

Brüssel, 23. september 2021
(OR. en)

11763/21

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0295(COD)

EF 268
ECOFIN 838
CODEC 1210
SURE 32

SAATEMÄRKUSED

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	23. september 2021
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2021) 581 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning kindlustusgrupi ja piiriülese järelevalvega

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2021) 581 final.

Lisatud: COM(2021) 581 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 22.9.2021
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning kindlustusgrupi ja piiriülese järelevalvega

(EMPs kohaldatav tekst)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Kindlustuse¹ majandusliku ja sotsiaalse tähtsuse tõttu on ametiasutuste sekkumine usaldatavusnõuete täitmise järelevalve vormis õigustatud. Kindlustusandjad pakuvad kaitset selliste tulevaste sündmuste eest, mis võivad kahju põhjustada, ning suunavad kodumajapidamiste säästud finantsturgudele ja reaalmajandusse. Direktiivis 2009/138/EÜ² (edaspidi „Solventsus II“) on sätestatud kindlustussektori usaldatavusnõuded ning selle eesmärk on võimaldada kindlustusteenuste ühtset turgu ja kaitsta samal ajal kindlustusvõtjaid.

Euroopa Komisjonil on õiguslik volitus vaadata põhjalikult läbi Solventsus II direktiivi kesksed osad, eelkõige riskipõhised kapitalinõuded ja pikaajaliste kohustuste hindamise eeskirjad, ning teha järeldusi raamistiku rakendamise esimese viie aasta kogemuste põhjal. Need kogemused on näidanud ka, et Solventsus II direktiivi proportsionaalsust saaks parandada, ning juhtinud tähelepanu selliste ELi tasandi erisätete puudumisele, mis võimaldaksid käsitleda süsteemsete riskide tekkimist, tagada kriisiks valmisolekut või viia läbi kindlustusandjate kriisilahendust, kui see on vajalik.

Samuti peab raamistik olema kooskõlas ELi poliitiliste prioriteetidega. Eelkõige peaks kindlustussektoril olema oma osa **COVID-19-järgse majanduse taastamise** rahastamisel, **kapitaliturgude liidu**³ väljakujundamise lõpuleviimisel ja **Euroopa roheline kokkulepe**⁴ eesmärkide saavutamisel. Täpsemalt öeldes on see sektor vajalik ettevõtlussektoris „omakapitali osakaalu suurendamiseks“ ja kestlikule arengule ülemineku rahastamiseks.

Ka teised Euroopa institutsioonid peavad läbivaatamist oluliseks algatuseks kapitaliturgude liidu eesmärkide toetamisel. Euroopa Parlamendi aruandes kapitaliturgude liidu edasise arengu kohta⁵ nõutakse, et komisjon hindaks, kas äriühingutesse, eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtjatesse (VKEd) tehtavate investeeringute kapitalinõuded takistavad pikaajaliste investeeringute tegemist. Nõukogu järeldustes⁶ kapitaliturgude liitu käsitleva tegevuskava kohta kutsutakse komisjoni üles tugevdama kindlustusandjate rolli pikaajaliste investoritena ning hindama võimalusi, kuidas finantsstabiilsust või investorite kaitset ohtu seadmata stimuleerida pikaajalisi investeeringuid äriühingutesse ja eelkõige VKEdesse.

Eeltoodut arvesse võttes määras komisjon kindlaks järgmised läbivaatamise eesmärgid:

- pakkuda kindlustusandjatele stiimuleid anda panus majanduse pikaajalisse kestlikku rahastamisse;
- suurendada riskitundlikkust;
- vähendada kindlustusandjate solventsuse positsiooni ülemäärast lühiajalist volatiilsust;

¹ Käesolevas seletuskirjas tähendab mõiste „kindlustus“ nii kindlustust kui ka edasikindlustust, kui ei ole märgitud teisiti.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

³ COM(2020) 590.

⁴ COM(2019) 640.

⁵ 2020/2036(INI).

⁶ Nõukogu järeldused kapitaliturgude liitu käsitleva komisjoni tegevuskava kohta (12898/1/20 REV 1).

- parandada kõikjal ELis kindlustusjärelevalve kvaliteeti, järjepidevust ja koordineerimist ning tugevdada kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute kaitset, sealhulgas kindlustusandja maksejõuetuse korral;
- käsitleda paremini süsteemse riski võimalikku suurenemist kindlustussektoris.
- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev ettepanek tugineb direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud kindlustusandjate usaldatavusraamistikule ja tugevdab seda, nagu on üksikasjalikumalt selgitatud allpool 5. jaos. Solventsus II direktiiv koos delegeeritud määrusega (EL) 2015/35⁷ on ELi kindlustusalase usaldatavusraamistiku nurgakivi. Koos käesoleva ettepanekuga vastu võetavas teatises⁸ selgitatakse üksikasjalikumalt ettepaneku ja delegeeritud määruse (EL) 2015/35 tulevaste muudatuste koostoimet.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev ettepanek võetakse vastu ühes paketis koos seadusandliku ettepanekuga kindlustusandjate kriisilahenduse kohta; paketi eesmärk on parandada ühtse kindlustusturu toimimist ja suurendada usaldust selle vastu. Paketis sisalduvad ettepanekud on omavahel seotud, kuna käesoleva ettepanekuga muudetakse enne kindlustusandja maksejõuetust toimuva järelevalve eeskirju, samas kui kriisilahenduse uutes standardsetes eeskirjades käsitletakse sellise maksejõuetuse järgseid menetlusi ja õigusi.

Käesolev ettepanek aitab kindlustusandjate kohustuste hindamise eeskirjade muutmisega viia lõpule kapitaliturgude liidu väljakujundamise. Eelkõige muudavad asjaomased muudatused ebasobiva protsüklilise käitumise vähem tõenäoliseks ja kajastavad paremini kindlustustegevuse pikaajalisust. Nende muudatustega kaasnevad delegeeritud määruse (EL) 2015/35 kohased täiendavad meetmed, et tagada riskimarginaali arvutamise ja pikaajalise omakapitali varaklassi kõlblikkuskriteeriumide asjakohasus.

Praeguses etapis viib komisjon läbi mitut algatust, et suurendada CO₂-neutraalsele majandusele ülemineku erasektoripoolset rahastamist ning tagada kliima- ja keskkonnariskide juhtimine finantssüsteemis. Sel eesmärgil võttis komisjon vastu äriühingute kestlikkusaruandlust käsitleva direktiivi ettepaneku,⁹ milles selgitatakse muu kui finantsaruandluse nõudeid seoses kestlikkusega ja laiendatakse selle kohaldamisala muu hulgas keskmise suurusega kindlustusandjatele. Dubleerimise vältimiseks ei käsitleta käesolevas ettepanekus kestlikkusega seotud avalikustamisnõudeid.

Kliimamuutuste stsenaariumide analüüsi tegemise nõude kehtestamisega toetab ettepanek kestlikule majandusele ülemineku rahastamise strateegiat,¹⁰ mille eesmärk on tugevdada kestlike investeeringute aluseid, integreerida kestlikkusega seotud kaalutlused täielikult finantssüsteemi ja neid hallata.

Komisjon kannab nõuetekohaselt hoolt ka selle eest, et käesoleva ettepaneku ja pangandussektori eeskirjade tulevaste muudatuste vahel ei tekiks vastuolu.

⁷ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

⁸ COM(2021) 580.

⁹ COM(2021) 189.

¹⁰ COM(2021) 390.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Solventsus II direktiivis on sätestatud ELis kindlustustegevuse alustamise ja sellega tegelemise terviklik õigusraamistik. Kehtiva direktiivi õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 53 lõige 1 ja artikkel 62; kehtivate eeskirjade jätkuvaks ühtlustamiseks või uute standardsete eeskirjade kehtestamiseks on vaja liidu meetmeid kooskõlas nimetatud artiklitega.

• Subsidiaarsus

Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt võib liit meetmeid võtta ainult juhul, kui liikmesriigid ei suuda kavandatud eesmärgi üksi saavutada. Kindlustuse reguleerimine Euroopa tasandil on juba ammu välja kujunenud, sest ainult liidu meetmetega saab kehtestada ühise reguleeriva raamistiku kindlustusandjatele, kes kasutavad asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust. Sellega seoses on käesolev ettepanek, nagu ka õigusaktid, mida sellega soovitakse muuta, täielikult kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

• Proportsionaalsus

Käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta Solventsus II direktiivi teatavaid sätteid, eelkõige neid, mis käsitlevad kapitalinõudeid, kindlustusvõtjate ees olevate kindlustuskohustuste hindamist ja piiriülest järelevalvet. Samuti tehakse sellega vajalikud täpsustused ja muudatused sätetesse, millega rakendatakse proportsionaalsuse põhimõtet. Need muudatused on vajalikud ja proportsionaalsed, et parandada kindlustusandjate õigusraamistiku toimimist ja saavutada Solventsus II direktiivi eesmärgid.

• Vahendi valik

Käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta kehtivat Solventsus II direktiivi ja seetõttu on valitud vahend muutmisdirektiiv.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

• Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll

Käesolevale dokumendile lisatud mõjuhinnangu lisas on esitatud Solventsus II raamistiku hinnang. Selles on peamiselt järeldatud, et raamistik on üldjoontes tõhus ja sidus, käsitleb jätkuvalt vajadusi ja probleeme ning loob soovitud lisaväärtust. Hinnangus tuuakse siiski välja ka mitu probleemi, mis on seotud raamistiku põhimõtete ja nõuete rakendamisega ning järelevalvealase ühtsuse protsessiga. Samuti ei võeta raamistikus täielikult arvesse uut finants- ja majanduskeskkonda, eelkõige madalaid intressimäärasid.

Lisaks esineb endiselt ülemäärast lühiajalist volatiilsust, hoolimata olemasolevatest vahenditest, mille eesmärk on sellist mõju leevendada. Kapitalinõudeid tuleb parandada, et tagada riskitundlikkus ja pikaajaliste investeeringute asjakohane käsitlemine. Pealegi ei võeta nendes arvesse kindlustusandjate varade kestlikkust. Aruandlust ja avalikustamist käsitlevate sätete teatavaid elemente saaks parandada ning üldisemalt võttes ei ole proportsionaalsuse rakendamine olnud piisav, et vähendada tulemuslikult väiksemate kindlustusandjate regulatiivset koormust.

Hinnangus juhitakse tähelepanu ka regulatiivsetele ja järelevalvealastele puudustele kindlustusvõtjate kaitses. On võimalik rohkem ühtlustada järelevalveprotsesse ja parandada järelevalveasutuste koostööd piiriülese tegevuse korral. Lisaks sellele on järelevalveasutustel

vaid piiratud vahendid, et tegeleda süsteemse riski võimaliku suurenemisega kindlustussektoris ja teha asjakohast makrotasandi usaldatavusjärelvalvet.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon korraldas läbivaatamisega seoses mitu konsultatsiooni. 29. jaanuaril 2020 toimus läbivaatamist käsitlev avalik konverents, kus osalesid kindlustussektori, kindlustusliitude, ametiasutuste, kodanikuühiskonna ja Euroopa Parlamendi esindajad.

Komisjon korraldas ka ajavahemikus 1. juulist 2020 kuni 21. oktoobrini 2020 avaliku konsultatsiooni, millele ta sai 73 vastust eri sidusrühmadelt, kes esindavad kindlustussektorit (56 %), kodanikuühiskonda (14 %) ja ametiasutusi (11 %). Komisjon avaldas konsultatsiooni käigus saadud tagasiside kohta kokkuvõtva aruande 1. veebruaril 2021¹¹. Lisaks arutas komisjon läbivaatamise eri aspekte liikmesriikide ekspertide töörühma mitmel koosolekul.

Need konsultatsioonid täiendavad kolme konsultatsiooni, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) korraldas ajavahemikus 2019. aasta juulist kuni 2020. aasta jaanuarini.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

EIOPA esitas komisjon poolt 2019. aasta veebruaris saadetud ametliku nõuandetaotluse¹² peale 17. detsembril 2020 Solventsus II läbivaatamist käsitleva arvamuse¹³ ning taustaanalüüsi ja mõjuhinna. EIOPA arvamusi võeti arvesse komisjoni mõjuhinna ja käesoleva ettepaneku väljatöötamisel. Lisatud mõjuhinna 10. lisas on loetletud täiendavad allikad, mida käesoleva ettepaneku koostamisel arvesse võeti.

- **Mõjuhinna**

Käesolevale ettepanekule on lisatud mõjuhinna¹⁴. Mõjuhinna esitati 19. märtsil 2021 õiguskontrollikomiteele ja see sai positiivse arvamuse 23. aprillil 2021¹⁵. Kuigi õiguskontrollikomitee tunnistas mõjuhinna põhjalikkust ja struktureeritust, soovitas ta täiendada probleemianalüüsi ja selgitusi, sealhulgas seoses proportsionaalsusega. Mõjuhinna on vastavalt muudetud.

Mõjuhinna määratakse kindlaks eelistatud poliitikavariandid, mis käsitlevad viit peamist probleemi:

- i) pikaajalisi omakapitaliinvesteeringuid pärssivad tegurid ja kestlikkusriskide ebapiisav kajastamine;
- ii) madalate intressimäärade ebapiisav kajastamine ja võimalik, et ka solventsuse positsiooni põhjendamatult suur volatiilsus;
- iii) keerukus väikeste ja vähem riske võtvate kindlustusandjate jaoks;
- iv) piiriüleselt tegutsevate kindlustusandjate hiljutised maksejõuetusjuhtumid, mis juhtisid tähelepanu järelevalve puudustele ja kindlustusvõtjate erinevale kaitsele ELi liikmesriikides pärast sellist maksejõuetust;
- v) süsteemsete riskide ärahoidmise vahendid võivad osutuda ebapiisavaks.

¹¹ Viide: Ares(2021)844869.

¹² Viide: Ares(2019)782244.

¹³ Viide: EIOPA-BoS-20-749.

¹⁴ SWD(2021) 260.

¹⁵ SEC(2021) 620.

Peamine kompromiss nende probleemide lahendamisel on seotud läbivaatamise üldise kvantitatiivse mõjuga. Kapitalinõuete märkimisväärne suurendamine pärsiks kindlustusandjate panust keskkonnahoidlikku ja kestlikku majanduse taastamisse. Samal ajal ohustaks nende märkimisväärne vähendamine kindlustusvõtjate kaitset ja finantsstabiilsust.

Tänu intressimäärade järkjärgulisele muutmisele vabaneks eelistatud poliitikavariantide tulemusena tegelikult olulises mahus kapitali, hinnanguliselt lühiajalises plaanis kuni 90 000 000 000 eurot. Võrreldes praeguse olukorraga prognoositakse üleminekuperioodi lõpuks eelistatud poliitikavariantide tulemusena enam-vähem stabiilset või veidi suurenenud kapitali, mis ületab regulatiivseid nõudeid (olenevalt turutingimustest).

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Kavandatav direktiiv parandab õigusnormide toimivust ja lihtsustab raamistikku järgmiselt:

- Solventsus II kohaldamisalast jäetakse välja rohkem väikeettevõtjaid;
- proportsionaalsemad eeskirjad tehakse automaatselt kättesaadavaks „madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatele“ ja pärast järelevalveasutuse heakskiitu ka teistele kindlustusandjatele;
- lihtsustatakse ebaoluliste riskide kvantifitseerimist;
- tagatakse, et nõutav avalikustamine ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik teabe saajatele.

Mis puudutab digivalmidust, siis Solventsus II direktiivi sätted juba on tehnoloogianeutraalsed. Lisaks võimaldaksid komisjoni ja EIOPA olemasolevad volitused teha täiendavaid kohandusi, eelkõige seoses järelevalvelise aruandluse ja avalikustamisega.

- **Põhiõigused**

Ettepanek on kooskõlas põhiõigustega ja järgib Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige ettevõtlusvabadust (artikkel 16) ja tarbijakaitset (artikkel 38).

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjon jälgib konkreetsete eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme, tuginedes lisatud mõjuhinnangu 8. jaos esitatud näitajate loetelule, mis ei ole ammendav.

Viie aasta pärast viib komisjon kooskõlas oma parema õigusloome suunistega läbi Solventsus II direktiivi, sealhulgas käesoleva ettepaneku muudatuste järgmise hindamise.

Käesolev ettepanek ei nõua rakenduskava.

- **Selgitavad dokumendid**

Selgitavaid dokumente ei peeta vajalikuks.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepaneku artikliga 1 muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ.

Proportsionaalsus

Punktiga 2 muudetakse artiklit 4, et suurendada direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalast suuruse alusel väljajätmise künniseid, võimaldades seega välja jätta rohkem väikeettevõtjaid.

Punktiga 12 täpsustatakse artiklis 29 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaldatavust seoses delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega, eelkõige võttes kasutusele uue mõiste „madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad“.

Punktiga 13 lisatakse uued artiklid 29a–29e. Artikliga 29a kehtestatakse madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlaksmääramise kriteeriumid, mida võib täiendada delegeeritud õigusaktidega. Artikliga 29b kehtestatakse madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaks liigitamise kord.

Artiklis 29c loetletakse proportsionaalsusmeetmed, mis on „automaatselt“ kättesaadavad madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatele, ning kehtestatakse riskiprofiili muutumise eeskirjad. Artiklis 29d on sätestatud, kuidas lubada ettevõtjatel, kes ei ole liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaks, kasutada proportsionaalsusmeetmeid. Artiklis 29e on sätestatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate aruandekohustused.

Punktiga 63 lisatakse uus artikkel 213a, millega kehtestatakse madala riskiprofiiliga kindlustusgruppide kindlaksmääramise kriteeriumid ning proportsionaalsusmeetmete kasutamise eeskirjad nende kindlustusgruppide jaoks.

Punktiga 21 lisatakse artiklisse 41 uus lõige 2a, et võimaldada madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatel määrata ühele isikule mitu põhifunktsiooni. Selles lõikes on sätestatud ka proportsionaalsusmeetmed seoses juhtimiseeskirjadega; madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul tuleb artikli 41 lõikes 3 loetletud ettevõtjasiseseid tegevuspõhimõtteid ajakohastada vaid iga kolme aasta järel, mitte igal aastal.

Artiklit 45 muudetakse, et lubada madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kaptiivkindlustusandjatel ja kaptiivedasikindlustusandjatel, kes vastavad teatavatele kriteeriumidele, viia oma riskide ja maksevõime hindamine läbi iga kahe aasta tagant, mitte vähemalt kord aastas.

Artikli 77 muudatused võimaldaksid kasutada ebaoluliste valikuõiguste ja tagatistega elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste puhul stohhastiliste hindamistehnikate asemel parima hinnangu usaldusväärset deterministlikku hindamist.

Uue artikliga 109 lihtsustatakse standardvalemit, kui riskikomponent või alakomponent ei ole oluline, tingimusel et täidetud on teatavad konkreetsed kriteeriumid.

Järelevalve kvaliteet

Artikli 25 muudatusega tagatakse, et igast tegevusloa andmisest keeldumisest, sealhulgas selle põhjustest, teavitatakse EIOPAt ja need salvestatakse andmebaasis, mida järelevalveasutused saavad kasutada. Artikli 26 muudatusega nähakse ette võimalus tegevusloa taotluse ühiseks hindamiseks, kui seda taotleb üks nendest järelevalveasutustest, kellega päritoluliikmesriigi järelevalveasutus peab konsulteerima.

Artiklite 30, 36 ja 42 muudatuste eesmärk on tõhustada järelevalvet sobivuse ja nõuetekohasuse nõuete täitmise üle seoses haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetega või isikutega, kes täidavad kindlustus- või edasikindlustusandjas muid põhifunktsioone. Artikli 42 lõikega 4 antakse järelevalveasutustele õigus taotleda haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikme või võtmeisiku eemaldamist.

Aruandlus

Artikli 35 muudatustega ja uue artikliga 35a kohandatakse madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate aruandlusnõudeid, eelkõige selleks, et lihtsustada nende ettevõtjate juurdepääsu aruandlusega seotud eranditele ja piirangutele.

Artikli 35 uue lõikes 5a ja uues artiklis 256b, mis käsitlevad kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide regulaarset järelevalvelist aruannet, on sätestatud selle kirjeldava aruande põhimõtted ja sagedus. Uues artiklis 35b on sätestatud aruannete esitamise tähtajad ja nähakse ette võimalus neid muuta, kui see on õigustatud erakorraliste asjaoludega.

Punktidega 26 ja 83 muudetakse vastavalt artiklit 51 ja artiklit 256, et muuta kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgruppide solventsuse ja finantsseisundi aruande struktuuri, jagades selle sisu kindlustusvõtjatele ja teistele sidusrühmadele suunatud osadeks.

Punktidega 27 ja 84 kehtestatakse uute artiklitega 51a ja 256c usaldatavusnõuete kohase bilansi, kindlustusgrupi bilansi ja/või ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande auditeerimise nõue.

Punktiga 28 lisatakse artiklisse 52 järelevalveasutuste kohustus esitada EIOPA-le statistika proportsionaalsusmeetmete ja lihtsustuste kasutamise kohta oma turul.

Punktiga 47 muudetakse artiklit 112, et kehtestada sisemudelit kasutavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohustus esitada järelevalveasutustele korrapäraselt standardvalemi kohaselt arvutatud solventsuskapitalinõude hinnang.

Pikaajalised garantiimeetmed

Punktiga 37 asendatakse artikkel 77a, milles on sätestatud asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimise eeskirjad. Muudatustega nähakse ette, et ekstrapoleerimisel tuleb võimaluse korral arvesse võtta finantsturgudelt saadud teavet lõpptähtaegade kohta, mille puhul riskikõverat ekstrapoleeritakse. Tulemuseks saadud uut ekstrapoleerimismeetodit kasutatakse lineaarselt kuni 2032. aastani, mil kindlustusandjad peavad avaldama teabe uue ekstrapoleerimismeetodi mõju kohta ilma järkjärgulise kasutuselevõtuta.

Punktiga 38 muudetakse artiklit 77d, mis käsitleb volatiilsusega korrigeerimist. Volatiilsusega korrigeerimise uuteks juhtudeks on vaja järelevalveasutuse luba. Lisaks võetakse volatiilsusega korrigeerimisel arvesse suuremat osa ehk 85 % riskiga korrigeeritud hinnavahest. Selleks et maandada riski, et volatiilsusega korrigeerimine kompenseerib lisaks krediidiriski marginaalide suurenemisest tulenevale investeringute kahjumile ka muud kahjud, võetakse kasutusele ettevõtjapõhine „krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsient“. Volatiilsusega korrigeerimise riigipõhine komponent asendatakse eurot vääringuna kasutavate liikmesriikide puhul makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimisega, et leevendada hinnavahe kriiside mõju riigi tasandil ning vältida samal ajal nn kaljuefekti.

Neid muudatusi täiendab punkt 48, millega lisatakse artiklisse 122 kaitsemeetmed, mille puhul võetakse sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele („dünaamiline volatiilsusega korrigeerimine“).

Punktiga 44 muudetakse artikli 106 lõiget 3, et võimaldada aktsiariski sümmeetrilisel korrigeerimisel suurendada või vähendada kapitalinõudeid 10 % asemel maksimaalselt 17 %.

Punktiga 51 muudetakse artiklit 138 tagamaks, et enne erandliku ebasoodsa olukorra teatavaks tegemist konsulteerib EIOPA Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga, mitte liikmesriikide järelevalveasutustega.

Punktiga 90 asendatakse artikli 304 lõige 2, mis käsitleb kestusel põhinevat aktsiariski alakomponenti, mille kasutamist ei tohiks enam lubada, ajutiselt kohaldatava varasemalt kehtinud nõudega.

Punktidega 95 ja 96 muudetakse vastavalt artiklit 308c riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeetme kohta ja artiklit 308d tehniliste eraldistega seotud üleminekumeetme kohta. Kõnealuste üleminekumeetmete kasutamiseks uue heakskiidu saamine on piiratud asjaolude suletud loeteluga. Lisaks peavad neid meetmeid kasutama äriühingud avalikustama üleminekumeetmete kasutamise põhjused ning hinnangu neist sõltuvuse kohta ja sõltuvuse vähendamiseks võetud meetmete kohta.

Punktidega 39, 40 ja 46 viiakse delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide vastuvõtmise volitusi käsitlevad artiklid 77e, 86 ja 111 kooskõlla eespool kirjeldatud muudatustega. Lisaks kehtestatakse punktiga 40 uus volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad varade kõlblikkuskriteeriume seoses kattuvuse kohandusega.

Makrotasandi usaldatavusjärelvalve vahendid

Punktiga 24 lisatakse makromajanduslikud kaalutlused ja analüüs artiklisse 45, mis käsitleb oma riskide ja maksevõime hindamist kindlustusandjate poolt. Kindlustusandjad peavad hindama usutavate makromajanduslike ja finantsturu arengusuundumuste, sealhulgas negatiivsete majandusstsenaariumide mõju oma konkreetsele riskiprofiilile, äriotsustele ja maksevõime vajadusele ning seda, kuidas nende tegevus võib mõjutada turujõude. Järelevalveasutused peavad konkreetseid kindlustus- ja edasikindlustusandjaid toetama, eelkõige seoses süsteemsete riskidega ja nende analüüsist tulenevate probleemidega.

Punktiga 49 lisatakse makromajanduslikud kaalutlused artiklisse 132, mis käsitleb mõistlikkuse põhimõtet investeringute tegemisel. Kindlustusandjad peavad oma investimisstrateegias arvesse võtma usutavaid makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning hindama, mil määral võivad nende investeringud suurendada süsteemset riski. Järelevalveasutused peavad konkreetseid kindlustus- ja edasikindlustusandjaid toetama seoses konkreetsete makrotasandi usaldatavusprobleemidega.

Punktiga 54 lisatakse uued artiklid 144a–144d. Artikliga 144a kehtestatakse likviidsuse juhtimise ja plaanimise nõuded, et tagada suutlikkus täita kindlustusvõtjate ees olevaid finantskohustusi. Eelkõige peavad kindlustusandjad likviidsusriski jälgimiseks välja töötama likviidsusriski näitajad.

Artikliga 144b võimaldatakse järelevalveasutustel sekkuda, kui kindlustusandja ei tegele likviidsusprobleemidega nõuetekohaselt. Lisaks on järelevalveasutustel võimalik erandolukorras ja viimase abinõuna peatada ajutiselt üksikute ettevõtjate puhul või kogu turul elukindlustuslepingute tagasiostmise võimalus.

Artikliga 144c kehtestatakse järelevalvevolitused, mille eesmärk on säilitada konkreetsete kindlustus- ja/või edasikindlustusandjate solventsuse positsioon erandlikes olukordades, näiteks ebasoodsate majandus- või turusündmuste korral, mis mõjutavad suurt osa kindlustusturust või kogu kindlustusturgu. Tingimusel, et kohaldatakse riskipõhiseid kriteeriume ja konkreetseid kaitsemeetmeid, võib asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud laenuandjatele tehtavad väljamaksed peatada või neid piirata enne solventsuskapitalinõude tegelikku rikkumist.

Euroopa roheline kokkuleppega seotud muudatused

Punktiga 25 lisatakse uus artikkel 45a kliimastsenaariumide analüüsi kohta. Kindlustusandjad peavad kindlaks tegema, kas neid mõjutavad oluliselt kliimamuutustega seotud riskid, ja vajaduse korral hindama pikaajaliste kliimamuutuste stsenaariumide mõju oma äritegevusele.

Madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud kindlustusandjad on kliimastenaariumide analüüsist vabastatud.

Punktiga 91 lisatakse uus artikkel 304a, millega antakse EIOPA-le kaks volitust seoses kestlikkusriskidega. EIOPA-le tehakse ülesandeks uurida 2023. aastaks sihtotstarbelist usaldatavusnõuetekohast käsitlust riskipositsioonide puhul, mis on seotud varade või tegevustega, mis seonduvad olulisel määral keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega, ning vaadata korrapäraselt läbi standardvalemi looduskatastroofi riskiga seotud parameetrite ulatus ja kalibreerimine.

Kindlustusgrupi järelevalve

Solventsus II direktiivi artiklit 212 muudetakse, et hõlbustada kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlakstegemist, eelkõige seoses kindlustusgruppidega, mis ei kuulu direktiivi 2013/34/EL (teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta) kohaldamisalasse, ning seoses horisontaalsete kindlustusgruppidega. Lisaks täpsustatakse kindlustusvaldusettevõtja määratlust sarnaselt direktiivis 2013/36/EL (mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet) esitatud finantsvaldusettevõtja määratluse muudatustega.

Artiklit 213 muudetakse, et kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad oleksid ELi usaldatavusraamistikuga otseselt hõlmatud. Uue lõike 3a kohaselt peab kindlustusgruppidel, mille emaettevõtja on valdusettevõtja, olema asjakohane sisemine juhtimis- ja organisatsiooniline struktuur, et võimaldada tõhusat kindlustusgrupi järelevalvet. Lisatakse lõiked 3b ja 3c, et tagada asjakohased täitmisvolitused, sealhulgas viimase abinõuna õigus nõuda kindlustusgrupi restruktureerimist.

Punktiga 64 muudetakse artiklit 214, et täpsustada, millal võib kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi järelevalve alt välja arvata, millal võib kindlustusgrupi järelevalvest loobuda või teha seda vahepealse emaettevõtja tasandil.

Artikleid 244, 245 ja 265 muudetakse, et laiendada nende näitajate loetelu, mille alusel võivad kindlustusgrupi järelevalve tegijad määrata kindlaks olulised kindlustusgrupisisesed tehingud ja riskikontsentratsioonid, ning et täpsustada kindlustusgrupisisesid tehinguid käsitleva aruandluse ulatust.

Punktiga 86 lisatakse artiklisse 258 minimaalne volituste kogum, mida võib kasutada kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes.

Punktiga 87 muudetakse artiklit 262, täpsustades eesmärgi ja vajalikke volitusi, kui järelevalve tegemisel kindlustusgruppide üle, mille kõrgeima tasandi emaettevõtja peakontor asub väljaspool EMPd, rakendatakse „muid meetodeid“.

Lisatakse uus artikkel 229a, et anda võimalus kasutada mitteoluliste sidusettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjate kaasamisel kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse lihtsustatud meetodit, tingimusel et järelevalveasutus selle heaks kiidab. Kehtestatakse olulisuse künnised.

Artikleid 220, 222, 228, 230, 233, 234 ja artikli 308b lõiget 17 muudetakse ning lisatakse uus artikkel 233a, et kindlustusgrupi solventsuse arvutamist reguleerivaid eeskirju järgmiselt täpsustada:

- nende ettevõtjate liik, keda võib kaasata 2. meetodi kaudu;
- kuidas tuleks arvutada kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue meetodite kombineerimise korral;

- kuidas kaasata kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse teiste finantssektorite ettevõtjad, näiteks krediitiasutused;
- kuidas hinnata kindlustusgrupi omavahendeid, eelkõige mõistet „koormatistevaba“, tehniliste eraldiste ja riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeetmete käsitlemine ning selliste omavahendite käsitlemine, mida ei saa solventsuskapitalinõude täitmiseks tegelikult kasutada;
- kuidas arvutada kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude alammäär, kui kasutatakse 1. meetodit või meetodite kombinatsiooni.

Lisaks võetakse kasutusele muudetud kindlustusgrupi minimaalne konsolideeritud solventsuskapitalinõue, mis peegeldab miinimumkapitalinõude eeskirju individuaalsel tasandil.

Artikleid 246 ja 257 muudetakse, et täpsustada üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatavate juhtimiseeskirjade kohaldamist *mutatis mutandis* kindlustusgrupi tasandil. Need muudatused hõlmavad ematettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani rolli ning nende kohaselt peavad kindlustusgrupid tagama kindlustusgrupi kirjalike strateegiate kooskõla sidusettevõtjate vastuvõetud strateegiatega. Lisaks sellele täpsustatakse, et kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate muude põhifunktsioonide eest vastutavad isikud peaksid olema sobivad ja nõuetekohased.

Peale selle lisatakse artiklid 246a ja 246b, et täpsustada, kuidas kohaldatakse uusi makrotasandi usaldatavusnõudeid kindlustusgruppide tasandil.

Piiriülese kindlustustegevuse järelevalve

Artikli 18 sätteid tegevusloa andmise kohta muudetakse ja kehtestatakse nõue, et taotlejad peavad esitama teabe tegevusloa varasemate tagasilükkamiste või tühistamiste kohta teistes liikmesriikides ning et järelevalveasutused peavad seda taotluste hindamisel arvesse võtma. Seoses tegevusloa andmise menetlusega tagatakse artikli 23 muudatustega, et järelevalveasutusi teavitatakse ka kavandatavast piiriülesest tegevusest.

Punktiga 15 lisatakse artiklisse 33a miinimumnõuded päritolu- ja vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutuste vahelise teabevahetuse kohta, mis käsitleb kindlustusandjaid ja nende tegevust vastuvõtvas liikmesriigis.

Artiklite 149 ja 152 muudatustega täpsustatakse, et kindlustusandjad peaksid teatama käimasoleva piiriülese kindlustustegevusega seotud olulistest muutustest ja tekkivatest riskidest. Järelevalveasutused peaksid sellist teavet vahetama.

Artikli 152b lõikega 58 suurendatakse EIOPA rolli keerukates piiriülestes juhtumites, mille puhul asjaomased järelevalveasutused ei jõua koostööplatvormil kokkuleppele.

Artikli 153 muudatusega tagatakse vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusele õigeaegne juurdepääs teabele.

Artikliga 159a antakse vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusele õigus nõuda päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt teavet kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsiooni kohta ning taotleda tõsiste kahtluste korral ühise kohapealse kontrolli läbiviimist. EIOPA-le antakse roll järelevalveasutuste vaheliste erimeelsuste lahendamisel.

Direktiiviga 2014/51/EL kehtestatud üleminekumeetmed

Punkti 94 alapunktiga b asendatakse aegunud üleminekumeede seoses selliste nõuetega liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu, mis on nomineeritud ja väljastatud teise liikmesriigi vääringus. Uue ajutiselt kohaldatava varasemalt kehtinud nõude kohaselt võib

sedasid liiki nõuete suhtes, mis on tekkinud enne 2020. aastat, kohaldada sama käsitlust nagu liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu esitatud nõuete puhul, mis on nomineeritud ja väljastatud nende omavääringus. Erinevalt varasemast üleminekumeetmest ei nähta ette uue ajutiselt kohaldatava varasemalt kehtinud nõue aegumist.

Väiksemad ajakohastused ja parandused

Mitme punktiga muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ väiksemate ajakohastuste ja paranduste tegemiseks, eelkõige selleks, et viia mõisted ning viited liidusisestele ja -välistele õigusaktidele kooskõlla teiste punktidega tehtud muudatustega ning jätta välja aegunud viited Ühendkuningriigile.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning kindlustusgrupi ja piiriülese järelevalvega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1, artiklit 62 ja artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁶,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/138/EÜ¹⁷ kehtestati kindlustus- ja edasikindlustussektoris riskipõhisemad ja ühtlustatavad usaldatavusnõuded. Kõnealuse direktiivi mõne sätte suhtes kohaldatakse läbivaatamisklausleid. Selle direktiivi kohaldamine on aidanud oluliselt kaasa liidu finantssüsteemi tugevdamisele ning suurendanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastupidavust mitmesuguste riskide suhtes. Kuigi see direktiiv on väga põhjalik, ei käsitleta selles kõiki kindlakstehtud puudusi, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjaid mõjutavaid.
- (2) COVID-19 pandeemia on põhjustanud suurt sotsiaal-majanduslikku kahju ning seetõttu on vaja ELi majandus kestlikult, kaasavalt ja õiglaselt taastada. See on muutnud töö liidu poliitiliste prioriteetidega veelgi pakilisemaks, eelkõige selleks, et majandus toimiks inimeste hüvanguks ja saavutataks Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärgid. Kindlustus- ja edasikindlustussektor võib pakkuda Euroopa ettevõtjatele erasektori rahastamisallikaid ja muuta majanduse vastupidavamaks, pakkudes kaitset mitmesuguste riskide vastu. Selle topeltrolli tõttu on sektoril suur potentsiaal aidata kaasa liidu prioriteetide saavutamisele.
- (3) Nagu on rõhutatud komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatises „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit“,¹⁸ on väga oluline stimuleerida institutsionaalseid investoreid, eelkõige kindlustusandjaid tegema pikemaajalisi

¹⁶ ELT C [...], [...], lk [...].

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvatus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

¹⁸ COM(2020) 590 final.

investeeringuid, et toetada omakapitali osakaalu suurendamist ettevõtlussektoris. Selleks et hõlbustada kindlustusandjate osalemist liidu majanduse taastamise rahastamises, tuleks usaldatavusraamistikku kohandada, et võtta paremini arvesse kindlustustegevuse pikaajalisust. Eelkõige tuleks lihtsustada võimalust kasutada solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel arvutamisel soodsamat standardparameetrit pikaajalises perspektiivis hoitavate omakapitaliinvesteeringute puhul, tingimusel et kindlustus- ja edasikindlustusandjad järgivad usaldusväärseid ja kindlaid kriteeriume, mis tagavad kindlustusvõtjate kaitse ja finantsstabiilsuse. Selliste kriteeriumide eesmärk peaks olema tagada, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad vältida pikaajaliselt hoitavate aktsiate või osade sundmüüki, sealhulgas halvenenud turutingimustes.

- (4) Komisjon võttis oma 11. detsembri 2019. aasta teatises Euroopa roheline kokkuleppe kohta¹⁹ kohustuse integreerida kliima- ja keskkonnariskide juhtimine paremini liidu usaldatavusraamistikku. Euroopa roheline kokkulepe on liidu uus majanduskasvu strateegia, mille eesmärk on muuta liit nüüdisaegse, ressursitõhusa ja konkurentsivõimelise majandusega ühiskonnaks, kus 2050. aastaks ei ole enam kasvuhoonegaaside netoheidet. See aitab kaasa eesmärgile ehitada üles inimeste hüvanguks toimiv majandus, tugevdada liidus sotsiaalset turumajandust, aidata tagada, et liit on tulevikuks valmis ning tagab stabiilsuse, töökohad, majanduskasvu ja investeeringud. Komisjon tegi oma 4. märtsi 2020. aasta ettepanekus Euroopa kliimamääruse kohta ettepaneku muuta liidus siduvaks eesmärk saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus ja kliimamuutustele vastupanu võime. Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid selle ettepaneku vastu ning see jõustus 29. juulil 2021²⁰. Komisjoni eesmärki tagada ELi ülemaailmne juhtpositsioon 2050. aasta eesmärkide saavutamisel korraldi 2021. aasta aruandes tulevikusuundade strateegilise analüüsi kohta,²¹ milles nimetatakse strateegilise tegevusvaldkonnana vastupidava ja tulevikukindla majandus- ja finantsüsteemi ülesehitamist.
- (5) ELi kestliku rahanduse raamistikul on keskne roll Euroopa roheline kokkuleppe eesmärkide saavutamisel ning keskkonnavalaseid õigusakte tuleks täiendada kestliku rahanduse raamistikuga, mis suunab vahendid investeeringuteks, mis vähendavad neid kliima- ja keskkonnariske. Komisjon võttis 6. juuli 2021. aasta teatises „Kestlikule majandusele ülemineku rahastamise strateegia“²² kohustuse teha ettepanek muuta direktiivi 2009/138/EÜ, et järjepidevalt integreerida kestlikkusriskid kindlustusandjate riskijuhtimisse, nõudes kindlustusandjate kliimamuutuste stsenaariumide analüüsi.
- (6) Direktiiviga 2009/138/EÜ jäetakse teatavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad nende suuruse tõttu direktiivi kohaldamisalast välja. Pärast direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamise esimesi aastaid ja tagamaks, et seda ei kohaldata väiksemate ettevõtjate suhtes põhjendamatult, on asjakohane need erandid läbi vaadata ning kõnealuseid künniseid suurendada, nii et direktiivi kohaldamisalast jääb välja rohkem väikesi kindlustusandjaid, kes vastavad teatatavatele tingimustele. Sellistest suurendatud künnistest kasu saavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel peaks siiski olema

¹⁹ COM(2019) 640 final.

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).

²¹ COM(2021) 750 final.

²² COM(2021) 390.

võimalus säilitada või taotleda tegevusluba direktiivi 2009/138/EÜ alusel, et kasutada selles sätestatud ühtset tegevusluba.

- (7) Direktiivi 2009/138/EÜ ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, juhul kui on täidetud selle direktiivi artikli 6 lõike 1 tingimused. Esimene tingimus näeb ette, et abistamisteenust tuleb osutada seoses maantesõidukiga seotud õnnetuse või rikkega, mis juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil. See säte võib tähendada nõuet, et kui õnnetus või rike juhtub vahetult üle piiri, peab maantesõidukite abistamisteenuste osutajatel olema kindlustusandja tegevusluba, mis võib abistamisteenuse osutamist põhjendamatult pärssida. Seetõttu on asjakohane see tingimus läbi vaadata. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 6 lõike 1 punktis a sätestatud tingimust tuleks seega laiendada ka aeg-ajalt naaberriigis juhtuvatele õnnetustele või riketele, mis on seotud kõnealuse ettevõtja osutatavate teenustega kaetud maantesõidukitega.
- (8) Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad esitada tegevusloa taotluse mis tahes liikmesriigis. Nende taotluste hindamiseks võib olla oluline saada teavet varasemate taotluste ja nende hindamise tulemuste kohta. Seetõttu peaks taotluse esitanud kindlustus- või edasikindlustusandja teavitama järelevalveasutust varasemast tegevusloa andmisest keeldumisest või tegevusloa kehtetuks tunnistamisest teises liikmesriigis.
- (9) Enne tegevusloa andmist peaks päritoluliikmesriigi järelevalveasutus konsulteerima kõigi asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutustega. Piiriülese kindlustustegevuse kasvu silmas pidades on vaja tõhustada liidu õiguse ühtset kohaldamist piiriülese kindlustustegevuse puhul ja järelevalveasutuste vahelist teabevahetust, eelkõige enne tegevusloa andmist. Seetõttu peaks juhul, kui on vaja konsulteerida mitme järelevalveasutusega, olema igal asjaomasel järelevalveasutusel õigus taotleda tegevusloa taotluse ühist hindamist selle liikmesriigi järelevalveasutuselt, kus loamenetlus toimub.
- (10) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks kohaldada kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et hõlbustada direktiivi proportsionaalset kohaldamist keskmisest madalama riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes ning tagada, et nende suhtes ei kohaldata ebaproportsionaalselt koormavaid nõudeid, on vaja ette näha riskipõhised kriteeriumid, mis võimaldavad neid kindlaks teha.
- (11) Riskipõhiseid kriteeriume täitvaid ettevõtjaid peaks olema võimalik liigitada madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks lihtsa teatamismenetluse alusel. Kui järelevalveasutus ei ole ühe kuu jooksul pärast sellist teatamist esitanud selliselt liigitamisele vastuväidet nõuetekohaselt põhjendatud alustel, mis on seotud asjakohaste kriteeriumide hindamisega, tuleks kõnealust ettevõtjat käsitada madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjana. Kui ettevõtja on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjaks, tuleks tema suhtes põhimõtteliselt automaatselt rakendada kindlaksmääratud proportsionaalsusmeetmeid, mis käsitlevad aruandlust, juhtimist, kirjalike strateegiate läbivaatamist, oma riskide ja maksevõime hindamist ning avalikustamise nõudeid.
- (12) On asjakohane, et proportsionaalsusmeetmeid võib rakendada ka nende ettevõtjate suhtes, keda ei liigitata madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, kuid kelle puhul on mõned direktiivi 2009/138/EÜ nõuded liiga kulukad ja keerukad, pidades silmas selliste ettevõtjate äritegevusega seotud riske. Kõnealustel ettevõtjatel tuleks lubada kasutada proportsionaalsusmeetmeid juhtumipõhise analüüsi alusel ja nende järelevalveasutuse eelneval heakskiidul.

- (13) Proportsionaalsuse põhimõtte nõuetekohane rakendamine on äärmiselt oluline, et vältida kindlustus- ja edasikindlustusandjate liigset koormust. Järelevalveasutusi tuleb proportsionaalsusmeetmete kasutamisest korrapäraselt teavitada. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama oma järelevalveasutustele igal aastal teabe nende proportsionaalsusmeetmete kohta, mida nad kasutavad.
- (14) Kaptiivkindlustusandjatel ja kaptiivedasikindlustusandjatel, kes kindlustavad üksnes neid riske, mis on seotud selle tööstus- või ärigrupiga, millesse nad kuuluvad, on eriline riskiprofiil, mida tuleks arvesse võtta teatavate nõuete kindlaksmääramisel, eelkõige mis puudutavad oma riskide ja maksevõime hindamist, avalikustamist ja seotud volituste andmist komisjonile selliste volituste andmise eeskirjade täpsustamiseks. Lisaks peaksid kaptiivkindlustusandjad ja kaptiivedasikindlustusandjad saama kasutada proportsionaalsusmeetmeid ka siis, kui nad on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks.
- (15) On oluline, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad säilitaksid hea finantsseisundi. Selleks nähakse direktiiviga 2009/138/EÜ ette finantsjärelevalve kindlustus- ja edasikindlustusandja maksevõime, tehniliste eraldiste moodustamise, varade ja nõuetekohaste omavahendite üle. Kindlustus- ja/või edasikindlustusandja juhtimissüsteem on aga samuti oluline tegur, mis tagab ettevõtja rahalise usaldusväärsuse. Selleks tuleks järelevalveasutustelt nõuda juhtimissüsteemi korrapäraselt läbivaatamist ja hindamist kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsjärelevalve raames.
- (16) Selleks et paremini ennetada võimalikke probleeme ja tõhustada kindlustusvõtjate kaitset kogu liidus, tuleks tugevdada koostööd kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa andnud päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse ja nende liikmesriikide järelevalveasutuste vahel, kus kõnealune ettevõtja tegutseb filiaalide asutamise või teenuste osutamise kaudu. Selle koostöö käigus peaks päritoluliikmesriigi järelevalveasutus andma rohkem teavet, eelkõige piiriülese tegevusega seotud järelevalvemenetluse tulemuste kohta.
- (17) Järelevalveasutustel peaks olema õigus saada igalt järelevalve alla kuuluvalt kindlustus- ja edasikindlustusandjalt ning nende kindlustusgruppidele vähemalt iga kolme aasta järel regulaarne kirjeldav aruanne, mis sisaldab teavet äritegevuse ja tulemuste, juhtimissüsteemi, riskiprofiili ja kapitalijuhtimise kohta ning muud solventsuse seisukohast olulist teavet. Selleks et kõnealust aruandlusnõuet kindlustus- ja edasikindlustusgruppide jaoks lihtsustada, peaks teatavatel tingimustel olema võimalik esitada kindlustusgrupi ja selle tütarettevõtjatega seotud regulaarse järelevalvelise aruande teave agregeeritult kogu kindlustusgrupi kohta.
- (18) Tuleks tagada, et kui järelevalveasutused teevad aruandluse suhtes erandeid ja piiranguid, peavad nad prioriteetseks madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjaid. Seda liiki ettevõtjate puhul peaks teatamismenetlus, mida kohaldatakse madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitamise puhul, tagama piisava kindluse seoses aruandluse erandite ja piirangute kasutamisega.
- (19) Aruandluse ja avalikustamise tähtajad peaksid olema direktiivis 2009/138/EÜ selgelt sätestatud. Tuleks siiski tunnistada, et erakorralised asjaolud, nagu tervisealased hädaolukorrad, looduskatastroofid ja muud äärmuslikud sündmused, võivad teha kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks võimatuks selliste aruannete ja teabe esitamise kehtestatud tähtaegade jooksul. Seepärast tuleks komisjonile anda volitused sellises olukorras tähtaegu pikendada.

- (20) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud, et järelevalveasutused peavad hindama, kas kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtima või selles põhifunktsiooni täitma määratud uus isik on sobiv ja nõuetekohane. Samas peaksid kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtivad või selles põhifunktsiooni täitvad isikud olema kogu aeg sobivad ja nõuetekohased. Seepärast peaks järelevalveasutustel olema õigus reageerida ja asjakohasel juhul kõrvaldada asjaomane isik sellelt ametikohalt, kui ta ei vasta sobivuse ja nõuetekohasuse tingimustele.
- (21) Kuna kindlustustegevus võib põhjustada või võimendada riske finantsstabiilsusele, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimis- ja riskijuhtimistegevus hõlmama makrotasandi usaldatavuse kaalutlusi ja analüüsi. Sellega seoses tuleks arvesse võtta teiste turuosaliste võimalikku käitumist, selliseid makromajanduslikke riske nagu krediidsükli langus või turu likviidsuse vähenemine, või teatavate varaliikide, vastaspoolte või sektorite ülemääraseid kontsentratsioone turu tasandil.
- (22) Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid võtma oma riskide ja maksevõime hindamisel arvesse mis tahes asjakohast makrotasandi usaldatavusteavet, mille on esitanud järelevalveasutused. Järelevalveasutused peaksid analüüsima oma jurisdiktsioonis tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate oma riskide ja maksevõime hindamise järelevalvearuandeid, need koondama ja andma kindlustus- ja edasikindlustusandjatele teavet asjaolude kohta, mida tuleks oma riskide ja maksevõime hindamisel tulevikus arvesse võtta, eelkõige seoses süsteemsete riskidega. Liikmesriigid peaksid tagama, et kui nad annavad asutusele makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, jagatakse järelevalveasutuste tehtud makrotasandi usaldatavusnõuete hindamiste tulemusi ja järeldusi kõnealuse makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva asutusega.
- (23) Kooskõlas Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni vastu võetud kindlustusjärelevalve üldpõhimõtetega peaks liikmesriikide järelevalveasutustel olema võimalik tuvastada, jälgida ja analüüsida turu- ja finantsmuutusi, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid ning kindlustus- ja edasikindlustusturge, ning nad peaksid kasutama seda teavet üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalves. Nende ülesannete puhul tuleks asjakohasel juhul kasutada teavet, mis on saadud teistelt järelevalveasutustelt ja mida need teised järelevalveasutused on saanud.
- (24) Makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega asutused vastutavad makrotasandi usaldatavuspoliitika eest oma riigi kindlustus- ja edasikindlustusturul. Makrotasandi usaldatavuspoliitikat võib ellu viia järelevalveasutus või muu asutus või organ, kellele see on tehtud ülesandeks.
- (25) Järelevalveasutuste ning makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegevate asjaomaste organite ja asutuste vaheline hea koordineerimine on oluline, et teha kindlaks, jälgida ja analüüsida finantssüsteemi stabiilsust ohustavaid võimalikke riske, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, ning võtta meetmeid nende riskide tõhusaks ja asjakohaseks käsitlemiseks. Asutustevahelise koostöö eesmärk peaks olema ka vältida igasugust dubleerivat või ebajärjekindlat tegevust.
- (26) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad oma äristrateegia lahutamatu osana läbi viima perioodilise oma riskide ja maksevõime hindamise. Mõningaid riske, näiteks kliimamuutustega seotud riske, on keeruline kvantifitseerida või need realiseeruvad perioodi jooksul, mis on pikem kui solventsuskapitalinõude kalibreerimiseks kasutatud periood. Neid riske saab oma riskide ja maksevõime hindamisel paremini arvesse võtta. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on oluline kokkupuude kliimariskidega, tuleks neilt nõuda, et

nad analüüsiks id asjakohaste ajavahemike järel ning oma riskide ja maksevõime hindamise osana kliimamuutustega seotud riskide pikaajaliste stsenaariumide mõju nende äritegevusele. Sellised analüüsid peaksid olema proportsionaalsed kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Kuigi kliimarisikidega kokkupuute olulisuse hindamist tuleks nõuda kõigilt kindlustus- ja edasikindlustusandjalt, ei tohiks madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjalt nõuda pikaajaliste kliimastenaariumide analüüsi.

- (27) Direktiiviga 2009/138/EÜ nõutakse olulise teabe avalikustamist solventsuse ja finantsseisundi aruandes vähemalt kord aastas. See aruanne on suunatud kahte liiki adressaatidele, ühelt poolt kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning teiselt poolt analüütikutele ja muudele turuosalistele. Nende kahe rühma vajaduste ja ootuste täitmiseks tuleks aruande sisu jagada kahte ossa. Esimene osa, mis on suunatud peamiselt kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, peaks sisaldama äritegevuse, tulemuslikkuse, kapitalijuhtimise ja riskiprofiili põhiteavet. Teine osa, mis on suunatud analüütikutele ja muudele turuosalistele, peaks sisaldama üksikasjalikku teavet juhtimissüsteemi kohta, konkreetset teavet tehniliste eraldiste ja muude kohustuste kohta, solventsuse positsiooni ning muid spetsialiseerunud analüütikute jaoks olulisi andmeid.
- (28) Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on parima hinnangu arvutamiseks võimalik asjakohast riskivaba intressikõverat korrigeerida vastavalt nende varade hinnavahe muutustele pärast järelevalveasutuse heakskiitu (kattuvuse kohandus) või vastavalt kindlustus- ja edasikindlustusandjate hoitavate varade keskmisele hinnavahe muutusele asjaomases valuutas või riigis (volatiilsusega korrigeerimine). Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis on suunatud kindlustusvõtjatele, peaks sisaldama ainult teavet, mis on eeldatavasti asjakohane keskmise kindlustusvõtja jaoks otsuste tegemisel. Kuigi kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid avalikustama, millist mõju avaldab kattuvuse kohanduse, volatiilsusega korrigeerimise ning riskivabasid intressimäärasid ja tehnilisi eraldisi käsitlevate üleminekumeetmete rakendamata jätmine nende finantsseisundile, ei tohiks sellist avalikustamist pidada keskmise kindlustusvõtja jaoks otsuste tegemisel asjakohaseks. Seepärast tuleks selliste meetmete mõju avalikustada solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis on suunatud turuosalistele, mitte aga kindlustusvõtjatele suunatud osas.
- (29) Avalikustamismõõded ei tohiks olla kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ülemäära koormavad. Selleks tuleks direktiivi 2009/138/EÜ lisada mõned lihtsustamis- ja proportsionaalsusmeetmed, eelkõige juhul, kui need ei ohusta kindlustus- ja edasikindlustusandjate esitatavate andmete loetavust.
- (30) Selleks et tagada üldsusele avaldatava teabe võimalikult suur täpsus, tuleks solventsuse ja finantsseisundi aruande sisulise osa suhtes läbi viia audit. Selline auditeerimismõõde peaks hõlmama bilanssi, mida hinnatakse vastavalt direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud hindamiskriteeriumidele.
- (31) Auditeerimismõõdest tulenev koormus ei näi olevat põhjendatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes eeldatavasti ei ole liidu finantsstabiilsuse seisukohast olulised ja kellel ei ole palju kindlustusvõtjaid. Üks kriteerium, millele madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad vastama, on see, et nad peavad olema väikesed. Selle koormuse leevendamiseks tuleks teha erand kõnealusest mõõdest.
- (32) Tuleks tunnistada, et kuigi auditeerimismõõde on kasulik, on see kõigile ettevõtjatele täiendav koormus. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning

kindlustus- ja edasikindlustusgruppide iga-aastase aruandluse ja avalikustamise tähtaegu pikendada, et anda neile ettevõtjatele piisavalt aega auditeeritud aruannete koostamiseks.

- (33) Tuleks tagada, et valikuõiguste või tagatistega lepingute tehniliste eraldiste arvutamise meetodid on proportsionaalsed kindlustusandja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Sellega seoses tuleks ette näha mõned lihtsustused.
- (34) Asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel peaks asjaomastest finantsinstrumentidest saadud teabe kasutamine olema tasakaalus kindlustus- ja edasikindlustusandjate suutlikkusega maandada finantsinstrumentidest tulenevat intressiriski. Eelkõige võib juhtuda, et väiksematel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole suutlikkust maandada intressiriski muude instrumentidega kui võlakirjad, laenud või sarnased fikseeritud rahavooga varad. Seepärast tuleks asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleerida, kasutades lõpptähtaegu, kui võlakirjaturud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Ekstrapoleerimisel tuleks siiski kasutada teavet, mis on saadud muudest asjakohastest finantsinstrumentidest kui võlakirjad, juhul kui selline teave on kättesaadav sügavate, likviidsete ja läbipaistvate lõpptähtaegadega turgude kaudu, kui võlakirjaturud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Selleks et tagada õiguskindlus ja ühtlustatud kohaldamine ning võimaldada samal ajal õigeaegselt reageerida turutingimuste muutustele, peaks komisjon võtma vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse seda, kuidas uut ekstrapoleerimismeetodit tuleks rakendada.
- (35) Asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramine mõjutab oluliselt solventsuse positsiooni, eelkõige pikaajaliste kohustustega elukindlustusandjate puhul. Häirete vältimiseks olemasolevas kindlustustegevuses ja uuele ekstrapoleerimismeetodile sujuva ülemineku võimaldamiseks on vaja ette näha järkjärgulise kasutuselevõtu meede ja üleminekumeede. Üleminekumeetmete eesmärk peaks olema vältida turuhäireid ja tagada läbipaistev tee ekstrapoleerimismeetodi lõpliku kasutuselevõtni.
- (36) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud volatiilsusega korrigeerimine, mille eesmärk on leevendada võlakirjade liiga suurte hinnavahe mõju ja mis põhineb kindlustus- ja edasikindlustusandjate asjaomaste valuutade võrdlusportfellidel ning euro puhul riiklike kindlustusturgude võrdlusportfellidel. Ühtse volatiilsusega korrigeerimise kasutamine tervete valuutade või riikide puhul võib tuua suuremat kasu kui võlakirjade liiga suurte hinnavahe leevendamine, eelkõige juhul, kui nende ettevõtjate asjaomaste varade tundlikkus krediidiriski marginaalide muutuste suhtes on väiksem kui asjakohase prima hinnangu tundlikkus intressimäärade muutuste suhtes. Selleks et ära hoida sellist volatiilsusega korrigeerimisest tulenevat ülemäärast kasu, tuleks volatiilsusega korrigeerimiseks saada järelevalveasutuse heakskiit ja selle arvutamisel tuleks arvesse võtta kindlustus- või edasikindlustusandja omadusi, mis on seotud varade tundlikkusega hinnavahe suhtes ja tehniliste eraldiste prima hinnangu tundlikkusega intressimäära suhtes. Võttes arvesse täiendavaid kaitsemeetmeid, peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema lubatud liita põhilisele riskivabale intressikõverale kuni 85 % esindavatest portfellidest tulenevast riskiga korrigeeritud hinnavahest.
- (37) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud riigi komponent volatiilsusega korrigeerimises, mille eesmärk on leevendada liiga suuri võlakirjade hinnavahesid konkreetsetes riigis. Riigi komponendi aktiveerimine põhineb siiski riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe absoluutsel ja suhtelisel künnisel, mis võib põhjustada kaljuefekti ja seega suurendada kindlustus- ja edasikindlustusandjate omavahendite volatiilsust.

Selleks et konkreetsetes liikmesriigis, mille vääringuks on euro, leevendataks võlakirjade liiga suuri hinnavaheleid tulemuslikult, tuleks riigi komponent asendada makromajandusliku komponendiga, mis arvutatakse riskiga korrigeeritud euro hinnavahe ja riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe erinevuste alusel. Kaljuefekti vältimiseks tuleks arvutuses vältida sisendi parameetritega seotud ebajärjekindlust.

- (38) Selleks et võtta arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimistavade muutusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada määratud varaportfelli lisatavate varade kõlblikkuskriteeriumid, kui varade laad võib põhjustada erinevaid tavasid seoses kattuvuse kohanduse kohaldamise ja arvutamise kriteeriumidega.
- (39) Selleks et tagada kõigi volatiilsusega korrigeerimist arvutavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate võrdne kohtlemine või võtta arvesse turusuundumusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse volatiilsusega korrigeerimise ettevõtjapõhiste elementide arvutamist.
- (40) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013²³ kohase omavahendite arvutamise eesmärgil võib finantsinstitutsioonidel, kes kuuluvad finantskonglomeraati, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ,²⁴ lubada mitte arvata maha oma olulisi investeringuid kindlustus- või edasikindlustusandjatesse, tingimusel et teatavad kriteeriumid on täidetud. On vaja tagada, et kindlustus- või edasikindlustusandjate ja krediidasutuste suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded võimaldaksid asjakohaseid võrdseid tingimusi pangandus- ja kindlustuspõhistele finantsgruppidele. Seepärast tuleks ka kindlustus- ja edasikindlustusandjatel lubada samadel tingimustel mitte arvata nõuetekohastest omavahenditest maha osalusi krediidi- ja finantseerimisasutustes. Eelkõige tuleks kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ või täiendavat järelevalvet vastavalt direktiivile 2002/87/EÜ kohaldada kindlustusgrupi suhtes, kuhu kuulub nii kindlustus- või edasikindlustusandja kui ka sidusettevõtjast finantsinstitutsioon. Lisaks sellele peaks finantsinstitutsioon olema kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks strateegiline omakapitaliinvesteering ning järelevalveasutused peaksid olema veendunud kindlustusgrupi järelevalve või täiendava järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate integreeritud juhtimise, riskijuhtimise ja sisekontrolli rahuldavas tasemes.
- (41) Sümmeetrilise kohandamise taseme suhtes kehtestatud piirangud piiravad kõnealuse kohandamise võimet leevendada finantssüsteemi võimalikku protsüklilist mõju ning vältida olukorda, kus kindlustus- ja edasikindlustusandjad on finantsturgudel toimuvate jätkusuutmatute negatiivsete muutuste tõttu (näiteks COVID-19 pandeemia tõttu) põhjendamatult sunnitud lisakapitali kaasama või oma investeringuid müüma. Seetõttu tuleks sümmeetrilist kohandamist muuta nii, et see võimaldaks teha suuremaid muudatusi standardsetes omakapitalinõudes ja leevendaks veelgi aktsiaturgude järsu tõusu või languse mõju.

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

- (42) Selleks et suurendada kvantitatiivsete nõuete proportsionaalsust, tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatele anda kuni kolmeks aastaks võimalus arvutada ebaoluliste riskidega seotud kapitalinõue standardvalemi kohaselt lihtsustatud meetodiga. Selline lihtsustatud meetod peaks võimaldama kindlustus- ja edasikindlustusandjatel hinnata ebaolulise riskiga seotud kapitalinõuet asjakohase mahunäitaja alusel, mis aja jooksul muutub. See lähenemisviis peaks põhinema ühistel eeskirjadel ja ebaoluliste riskide kindlakstegemiseks tuleks kohaldada ühiseid kriteeriume.
- (43) Kattuvuse kohandust kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad määratud varaportfelli ja kohustused kindlaks määrama, neid korraldama ja haldama äritegevuse muudest osadest eraldi ning seetõttu ei tohiks neil lubada kasutada määratud varaportfelli muus äritegevuses tekkivate riskide katmiseks. Portfelli eraldi haldamise tulemusel korrelatsioon portfelli riskide ja ettevõtja ülejäänud riskide vahel siiski ei suurene. Seepärast peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kes kasutavad kattuvuse kohandust, olema lubatud arvutada oma solventsuskapitalinõue portfelli ja ettevõtja ülejäänud varade ja kohustuste täieliku hajutamise eeldusel, välja arvatud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut katva vara portfellid moodustavad eraldatud vahendite kogumi.
- (44) On oluline, et järelevalveasutustel oleks võimalik järelevalvemenetluse raames võrrelda teavet nende äriühingute lõikes, kelle üle nad järelevalvet teevad. Osalised ja täielikud sisemudelid võimaldavad paremini kajastada äriühingu individuaalset riski ning direktiiviga 2009/138/EÜ võimaldatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada neid kapitalinõuete kindlaksmääramiseks ilma standardvalemist tulenevate piiranguteta. Osalised ja täielikud sisemudelid raskendavad aga äriühingute võrdlemist ning seetõttu oleks kasulik, kui järelevalveasutustel oleks juurdepääs standardvalemi kohase kapitalinõuete arvutamise tulemustele. Seepärast peaksid kõik kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama sellise teabe korrapäraselt oma järelevalveasutustele.
- (45) Direktiiviga 2009/138/EÜ on kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ette nähtud võimalus arvutada oma solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, mille peab heaks kiitma järelevalveasutus. Kui kasutatakse sisemudelit, ei keela kõnealune direktiiv kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele. Kuna volatiilsusega korrigeerimise kasutamine võib parima hinnangu arvutamisel tuua suuremat kasu kui võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamine, võib selline ülemäärane kasu moonutada ka solventsuskapitalinõude arvutamist, kui sisemudelis võetakse arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele. Kui järelevalveasutused lubavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, tuleks sellise moonutuse vältimiseks kehtestada solventsuskapitalinõude alammäär sellisel tasemel, millest allpool eeldatakse, et solventsuskapitalinõudest saadav kasu on võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamisest suurem.
- (46) Kindlustus- ja edasikindlustusandjaid tuleks motiveerida suurendama kriisiolukordadele vastupanu võimet. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad sisemudelis arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, võttes samal ajal arvesse ka krediidiriski marginaali muutuste mõju makrotasandi volatiilsusega korrigeerimisele, võib see tõsiselt kahjustada mis tahes stiimuleid suurendada kriisiolukordadele vastupanu võimet. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjaid takistada võtmast oma sisemudelis arvesse makrotasandi volatiilsusega korrigeerimist.

- (47) Riiklikel järelevalveasutustel peaks olema võimalik koguda asjakohast makrotasandi usaldatavusteavet kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimisstrateegia kohta, analüüsida seda koos muu asjakohase teabega, mis võib olla kättesaadav muudest turuallikatest, ning kaasata makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiiv kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalvesse. See võib hõlmata järelevalvet riskide üle, mis on seotud konkreetsete krediidsüklite, majanduslanguse ja kollektiivse või karjavaimust kantud käitumisega investeringute tegemisel.
- (48) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud finantsseisundi taastamise perioodi pikendamine solventsuskapitalinõude rikkumise korral, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) on teada andnud erakordselt ebasoodsast olukorrast. Sellise teadaande võib esitada riiklike järelevalveasutuste taotlusel, kes peavad enne taotluse esitamist konsulteerima Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga (ESRN), kui see on asjakohane. Riiklike järelevalveasutuste poolne eraldi konsulteerimine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ei ole nii tõhus kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tsentraliseeritud konsulteerimine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga. Tõhusa menetluse tagamiseks peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, mitte riiklikud järelevalveasutused, enne erakordselt ebasoodsast olukorrast teada andmist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerima, kui olukorra olemus võimaldab sellist eelnevat konsulteerimist.
- (49) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad viivitamata teavitama asjaomast järelevalveasutust, kui nad tuvastavad miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või ohu, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda. Kõnealuses direktiivis ei ole siiski täpsustatud, millal on võimalik tuvastada miinimumkapitalinõude täitmata jätmist või ohtu, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda, ning kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad järelevalveasutuste teavitamisega viivitada kuni asjaomase kvartali lõpuni, mil arvutatakse miinimumkapitalinõue, millest tuleb järelevalveasutusele ametlikult teatada. Et järelevalveasutused saaksid õigel ajal teavet ja oleksid võimelised võtma vajalikke meetmeid, tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel nõuda, et nad teavitaksid järelevalveasutusi miinimumkapitalinõude täitmata jätmisest või mittetäitmise ohust viivitamata ka juhul, kui seda on täheldatud hinnangute või arvutuste alusel miinimumkapitalinõude ametlike arvutuste kahe kuupäeva vahelisel ajal asjaomases kvartalis.
- (50) Usaldatavusraamistiku üldeesmärk on kindlustatud isikute huvide kaitse ja pädevad järelevalveasutused peaksid selle poole püüdlema järelevalveprotsessi igas etapis, sealhulgas juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandjad rikuvad või tõenäoliselt rikuvad nõudeid, mis võivad põhjustada tegevusloa kehtetuks tunnistamise. Selle eesmärgi poole tuleks püüelda enne tegevusloa kehtetuks tunnistamist ja ka pärast tegevusloa kehtetuks tunnistamist, võttes arvesse õiguslikke tagajärgi kindlustatud isikutele, mis võivad sellest tuleneda.
- (51) Riiklikele järelevalveasutustele tuleks anda vahendid, et vältida finantsstabiilsuse riskide realiseerumist kindlustusturgudel, piirata kindlustus- ja edasikindlustusandjate protsüklilist käitumist ning leevendada negatiivset mõju ülekandumist finantssüsteemi sees ja reaalmajandusse.
- (52) Hiljutised majandus- ja finantskriisid ning eeskätt COVID-19 pandeemiast tulenev kriis on näidanud, et kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad juhivad usaldusväärselt oma likviidsust, võib see finantssüsteemi stabiilsust ohustavaid riske ära hoida.

Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda likviidsuse juhtimise ja plaanimise tugevdamist, eriti ebasoodsates olukordades, mis mõjutavad suurt osa kindlustus- ja edasikindlustusturust või kogu turgu.

- (53) Kui eriti haavatava profiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad – näiteks need, kellel on likviidsed kohustused või kes hoiavad mittelikviidseid varasid või kelle likviidsus on haavatav, mis võib mõjutada üldist finantsstabiilsust – olukorda nõuetekohaselt ei paranda, peaks riiklikel järelevalveasutustel olema võimalik sekkuda, et tugevdada nende likviidsuspositsiooni.
- (54) Kindlustusvõtjate kaitsmiseks ja finantsstabiilsuse säilitamiseks peaksid järelevalveasutustel olema vajalikud volitused, et säilitada konkreetsete kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuse positsioon erandlikes olukordades, näiteks ebasoodsate majandus- või turusündmuste korral, mis mõjutavad suurt osa kindlustus- ja edasikindlustusturust või kogu turgu. Need volitused peaksid hõlmama võimalust piirata asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud laenuandjatele tehtavaid väljamakseid või peatada need enne solventsuskapitalinõude tegelikku rikkumist. Neid volitusi tuleks kohaldada igal üksikjuhul eraldi, järgides ühiseid riskipõhiseid kriteeriume ja mitte kahjustades siseturu toimimist.
- (55) Kuna dividendide ja muude boonuste piiramine või nende maksmise peatamine mõjutaks aktsionäride või osanike ja teiste allutatud võlausaldajate õigusi, isegi kui see on ajutine, peaksid järelevalveasutused selliste meetmete rakendamisel võtma nõuetekohaselt arvesse proportsionaalsuse ja vajalikkuse põhimõtet. Samuti peaksid järelevalveasutused tagama, et ükski võetud meede ei avalda ebaproportsionaalset kahjulikku mõju teiste liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele. Eelkõige peaksid järelevalveasutused piirama kapitali jaotamist kindlustus- ja edasikindlustusgrupi sees, nii et see toimub üksnes erandlikel asjaoludel ning nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, et säilitada kindlustusturu ja kogu finantssüsteemi stabiilsus.
- (56) Piiriüleselt tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksejõuetuse hiljutised juhtumid on näidanud, et järelevalveasutusi on vaja paremini teavitada ettevõtjate tegevusest. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda, et nad teataksid oma päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele kõigist olulistest muutustest, mis mõjutavad nende riskiprofiili seoses nende piiriülese kindlustustegevusega, ning et kõnealust teavet jagataks asjaomaste vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustega.
- (57) Vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/2177,²⁵ on Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel õigus luua ja koordineerida koostööplatvorme, et tõhustada koostööd asjaomaste järelevalveasutuste vahel, kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleb või kavatseb tegeleda teenuste osutamise vabadusel või asutamisvabadusel põhineva tegevusega. Võttes aga arvesse kõnealustel platvormidel käsitletavate järelevalveküsimuste keerukust, ei jõua liikmesriikide järelevalveasutused sageli ühisele seisukohale selle suhtes, kuidas piiriüleselt

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2177, millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II), direktiivi 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist (ELT L 334, 27.12.2019, lk 155).

tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud küsimusi käsitleda. Juhul kui koostööplatvorme kasutavad järelevalveasutused ei jõua piiriüleselt tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud küsimustes kokkuleppele, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel olema õigus lahendada erimeelsused kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19.

- (58) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaselt ei ole kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohustatud esitama vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustele õigel ajal teavet oma äritegevuse kohta. Sellist teavet saab ainult seda päritoluliikmesriigi järelevalveasutusest küsides. Selline lähenemisviis ei taga aga teabele juurdepääsu mõistliku aja jooksul. Seepärast peaks vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustel – nagu ka päritoluliikmesriigi järelevalveasutusel – olema õigus nõuda õigel ajal teavet otse kindlustus- või edasikindlustusandjalt.
- (59) Kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb vastuvõttavas liikmesriigis olulisel määral piiriüleselt, peaks kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutusel olema õigus nõuda päritoluliikmesriigi järelevalveasutusest põhiteavet asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsiooni kohta. Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusel on kõnealuse solventsuse positsiooni suhtes tõsiseid kahtlusi, peaks tal olema õigus nõuda ühise kohapealse kontrolli läbiviimist koos päritoluliikmesriigi järelevalveasutusega, juhul kui solventsuskapitalinõuet olulisel määral ei täideta. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele tuleks esitada osalemiskutse. Sellega seoses peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võimalikult kiiresti teada andma, kas ta kavatseb osaleda. Kui järelevalveasutused ei jõua ühise kohapealse kontrolli läbiviimise võimaluse suhtes kokkuleppele, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel olema õigus lahendada erimeelsused kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19.
- (60) Selleks et emaettevõtjat saaks määratleda kindlustusvaldusettevõtjana, peaks tema põhitegevuseks olema eelkõige osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kui need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad. Praegu tõlgendavad järelevalveasutused mõistet „ainult või peamiselt“ selles kontekstis erinevalt. Seepärast tuleks seda mõistet täpsustada sarnaselt pangandussektori puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013, mida on muudetud määrusega (EL) 2019/876,²⁶ esitatud selgitusega. Tütarettevõtjaid tuleks käsitada „peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjana või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjana“, kui selliste ettevõtjate arvele jääb üle 50 % kindlustusvaldusettevõtja omakapitalist, konsolideeritud varast, tuludest, personalist või muust näitajast, mida järelevalveasutus peab asjakohaseks.
- (61) Mõnel juhul moodustavad mitu kindlustus- ja edasikindlustusandjat *de facto* kindlustusgrupi ja käituvad sellisena, kuigi nad ei vasta direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud kindlustusgrupi määratlusele. Seetõttu ei kohaldata selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kõnealuse direktiivi III jaotist. Sellistel juhtudel,

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesketes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

eelkõige horisontaalsete gruppide puhul, millel ei ole eri ettevõtjate vahel kapitalisidemeid, peaks kindlustusgrupi järelevalve tegijatel olema õigus kindlustusgrupi olemasolu kindlaks teha. Ette tuleks näha ka objektiivsed kriteeriumid selliseks kindlakstegemiseks.

- (62) Kindlustus- ja edasikindlustusgruppidel on vabadus otsustada kindlustusgrupi konkreetse sisekorra, ülesannete jaotuse ja organisatsioonilise struktuuri üle, kui nad peavad seda vajalikuks, et tagada vastavus direktiivile 2009/138/EÜ. Mõnel juhul võivad selline kord ja organisatsiooniline struktuur siiski ohustada tõhusat järelevalvet kindlustusgrupi üle. Seetõttu peaks kindlustusgrupi järelevalve tegijatel olema õigus – erandlikel asjaoludel ning pärast konsulteerimist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ja teiste asjaomaste järelevalveasutustega – nõuda kõnealuse korra või organisatsioonilise struktuuri muutmist. Kindlustusgrupi järelevalve tegijad peaksid oma otsust nõuetekohaselt põhjendama ja selgitama, miks kehtiv kord või olemasolevad struktuurid takistavad ja ohustavad tõhusat järelevalvet kindlustusgrupi üle.
- (63) Kindlustusgrupi järelevalve tegijad võivad otsustada jätta kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi järelevalve alt välja, eelkõige juhul, kui leitakse, et selline ettevõtja ei ole kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on täheldanud märkimisväärse olulisuse kriteeriumi erinevaid tõlgendusi ning teinud kindlaks, et mõnel juhul toob selline väljajätmine kaasa täieliku loobumise kindlustusgrupi järelevalvest või järelevalve vahepealse emaettevõtja tasandil. Seepärast on vaja täpsustada, et sellised juhtumid peaksid esinema üksnes väga erandlikel asjaoludel ning et kindlustusgrupi järelevalve tegijad peaksid enne selliste otsuste tegemist konsulteerima Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega. Samuti tuleks kehtestada kriteeriumid, et oleks selgem, milliste ettevõtjate puhul tuleks leida, et need ei ole kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt olulised.
- (64) Puudub selgus, milliste ettevõtjate liikide puhul võib kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel rakendada 2. meetodit, nimelt direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 233 sätestatud mahaarvamise ja agregeerimise meetodit, ning see kahjustab liidus võrdseid võimalusi. Seepärast tuleks selgelt kindlaks määrata, milliseid ettevõtjaid võib kaasata kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse 2. meetodi abil. Sellist meetodit tuleks kohaldada üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate, muudesse finantssektoritesse kuuluvate ettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja muude emaettevõtjate suhtes, kelle peamine tegevusala on osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kui need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad.
- (65) Mõnes kindlustus- või edasikindlustusgrupis omandab ja hoiab osalust tütarettevõtjates vahepealne emaettevõtja, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kusjuures need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad. Kehtivate eeskirjade kohaselt ei käsitata neid vahepealseid emaettevõtjaid kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kindlustusvaldusettevõtjatena, kui neil ei ole osalust vähemalt ühes kindlustus- või edasikindlustusandjas, kelle peakontor on liidus, kuigi nende riskide laad on väga sarnane. Seepärast tuleks eeskirju muuta nii, et selliseid kolmandate riikide kindlustus- või

edasikindlustusandjate valdusettevõtjaid koheldaks kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel samamoodi nagu kindlustusvaldusettevõtjaid.

- (66) Direktiivis 2009/138/EÜ ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35²⁷ on sätestatud neli meetodit muudesse finantssektoritesse kuuluvate ettevõtjate kaasamiseks kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse, sealhulgas direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud meetodid 1 ja 2. See põhjustab ebajärjekindlat lähenemist järelevalvele ja ebavõrdseid tingimusi ning tarbetut keerukust. Seepärast tuleks eeskirju lihtsustada, nii et muudesse finantssektoritesse kuuluvad ettevõtjad panustaksid alati kindlustusgrupi solventsusesse, kasutades omavahendite ja kapitalinõuete arvutamise seoses asjakohaseid valdkondlikke eeskirju. Need omavahendite ja kapitalinõuded tuleks lihtsalt lisada kindlustusgrupi kindlustus- ja edasikindlustusosa omavahendite ja kapitalinõuetele.
- (67) Kehtivate eeskirjade kohaselt antakse osalusi omavatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele piiratud võimalused kasutada kindlustusgrupi solventsuse kindlaksmääramiseks lihtsustatud arvutusi, kui kasutatakse 1. meetodit, nimelt raamatupidamise konsolideerimisel põhinevat meetodit. See tekitab ebaproportsionaalset koormust, eelkõige juhul, kui kindlustusgrupil on osalused väga väikestes sidusettevõtjates. Seetõttu tuleks järelevalveasutuse eelneval heakskiidul lubada osalusi omavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada ebaolulise suurusega sidusettevõtjate kaasamisel kindlustusgrupi solventsuse arvutamisse lihtsustatud meetodeid.
- (68) Koormatise mõistet, mida tuleks omavahendite liigitamisel eri tasemetesse arvesse võtta, ei ole täpsustatud. Eelkõige ei ole selge, kuidas seda mõistet kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kellel ei ole kindlustusvõtjatest ja soodustatud isikutest otseseid kliente. Seepärast tuleks kehtestada miinimumkriteeriumid, et oleks võimalik kindlaks teha juhtumid, kus kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja emiteeritud omavahendid on koormatistevabad.
- (69) Nende ettevõtjate ring, keda tuleks kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude alammäära arvutamisel arvesse võtta, peaks olema kooskõlas selliste ettevõtjate ringiga, kes panustavad kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks kasutatavatesse nõuetekohastesse omavahenditesse. Seetõttu tuleks alammäära arvutamisel arvesse võtta kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kindlustusvaldusettevõtjaid, kolmandate riikide kindlustusvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid.
- (70) Kindlustusgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamise valem võib viia olukorrani, kus see miinimumnõue on kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõudega peaaegu võrdne või isegi täiesti võrdne. Sellises olukorras võib juhtuda, et seda miinimumnõuet ei täideta, kuigi vastavus kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõudele on tagatud. Sellist soovimatut tagajärge tuleks vältida. Seepärast tuleks arvutusvalemit muuta nii, et sarnaselt üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjatega ei oleks kindlustusgrupi minimaalne konsolideeritud solventsuskapitalinõude kunagi suurem kui 45 % kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõudest.

²⁷

Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

- (71) Kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel tuleks kindlustusvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid käsitleda kindlustus- või edasikindlustusandjatena. See tähendab selliste ettevõtjate puhul tinglike kapitalinõuete arvutamist. Sellised arvutused ei tohiks siiski mingil juhul tähendada, et kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad neid tinglikke kapitalinõudeid individuaalsel tasandil täitma.
- (72) Puuduvad õigusnormid, mis täpsustaksid, kuidas arvutada kindlustusgrupi solventsust, kui kasutatakse 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni. See põhjustab ebajärjekindlaid tavasid ja ebakindlust, eelkõige seoses viisiga, kuidas arvutatakse 2. meetodiga hõlmatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes. Seepärast tuleks täpsustada kindlustusgrupi solventsuse arvutamise viisi, kui kasutatakse meetodite kombinatsiooni. Selleks et vältida kapitalinõuete olulist suurenemist, tuleks selgitada, et kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamisel ei kohaldata selliste osaluste suhtes aktsiariski kapitalinõuet. Samal põhjusel tuleks valuutariski kapitalinõuet kohaldada ainult nende osaluste sellise väärtuse suhtes, mis ületab kõnealuste sidusettevõtjate solventsuskapitalinõudeid. Osalusi omavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel peaks olema lubatud võtta arvesse hajutatust kõnealuste valuutariskide ja kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamise aluseks olevate muude riskide vahel.
- (73) Praegu võivad kindlustusgrupi järelevalve tegijad kindlaks määrata künnised, millest alates loetakse kindlustusgrupisest tehingut ja riskikontsentratsiooni solventsuskapitalinõude, tehniliste eraldiste või mõlema alusel oluliseks. Künniste kindlaksmääramiseks võivad siiski sobida ka muud riskipõhised kvantitatiivsed või kvalitatiivsed kriteeriumid, näiteks nõuetekohased omavahendid. Seetõttu peaks kindlustusgrupi järelevalve tegijatel olema suurem paindlikkus olulise kindlustusgrupisese tehingu või olulise riskikontsentratsiooni määratlemisel.
- (74) Kindlustusgrupi järelevalve tegijatel võib puududa oluline teave kindlustusgrupisest tehingute kohta, millest ei tule kehtivate eeskirjade kohaselt teatada, eelkõige selliste tehingute kohta, mis hõlmavad kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kindlustusvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid. Seetõttu tuleks mõiste „kindlustusgrupisisesed tehingud, millest tuleb teatada“ läbi vaadata. Lisaks peaks kindlustusgrupi järelevalve tegijatel olema õigus kohandada mõiste „kindlustusgrupisisesed tehingud, millest tuleb teatada“ määratlust nii, et see sobiks paremini iga kindlustusgrupi eripäraga.
- (75) Kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad võivad olla kindlustus- või edasikindlustusgruppide emettevõtjad. Sellisel juhul tuleb kindlustusgrupi järelevalvet rakendada selliste valdusettevõtjate konsolideeritud olukorra alusel. Kuna selliste valdusettevõtjate kontrollitavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel ei ole alati võimalik tagada kindlustusgrupi järelevalvet käsitlevate nõuete täitmist, on vaja tagada, et kindlustusgrupi järelevalve tegijatel on asjakohased järelevalve- ja jõustamisvolitused, et tagada kindlustusgruppide vastavus direktiivile 2009/138/EÜ. Sarnaselt muudatustega, mis tehti krediidi- ja finantseerimisasutustega seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute

direktiiviga (EL) 2019/878,²⁹ peaksid kindlustusgrupi järelevalve tegijatel olema seega valdusettevõtjate suhtes minimaalsed volitused, sealhulgas üldised järelevalvevolitused, mida rakendatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kindlustusgrupi järelevalve eesmärgil.

- (76) Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kuuluvad kindlustusgruppi, mille emaeettevõtja peakontor asub kolmandas riigis, mida ei peeta direktiivi 2009/138/EÜ artikli 260 kohaselt samaväärseks või ajutiselt samaväärseks, on kindlustusgrupi järelevalve tegemine keerulisem. Kindlustusgrupi järelevalve tegijad võivad otsustada rakendada nn muid meetodeid kooskõlas kõnealuse direktiivi artikliga 262. Need meetodid ei ole aga selgelt sätestatud ja eesmärgid, mida nende muude meetoditega tuleks saavutada, on ebaselged. Seepärast tuleks täiendavalt täpsustada muude meetodite eesmärki, sealhulgas minimaalset meetmete kogumit, mida kindlustusgrupi järelevalve tegijad peaksid kaaluma.
- (77) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/981³⁰ kehtestati pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute eeliskohtlemine. Kestusel põhineva aktsiariski alakomponendi suhtes, mille eesmärk on kajastada ka pikema tähtajaga investeerimise väiksemat riski, kuid mida liidus kasutatakse väga piiratud, kohaldatakse kriteeriume, mis on rangemad pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute suhtes kohaldatavatest kriteeriumidest. Seepärast näib, et uue pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute usaldatavusnõuete kategooriaga välditakse vajadust olemasoleva kestusel põhineva aktsiariski alakomponendi järele. Kestusel põhinev aktsiariski alakomponent tuleks välja jätta, sest puudub vajadus säilitada kaht erinevat eeliskohtlemist, millel on sama eesmärk premeerida pikaajalisi investeeringuid. Selleks et vältida olukorda, kus kõnealustel muudatustel on kahjulik mõju, tuleks siiski ette näha varasemalt kehtinud nõuete ajutise kohaldamise klausel nende kindlustusandjate puhul, kes kasutavad praegu kestusel põhinevat aktsiariski alakomponenti.
- (78) Rohelise kokkuleppe keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamine nõuab suurte investeeringute suunamist erasektorist, sealhulgas kindlustus- ja edasikindlustusettevõtjatelt, kestlikesse investeeringutesse. Direktiivi 2009/138/EÜ sätteid kapitalinõuete kohta ei tohiks takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kestlikke investeeringuid, vaid peaksid kajastama keskkonda kahjustavasse tegevusse investeerimise täielikku riski. Kuigi praeguses etapis ei ole piisavalt tõendeid keskkonnakahjulike või sotsiaalselt kahjulike investeeringute ja muude investeeringute riskierinevuste kohta, võivad sellised tõendid lähiaastatel kättesaadavaks muutuda. Selleks et tagada asjakohaste tõendite nõuetekohane hindamine, peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve jälgima keskkonnakahjulike või sotsiaalselt kahjulike investeeringute riskiprofiili ja esitama 2023. aastaks selle tõendite kohta aruande. Vajaduse korral tuleks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve aruandes anda nõu nii direktiivi 2009/138/EÜ kui ka

usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/878, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 253).

³⁰ Komisjoni 8. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/981, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 161, 18.6.2019, lk 1).

selle direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide muutmise kohta. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib ka uurida, kas ja kuidas oleks asjakohane võtta arvesse teatavaid keskkonnariske, mis ei ole seotud kliimamuutustega. Näiteks kui tõendid seda kinnitavad, võiks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve analüüsida vajadust laiendada käesoleva direktiiviga kehtestatavat analüüsi, mis hõlmab kliimamuutustega seotud riskide stsenaariume, muudele keskkonnariskidele.

- (79) Kliimamuutused mõjutavad praegu ja vähemalt järgmistel kümnenditel looduskatastroofide sagedust ja tõsidust, mis keskkonnaseisundi halvenemise ja reostuse tõttu tõenäoliselt veelgi süvenevad. See võib muuta ka kindlustus- ja edasikindlustusandjate looduskatastroofiriski positsiooni ja muuta kehtetuks delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud looduskatastroofiriski standardparameetrid. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve peaks looduskatastroofiriski komponendi ulatuse ja selle standardparameetrite kalibreerimise korrapäraselt läbi vaatama tagamaks, et looduskatastroofiriski standardparameetrite ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegeliku riskipositsiooni vahel ei ole püsivaid lahknevusi. Selleks peaks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võtma arvesse kliimateaduse uusimaid kättesaadavaid tõendeid ning esitama lahknevuste avastamise korral komisjonile oma arvamuse.
- (80) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 308b lõikes 12 sätestatud nõudeid tuleks muuta, et tagada kooskõla pangandusraamistikuga ja võrdsed tingimused selliste liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu olevate nõuete käsitlemisel, mis on nomineeritud ja väljastatud liikmesriigi vääringus. Selleks tuleks selliste riskipositsioonide suhtes kehtestada varasemalt kehtinud nõuete ajutise kohaldamise kord, et vabastada asjaomased riskipositsioonid hinnavaheriski ja turu kontsentratsiooniriski kapitalinõuetest, tingimusel et riskipositsioonid tekkisid enne 1. jaanuarit 2020.
- (81) Mõnel juhul toetuvad kindlustus- või edasikindlustusgrupid suurel määral riskivabade intressimäärade üleminekumeetme ja tehniliste eraldiste üleminekumeetme kasutamisele. See võib moonutada kindlustusgrupi tegelikku solventsuse positsiooni. Seepärast tuleks kindlustus- või edasikindlustusgruppidele nõuda, et nad avalikustaksid mõju, mida nende solventsuse positsioonile avaldab eeldus, et kõnealustest üleminekumeetmetest tulenevaid omavahendeid ei saa kasutada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Samuti peaks järelevalveasutustel olema õigus võtta asjakohaseid meetmeid, et nende üleminekumeetmete kasutamine kajastaks asjakohaselt kindlustusgrupi finantsseisundit. Need meetmed ei tohiks siiski mõjutada kõnealuste üleminekumeetmete kasutamist sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate poolt nende individuaalse solventsuskapitalinõude arvutamisel.
- (82) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud riskivabade intressimäärade ja tehniliste eraldiste üleminekumeetmed, millel peab olema järelevalveasutuse heakskiit ja mida rakendatakse lepingute suhtes, millest tulenevad enne 2016. aastat sõlmitud kindlustus- ja edasikindlustuskohustused. Kuigi üleminekumeetmed peaksid julgustama ettevõtjaid hakkama kõnealust direktiivi võimalikult õigeaegselt järgima, aeglustab esimest korda alles tükk aega pärast 2016. aastat heaks kiidetud üleminekumeetmete rakendamine tõenäoliselt kõnealuse direktiivi järgimist. Selliste üleminekumeetmete kasutamise heakskiitmine peaks seega piirduma juhtudega, kus kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes hakatakse esmakordselt kohaldama direktiivi 2009/138/EÜ eeskirju või kus ettevõtja on võtnud vastu kindlustus- või edasikindlustuslepingute portfelli ja üleandev ettevõtja rakendas enne üleandmist selle portfelliga seotud kohustuste suhtes üleminekumeetmed.

- (83) Ühendkuningriigist sai 1. veebruaril 2020 kolmas riik ja alates 31. detsembrist 2020 ei kohaldata enam liidu õigust Ühendkuningriigi suhtes ega Ühendkuningriigis. Direktiivis 2009/138/EÜ on mitu sätet, mis käsitlevad konkreetsete liikmesriikide eripärasid, ning sellised konkreetsetelt Ühendkuningriiki käsitlevad sätted on aegunud ja tuleks seetõttu välja jätta.
- (84) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2009/138/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 2 lõike 3 punkti a alapunkt iv asendatakse järgmisega:
„iv) lirmaal kasutatava pikaajalise katkemisõigusega tervisekindlustuse liigid (*permanent health insurance not subject to cancellation*)“.
- (2) Artikli 4 lõike 1 punktid a ja b asendatakse järgmisega:
„a) kindlustusandja aastane brutokindlustusmaksete summa ei ületa 15 000 000 eurot;
b) kindlustusandja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ületa 50 000 000 eurot“.
- (3) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:
 - (a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:
„a) abistamisteenus, mida osutatakse maanteeõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, kui see juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi või naaberriikide territooriumil“;
 - (b) lõige 2 asendatakse järgmisega:
„2. Lõike 1 punkti b alapunktides i ja ii osutatud juhtudel ei kohaldata tingimust, et õnnetus või rike peab olema juhtunud abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil, juhul kui soodustatud isik on abistamisteenuseid pakkuva juriidilise isiku liige ning rikketeenistust või sõiduki toimetamist teostab liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksmiseta asjaomase riigi samasugune juriidiline isik vastastikusel kokkuleppel.“;
 - (c) lõige 3 jäetakse välja.
- (4) Artikli 8 punkt 3 jäetakse välja.
- (5) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:
 - (a) punkti 7 alapunkt b jäetakse välja;
 - (b) lisatakse punktid 10a, 10b, 10c ja 10d:
„10a. „madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandja“ – kindlustus- ja/või edasikindlustusandja, kes vastab artiklis 29a sätestatud tingimustele ja on kooskõlas artikliga 29b liigitatud selliseks ettevõtjaks;

10b. „audiitorühing“ – audiitorühing Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ* artikli 2 punkti 3 tähenduses;

10c. „vannutatud audiitor“ – vannutatud audiitor Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ* artikli 2 punkti 2 tähenduses;

10d. „madala riskiprofiiliga kindlustusgrupp“ – kindlustusgrupp, mis vastab artiklis 213a sätestatud tingimustele ja mille kindlustusgrupi järelevalve tegija on koosõlas kõnealuse artikli lõikega 2 liigitanud selliseks grupiks;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).“;

(c) punktid 15 ja 16 asendatakse järgmisega:

„15. „emaettevõtja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL* artikli 22 lõigetes 1 ja 2 osutatud emaettevõtja, samuti ettevõtja, keda järelevalveasutused käsitavad emaettevõtjana koosõlas käesoleva direktiivi artikliga 212;

„16. „tütarettevõtja“ – direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1 ja 2 osutatud tütarettevõtja, kaasa arvatud selle tütarettevõtjad, ning ettevõtja, keda järelevalveasutused peavad käsitama tütarettevõtjana koosõlas käesoleva direktiivi artikliga 212;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).“;

(d) punktis 18 asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1 ja 2“;

(e) punkt 19 asendatakse järgmisega:

„19. „kindlustusgrupisisene tehing“ – mis tahes tehing, millega kindlustus- või edasikindlustusandja, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sõltub lepingulise või mittelepingulise kohustuse täitmisel kas tasu eest või tasuta otseselt või kaudselt teistest sama kindlustusgrupi ettevõtjatest või mõnest füüsilisest või juriidilisest isikust, kellel on kõnealuse kindlustusgrupi ettevõtjatega märkimisväärne seos;“;

(f) punkti 22 muudetakse järgmiselt:

i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 14“ sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL* artikli 4 lõike 1 punktis 21;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).“;

ii) punkti b alapunktis i asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“;

(g) punkti 25 muudetakse järgmiselt:

- i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 1, 5 ja 21“ sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013* artikli 4 lõike 1 punktide 1, 18 ja 26;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediitiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).“;

- ii) punktis c asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“;

(h) punkti 27 muudetakse järgmiselt:

- i) punktis c asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) netokäive direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punkti 5 tähenduses: 13 600 000 eurot;“;

- ii) sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ“ asendatakse sõnadega „direktiivi 2013/34/EL“;

(i) lisatakse punkt 41:

„41. „reguleeritud ettevõtja“ – reguleeritud üksus direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 4 tähenduses või töandja kogumispensioni asutus direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punkti 1 tähenduses.“.

(6) Artikli 18 lõikesse 1 lisatakse punkt i:

„i) märkima, kas teises liikmesriigis esitatud taotlus otsekindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks või teise reguleeritud ettevõtja või kindlustuse turustaja tegevuse alustamiseks on tagasi lükatud või tühistatud, ning tagasilükkamise või tühistamise põhjused.“.

(7) Artikli 23 lõikele 1 lisatakse punkt f:

„f) turg, kus asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb tegutseda.“.

(8) Artikli 24 lõike 2 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“.

(9) Artiklile 25 lisatakse järgmine lõige:

„Igast tegevusloa andmisest keeldumisest, sealhulgas taotluse esitanud ettevõtja tuvastamisest ja keeldumise põhjustest teatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010* asutatud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve). Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve peab sellist teavet sisaldavat ajakohastatud andmebaasi ja annab järelevalveasutustele juurdepääsu kõnealusele andmebaasile.“

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).“.

(10) Artiklis 25a asendatakse sõnad „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010⁶ asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja

Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”)“ sõnaga „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele“.

(11) Artiklile 26 lisatakse lõige 4:

„4. Kui lõike 1 kohaselt on vaja konsulteerida mitme järelevalveasutusega, võib iga asjaomane järelevalveasutus taotleda päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt tegevusloa taotluse ühist hindamist. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab oma lõpliku otsuse tegemisel arvesse ühise hindamise järeldusi.“.

(12) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid kohaldatakse viisil, mis on proportsionaalne kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, eelkõige madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud ettevõtjate puhul.

4. Komisjoni poolt vastuvõetud delegeeritud õigusaktides ning regulatiivsetes ja rakenduslikes tehnilistes standardites võetakse arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, tagades seega käesoleva direktiivi proportsionaalse kohaldamise, eelkõige madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklite 10–14 kohaselt esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudega, kõnealuse määruse artikli 15 kohaselt esitatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõudega ning kõnealuse määruse artikli 16 kohaselt välja antud suuniste ja soovitusetega tagatakse käesoleva direktiivi proportsionaalne kohaldamine, eelkõige madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul.“;

(b) lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Komisjon võib võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega täpsustatakse või kohandatakse artikli 29a lõike 1 punktides e, f ja h sätestatud kriteeriume.

6. Selleks et tagada järelevalve järjepidevus proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisel, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve suunised, et hõlbustada ühiste järelevalvevahendite kasutamist ja täpsustada metoodikat, mida kasutatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate liigitamisel madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjateks.“.

(13) Lisatakse artiklid 29a–29e:

„Artikkel 29a

Madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjate kindlaksmääramise kriteeriumid

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad liigitatakse kooskõlas artiklis 29b sätestatud menetlusega madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, kui nad kahe järjestikuse majandusaasta jooksul enne sellist liigitamist vastavad järgmistele kriteeriumidele.

(a) Elukindlustusandjate puhul ja nende artikli 73 kohaselt nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate kindlustusandjate puhul, kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ja kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab alla 40 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

- i) artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressiriski alakomponent ei ole suurem kui 5 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;
- ii) tegevus, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus kindlustusandja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, ei ületa 5 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;
- iii) artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ületa 1 000 000 000 eurot;
- iv) ebatraditsioonilised investeringud ei moodusta üle 20 % koguinvesteeringutest;
- v) kindlustusandja tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast.

Punktides ii ja v sätestatud kriteeriume ei kohaldata kaptiivkindlustusandjate ega kaptiivedasikindlustusandjate suhtes.

(b) Kahjukindlustusandjate puhul ja nende artikli 73 kohaselt nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate kindlustusandjate puhul, kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab vähemalt 40 % asjaomase kindlustusandja aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast ja kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähem kui 20 % asjaomase kindlustusandja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

- i) viimase kolme aasta keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;
- ii) tegevus, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus kindlustusandja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, ei ületa 5 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;
- iii) aastane brutokindlustusmaksete summa ei ületa 100 000 000 eurot;
- iv) I lisa A jao liikide 3–7, 14 ja 15 puhul ei ületa aastane brutokindlustusmaksete summa 30 % kahjukindlustuse aastasest kindlustusmaksete kogusummast;

- v) ebatraditsioonilised investeeringud ei moodusta üle 20 % koguinvesteeringutest;
- vi) kindlustusandja tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema brutokindlustusmaksete kogusummast.

Punktides ii ja vi sätestatud kriteeriume ei kohaldata kaptiivkindlustusandjate ega kaptiivedasikindlustusandjate suhtes.

- (c) Kindlustusandjate puhul, kes artikli 73 kohaselt tegelevad nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega ning kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ja kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab vähemalt 40 % asjaomase kindlustusandja aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

- i) artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressiriski alakomponent ei ole suurem kui 5 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;
- ii) viimase kolme aasta keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;
- iii) artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ületa 1 000 000 000 eurot;
- iv) aastane brutokindlustusmaksete summa ei ületa 100 000 000 eurot;
- v) tegevus, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus kindlustusandja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, ei ületa 5 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;
- vi) I lisa A jao liikide 3–7, 14 ja 15 puhul ei ületa aastane brutokindlustusmaksete summa 30 % kahjukindlustuse aastasest kindlustusmaksete kogusummast;
- vii) ebatraditsioonilised investeeringud ei moodusta üle 20 % koguinvesteeringutest;
- viii) kindlustusandja tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast.

Punktides v ja viii sätestatud kriteeriume ei kohaldata kaptiivkindlustusandjate ega kaptiivedasikindlustusandjate suhtes.

Käesoleva artikli kohaldamisel koosnevad traditsioonilised investeeringud võlakirjadest, aktsiatest või osadest, rahast ja raha ekvivalentidest ning hoiustest ning koguinvesteeringud koosnevad kõikidest varadest, kaasa arvatud tuletisinstrumendid, kuid välja arvatud investeerimisriskiga lepinguid hõlmavad investeeringud ning välja arvatud omakasutuseks mõeldud kinnisvara, omakasutuseks mõeldud materiaalne põhivara ja enda tarbeks ehitatav kinnisvara.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes on saanud tegevusloa kooskõlas artikliga 14 vähem kui kaheks aastaks, hinnatakse vastavust käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ainult seoses liigitamisele eelnenud viimase majandusaastaga.

3. Järgmisi kindlustus- ja edasikindlustusandjaid ei liigitata kunagi madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks:

- (a) ettevõtjad, kes kasutavad solventsuskapitalinõude arvutamiseks heakskiidetud osalist või täielikku sisemudelit vastavalt VI peatüki 4. jao 3. alajaos sätestatud täielike ja osaliste sisemudelite nõuetele;
- (b) ettevõtjad, kes on artikli 212 tähenduses kindlustusgrupi emattevõtjad ja kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga a või b, välja arvatud juhul, kui kindlustusgrupp on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustusgrupiks.

Artikkel 29b

Kriteeriumidele vastavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate liigitamise protsess

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 29a lõigetes 1 ja 3 sätestatud tingimustele vastavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad teatada sellisest vastavusest järelevalveasutusele, et neid saaks liigitada madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks.
2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teate artiklis 14 osutatud eelneva tegevusloa andnud liikmesriigi järelevalveasutusele. Kõnealune teade sisaldab kõiki järgmisi andmeid:
 - (a) tõendid selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja vastab kõigile artiklis 29a sätestatud kriteeriumidele;
 - (b) kinnitus selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei kavanda järgmise kolme aasta jooksul ühtegi strateegilist muudatust, mille tulemusel ta ei vastaks artiklis 29a sätestatud kriteeriumidele;
 - (c) selliste proportsionaalsusmeetmete varajane kindlaksmääramine, mida kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb rakendada, eelkõige juhul, kui kavatsetakse kasutada parima hinnangu lihtsustust, ja teave selle kohta, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb kasutada artikli 77 lõikes 7 sätestatud lihtsustatud meetodit tehniliste eraldiste arvutamiseks.
3. Järelevalveasutus võib esitada vastuväite madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjaks liigitamise kohta ühe kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teate saamisest, põhjendades seda üksnes artiklis 29a sätestatud tingimuste täitmata jätmisega. Järelevalveasutus teeb liigitamise suhtes vastuväite esitamise otsuse kirjalikult ja põhjendab oma mittenõustumist. Sellise otsuse puudumise korral liigitatakse kindlustusandja madala riskiprofiiliga kindlustusandjaks alates ühekuulise vaidlustamisperioodi lõpust või varasemast kuupäevast, kui järelevalveasutus on varem teinud otsuse, millega kinnitatakse vastavust kriteeriumidele.
4. Taotluste puhul, mille järelevalveasutused saavad kätte esimese kuue kuu jooksul pärast [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva direktiivi

kohaldamise alguskuupäev], pikendatakse lõikes 2 osutatud tähtaega kahe kuuni.

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad liigitatakse madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks seni, kuni selline liigitamine ei lõpe kooskõlas käesoleva lõikega.

Kui madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandja ei vasta enam mõnele artikli 29a lõikes 1 sätestatud kriteeriumile, teavitab ta sellest viivitamata järelevalveasutust. Kui selline mittevastavus kestab pidevalt kahe järjestikuse aasta jooksul, teavitab ettevõtja sellest olukorrast järelevalveasutust ning alates kolmandast majandusaastast ei liigitata teda enam madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjaks.

Kui madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandja ei vasta enam mõnele artikli 29a lõikes 3 sätestatud tingimusele, teavitab kõnealune ettevõtja sellest viivitamata järelevalveasutust ning alates järgmisest majandusaastast ei liigitata teda enam madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjaks.

Artikkel 29c

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine madala riskiastmega kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud ettevõtjate poolt

1. Liikmesriigid tagavad, et madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kasutada kõiki artikli 35 lõikes 5a, artiklis 41, artikli 45 lõikes 1b, artikli 45 lõikes 5, artikli 45a lõikes 5, artikli 51 lõikes 6, artikli 51a lõikes 1, artikli 77 lõikes 7 ja artikli 144a lõikes 4 sätestatud proportsionaalsusmeetmeid ning käesoleva direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud proportsionaalsusmeetmeid, ilma et see piiraks iga proportsionaalsusmeetme puhul sätestatud konkreetsete nõuete kohaldamist.
2. Kui järelevalveasutusel on tõsiseid kahtlusi seoses madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiiliga, võib järelevalveasutus erandlikel asjaoludel nõuda, et asjaomane ettevõtja hoiduks ühe või mitme lõikes 1 loetletud proportsionaalsusmeetme kohaldamisest, tingimusel et seda nõuet põhjendatakse kirjalikult, võttes arvesse mõju kindlustus- või edasikindlustusandja korraldusele ja tema riskiprofiili eripära või muutust.

Artikkel 29d

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine ettevõtjate poolt, kes ei ole liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes ei ole liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, võivad kasutada artikli 35 lõikes 5a, artiklis 41, artikli 45 lõikes 1b, artikli 45 lõikes 5, artikli 77 lõikes 7 ja artikli 144a lõikes 4 sätestatud proportsionaalsusmeetmeid ning käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud proportsionaalsusmeetmeid, kui järelevalveasutus on need eelnevalt heaks kiitnud.

Kindlustus- või edasikindlustusandja esitab järelevalveasutusele heakskiitmiseks kirjaliku taotluse. Taotlus peab sisaldama kõiki järgmisi andmeid:

- (a) loetelu proportsionaalsusmeetmetest, mida kavatakse kasutada, ja põhjused, miks nende kasutamine on põhjendatud seoses kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega;
- (b) muu oluline teave kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili kohta;
- (c) kinnitus selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei kavanda järgmise kolme aasta jooksul ühtegi strateegilist muudatust, mis mõjutaks tema riskiprofiili.

2. Järelevalveasutus hindab taotlust kahe kuu jooksul alates selle saamisest ja teavitab kindlustus- või edasikindlustusandjat selle heakskiitmisest või tagasilükkamisest ning lubatud proportsionaalsusmeetmetest. Kui järelevalveasutus kiidab proportsionaalsusmeetmete kasutamise heaks teatavatel tingimustel, peab heakskiitev otsus sisaldama kõnealuste tingimuste põhjendusi. Järelevalveasutus teeb otsuse vaidlustada kindlustus- või edasikindlustusandja taotluses loetletud ühe või mitme proportsionaalsusmeetmete kasutamine kirjalikult ja esitab selle põhjendused. Need põhjused peavad olema seotud kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiiliga.

3. Järelevalveasutus võib nõuda mis tahes lisateavet, mis on vajalik hindamise lõpuleviimiseks. Järelevalveasutuste teabetaotluse esitamise kuupäeva ja asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja vastuse kättesaamise kuupäeva vaheliseks ajavahemikuks lõikes 2 osutatud hindamistähtaja kulgemine peatatakse. Järelevalveasutuse edasiste taotlustega ei kaasne hindamistähtaja kulgemise peatamist.

4. Taotluste puhul, mille järelevalveasutused saavad kätte esimese kuue kuu jooksul pärast [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva direktiivi kohaldamise kuupäev], on lõikes 2 osutatud tähtaeg neli kuud.

5. Proportsionaalsusmeetmete kasutamisele antud heakskiitu võib igal ajal muuta või see tühistada, kui kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil on muutunud. Järelevalveasutus põhjendab oma otsust kirjalikult.

Artikkel 29e

Proportsionaalsusmeetmete kasutamise järelevalve

1. Liikmesriigid nõuavad, et proportsionaalsusmeetmeid kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad oma järelevalveasutustele igal aastal artiklis 35 osutatud järelevalveasutustele esitatava teabe raames teabe kasutatud proportsionaalsusmeetmete kohta.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes rakendavad mõnda artikli 29c lõikes 1 või artikli 29d lõikes 1 osutatud proportsionaalsusmeetmeid [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva direktiivi kohaldamise kuupäev], võivad jätkata selliste meetmete rakendamist kuni nelja majandusaasta jooksul, ilma et kohaldataks artiklites 29b, 29c ja 29d sätestatud nõudeid.“.

- (14) Artikli 30 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Lõike 1 kohane finantsjärelevalve hõlmab kindlustus- ja edasikindlustusandja kogu tegevust silmas pidades tema juhtimissüsteemi, maksevõime, tehniliste eraldiste moodustamise, varade ja nõuetekohaste omavahendite kontrollimist kooskõlas päritoluliikmesriigis liidu tasandil vastu võetud sätete kohaselt kehtestatud eeskirjade või järgitavate tavadega.“.

- (15) Lisatakse artikkel 33a:

„Artikkel 33a

Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste vaheline järelevalvealane koostöö

1. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad teostavad asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel olulist piiriülest tegevust, teeb päritoluliikmesriigi järelevalveasutus koostööd vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusega, et hinnata, kas kindlustusandjal on selge arusaam riskidest, millega ta vastuvõttvas liikmesriigis kokku puutub või võib kokku puutuda.

Kõnealune koostöö hõlmab vähemalt järgmisi aspekte:

- a) juhtimissüsteem, sealhulgas peakontori juhtkonna suutlikkus mõista piiriülese turu eripärasid, riskijuhtimisvahendid, kehtestatud sisekontroll ja piiriülese äritegevuse vastavusmenetlused;
- b) tegevuse edasiandmise kokkulepped ja turustuspartnerlused;
- c) äristrateegia ja nõuete käsitlemine;
- d) tarbijakaitse.

2. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust õigel ajal piiriülese tegevusega seotud järelevalvemenetluse tulemustest, kui on kindlaks tehtud võimalikud probleemid seoses vastuvõttvas liikmesriigis kohaldatavate õigusnormide järgimisega.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel on „oluline piiriülene tegevus“ kindlustus- ja edasikindlustustegevus, mida kindlustus- või edasikindlustusandja teostab asutamisoiguse alusel, ning kindlustus- ja edasikindlustustegevus, mida teostatakse teenuste osutamise vabaduse alusel konkreetsetes vastuvõttvas liikmesriigis ja mis ületab 5 % kindlustus- või edasikindlustusandja aastasest brutokindlustusmaksete summast, mõõdetuna kindlustus- või edasikindlustusandja viimase kättesaadava finantsaruande alusel.“.

- (16) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt, et nad esitaksid järelevalveasutustele järelevalveks vajaliku teabe, võttes arvesse artiklites 27 ja 28 sätestatud järelevalve eesmärgid ning artiklis 29 sätestatud järelevalve üldpõhimõtteid.“;

- (b) lisatakse lõige 5a:

„5a. Võttes arvesse lõigetes 1 ja 2 nõutud teavet ning lõigetes 3 ja 4 sätestatud põhimõtteid, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab

teavet kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse ja tulemuste, juhtimissüsteemi, riskiprofiili, solventsuse eesmärgil hindamise ja kapitalijuhtimise kohta aruandeperioodil.

Regulaarse järelevalvelise aruande esitamise sagedus on järgmine:

- (a) madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul iga kolme aasta järel;
- (b) muude kui madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul vähemalt iga kolme aasta järel.“;
- (c) lõiked 6, 7 ja 8 jäetakse välja;
- (d) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud teavet ning kaptiivkindlustusandjate ja kaptiivedasikindlustusandjate piiratud järelevalvelise aruandluse kriteeriume, võttes arvesse seda liiki ettevõtjate riskide laadi, ulatust ja keerukust, et tagada asjakohasel määral järelevalvelise aruandluse ühtsus.“;

- (e) lõike 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve rakenduslike tehniliste standardite eelnõud regulaarsete järelevalveliste aruannete esitamise kohta seoses lõigetes 1 ja 2 osutatud järelevalveasutustele teabe esitamise vormidega, sealhulgas riskipõhised künnised, millega kehtestatakse vajaduse korral aruandlusnõuete käivitaja või mis tahes erandid teatavat liiki ettevõtjate, näiteks kaptiivkindlustusandjate ja kaptiivedasikindlustusandjate konkreetsest teabest, võttes arvesse teatavat liiki ettevõtjate riskide laadi, ulatust ja keerukust.“;

- (f) lõige 11 jäetakse välja;
- (g) lisatakse lõige 12:

„12. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 2 aastat pärast avaldamise kuupäeva] komisjonile aruande võimalike meetmete, sealhulgas seadusandlike muudatuste kohta, mille eesmärk on töötada välja integreeritud andmekogumine, et

- (a) vähendada dubleeritavaid valdkondi ja ebakõlasid kindlustussektori ja finantssektori muude sektorite aruandlusraamistike vahel ning
- (b) parandada andmete standardimist ning liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba esitatud andmete tõhusat jagamist ja kasutamist asjaomaste liidu ja riiklike pädevate asutuste poolt.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve seab esikohale investeerimisfondide ja tuletisinstrumentide aruandluse valdkondi käsitleva teabe, kuid ei piirdu sellega.

Esimeses lõigus osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tihedat koostööd teiste Euroopa

järelevalveasutuste ja Euroopa Keskpankaga ning kaasab vajaduse korral riiklikud pädevad asutused.“.

(17) Lisatakse artikkel 35a:

„Artikkel 35a

Järelevalveasutuste poolt kvantitatiivsele regulaarsele järelevalvelisele aruandlusele tehtavad erandid ja piirangud

1. Ilma et see piiraks artikli 129 lõike 4 kohaldamist, võivad asjaomased järelevalveasutused juhul, kui artikli 35 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtajad on lühemad kui üks aasta, piirata regulaarset järelevalvelist aruandlust, kui:

- a) kõnealuse teabe esitamine oleks liiga koormav, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;
- b) teave esitatakse vähemalt kord aastas.

Kõnealust regulaarse järelevalvelise aruandluse piirangut kohaldatakse ainult nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kelle turuosa ei ole vastavalt suurem kui 20 % liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturust ning edasikindlustusturust, kusjuures kahjukindlustusturu osa põhineb brutokindlustusmaksetel ja elukindlustusturu osa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal.

Tehes kindlaks, kas ettevõtjad vastavad nendele piirangutele, peavad järelevalveasutused esmatahtsaks madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

2. Asjaomased järelevalveasutused võivad piirata regulaarset järelevalvelist aruandlust või vabastada kindlustus- ja edasikindlustusandjad kirjepõhisest aruandlusest, kui

- a) kõnealuse teabe esitamine oleks liiga koormav, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;
- b) kõnealuse teabe esitamine ei ole vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja üle tõhusa järelevalve tegemiseks;
- c) erand ei kahjusta asjaomaste finantssüsteemide stabiilsust liidus ning
- d) kindlustus- või edasikindlustusandja on võimeline esitama teavet nõudmise korral.

Järelevalveasutused ei vabasta kirjepõhisest aruandlusest kindlustus- või edasikindlustusandjaid, kes kuuluvad kindlustusgruppi artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, välja arvatud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja suudab järelevalveasutusele veenvalt tõendada, et kirjepõhine aruandlus ei ole asjakohane, võttes arvesse kindlustusgrupi tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust ning finantsstabiilsuse eesmärki.

Kirjepõhisest aruandlusest vabastatakse üksnes need kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle turuosa liikmesriigi elukindlustus- ja

kahjukindlustusturul või edasikindlustusturul ei ole vastavalt suurem kui 20 %, kusjuures kahjukindlustusturu osa põhineb brutokindlustusmaksetel ja elukindlustusturu osa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal. Tehes kindlaks, kas ettevõtjad vastavad nendele piirangutele või eranditele, peavad järelevalveasutused esmatahtsaks madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

3. Kaptiivkindlustusandjad ja kaptiivedasikindlustusandjad vabastatakse regulaarsest kirjepõhisest järelevalvelisest aruandlusest, kui artikli 35 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtajad on lühemad kui üks aasta, tingimusel et nad vastavad mõlemale järgmisele tingimusele:

- (a) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on järgmised:
 - selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja kuulub;
 - füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, tingimusel et neid füüsilisi isikuid hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;
- (b) kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.“

4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud ettevõtjate puhul järelevalvemenetluse raames, kas teabe esitamine oleks liiga koormav võrreldes ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, võttes arvesse vähemalt järgmist:

- (a) kindlustus- või edasikindlustusandja investeringutest tulenevad tururiskid;
- (b) riskikontsentratsiooni tase;
- (c) kindlustus- või edasikindlustusandja varade valitsemise võimalik mõju finantsstabiilsusele;
- (d) kindlustus- või edasikindlustusandja süsteemid ja struktuurid järelevalveasutustele teabe esitamiseks ning lõikes 5 osutatud kirjalikud strateegiad.

5. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused muude kui madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks liigitatud ettevõtjate puhul järelevalvemenetluse raames, kas teabe esitamine oleks liiga koormav võrreldes ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, võttes arvesse vähemalt järgmist:

- (a) kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara maht;
- (b) kindlustus- või edasikindlustusandja kaetavate nõuete ja hüvitiste volatiilsus;
- (c) selliste elukindlustus- ja kahjukindlustusliikide koguarv, millega seoses on tegevusluba saadud;

- (d) kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi asjakohasus;
- (e) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite tase;
- (f) kas ettevõtja on kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja, kes katab ainult selle tööstus- või kaubandusgrupiga seotud riske, kuhu ta kuulub.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli lõigete 1–5 ühtne ja järjepidev kohaldamine, annab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et täiendavalt täpsustada järgmist:

- (a) käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus ja lõike 2 kolmandas lõigus osutatud turuosade kindlaksmääramise meetodid;
- (b) protsess, mida järelevalveasutused kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate teavitamiseks käesolevas artiklis osutatud piirangutest või eranditest.“.

(18) Lisatakse artikkel 35b:

„Artikkel 35b

Aruannete esitamise tähtajad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe kord aastas või harvemini 16 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.
2. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe kord kvartalis hiljemalt viis nädalat pärast iga kvartali lõppu.
3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad artikli 35 lõikes 5a osutatud regulaarse järelevalvelise aruande hiljemalt 18 nädalat pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.
4. Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu, tingimusel et muudatus on tervisealaste hädaolukordade, looduskatastroofide või muude äärmuslike sündmuste tõttu vajalik.“.

(19) Artikli 36 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) juhtimissüsteem, sealhulgas artiklis 42 sätestatud sobivuse ja nõuetekohasuse nõuded ning IV peatüki 2. jaos sätestatud oma riskide ja maksevõime hindamine;“.

(20) Artiklit 37 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 1 lisatakse punkt e:

„e) kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab üht artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeetmetest ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

- i) kindlustus- või edasikindlustusandja ei täidaks solventsuskapitalinõuet ilma üleminekumeetme kohaldamiseta;

ii) kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole esitanud järelevalveasutusele kas esialgset järkjärgulise kohaldamise kava artikli 308e teises lõigus sätestatud nõutava tähtaja jooksul või kõnealuse artikli kolmandas lõigus sätestatud nõutavat aastaruannet.“;

(b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Lõike 1 punktides d ja e osutatud juhtudel on lisakapitalinõue proportsionaalne oluliste riskidega, mis tulenevad kõnealustes punktides osutatud kõrvalekaldest ja seega mittevastavusest.“.

(21) Artiklit 41 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Juhtimissüsteem vaadatakse ettevõttesiseselt korrapäraselt läbi. Selline sisemine läbivaatamine hõlmab haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani koosseisu, tõhususe ja sisemise juhtimise piisavuse hindamist, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust.“;

(b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad määraksid erinevad isikud, kes täidavad riskijuhtimise, aktuaari, vastavuskontrolli ja siseauditi põhifunktsioone, ning et iga sellist funktsiooni täidetak üksteisest sõltumatult, et vältida huvide konflikti.“.

Madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjaks liigitatud ettevõtja puhul võivad riskijuhtimise, aktuaari ja vastavuskontrolli funktsiooni eest vastutavad isikud täita ka mis tahes muud põhifunktsiooni, mis erineb siseauditist, või mis tahes muud mittepõhifunktsiooni või olla haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liige, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) võimalikke huvide konflikte hallatakse nõuetekohaselt;

b) eri funktsioonide täitmine või mõne funktsiooni täitmine haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmeks olemise tingimusel ei kahjusta isiku võimet täita oma kohustusi.“;

(c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on kirjalik strateegia vähemalt riskijuhtimise, sisekontrolli, siseauditi, tasustamise ja vajaduse korral tegevuse edasiandmise kohta. Nad tagavad kõnealuste strateegiate rakendamise.“.

Kirjalikud strateegiad vaadatakse läbi vähemalt kord aastas. Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab strateegiad eelnevalt ning neid kohandatakse vastavalt asjaomase süsteemi või valdkonna olulistele muutustele. Madala riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad strateegiad läbi vaadata harvemini, kuid vähemalt iga kolme aasta järel, välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab asjaomase ettevõtja konkreetsete asjaolude põhjal, et läbivaatamine peab olema sagedasem.“.

(22) Artiklit 42 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad oma järelevalveasutust, kui mõni lõigetes 1 ja 2 osutatud isikutest ei vasta enam lõikes 1 osutatud nõuetele või on sel põhjusel asendatud.“;

(b) lisatakse lõige 4:

„4. Kui kindlustus- või edasikindlustusandjat tegelikult juhtiv või muid põhifunktsioone täitev isik ei täida lõikes 1 sätestatud nõudeid, on järelevalveasutustel õigus nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjalt sellise isiku eemaldamist kõnealuselt ametikohalt.“.

(23) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) operatsiooniriski juhtimine, sealhulgas küberturvalisus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/881* artikli 2 punktis 1;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta määrus (EL) 2019/881, mis käsitleb ENISAt (Euroopa Liidu Küberturvalisuse Amet) ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia küberturvalisuse sertifitseerimist ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 526/2013 (küberturvalisuse määrus) (ELT L 151, 7.6.2019, lk 15).“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, tuleb nende likviidsusplaanides volatiilsusega korrigeerimise kasutamist arvesse võtta ja hinnata, kas võivad tekkida likviidsuspiirangud, mis ei ole volatiilsusega korrigeerimise kasutamisega kooskõlas.“;

(b) lõiget 2a muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

– punkti b alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) oma tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust eelduste suhtes, mis on kattuvuse kohanduse arvutamise aluseks, sealhulgas artikli 77c lõike 1 punktis b osutatud alushinnavahe arvutamise aluseks;“;

– punkti b alapunkt iii jäetakse välja;

– punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise korral oma tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust majandustingimuste muutuste suhtes, mis võivad mõjutada artikli 77d lõikes 3 osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise kohaldamisel korral võetakse volatiilsusega korrigeerimist arvesse artikli 41 lõikes 3 osutatud kirjalikus riskijuhtimisstrateegias.“.

(24) Artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 teisele lõigule lisatakse punktid d, e ja f:

„d) makromajandusliku olukorra ja võimalike makromajanduslike ja finantsturgude arengusuundumuste ning järelevalveasutuse põhjendatud taotluse korral selliste makrotasandi usaldatavusprobleemide arvessevõtmine ja analüüs, mis võivad mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandja konkreetset riskiprofiili, heakskiidetud riskitaluvuspiire, äristrateegiat, kindlustustegevust või investeerimisotsuseid ning punktis a osutatud üldist maksevõime vajadust;

e) kindlustus- või edasikindlustusandja sellise tegevuse arvessevõtmine ja analüüs, mis võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning millest võib saada süsteemse riski allikas;

f) kindlustus- või edasikindlustusandja üldine suutlikkus täita isegi stressiolukorras õigel ajal oma rahalised kohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees.“;

(b) lisatakse lõiked 1a ja 1b:

„1a. Lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel hõlmavad makromajanduslikud ja finantsturgude arengusuundumused vähemalt muutusi järgmistes valdkondades:

a) intressimäärade ja hinnavahede tase;

b) finantsturgude indeksite tase;

c) inflatsioon;

d) seotus teiste finantsturu osalistega;

e) kliimamuutused, pandeemiad, muud ulatuslikud sündmused ja muud katastroofid, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

Lõike 1 punkti d kohaldamisel hõlmavad makrotasandi usaldatavusprobleemid vähemalt tõenäolisi ebasoodsaid tulevikustsenaariume ja riske, mis on seotud krediidsükli ja majanduslangusega, karjavaimust kantud käitumisega investeerimisel või liigsete riskide kontsentreerumisega sektori tasandil.

1b. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 punkti d kohaselt nõutav analüüs vastab riskide laadile ning kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse ulatusele ja keerukusele. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks vastavalt artiklile 29c, ning kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on saanud järelevalveasutusest eelneva heakskiidu vastavalt artiklile 29d, ei ole kohustatud tegema lõike 1 punktis e osutatud analüüsi.“;

(c) lisatakse lõige 2b:

„2b. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, hõlmab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamine lisaks selle hindamist, kui oluliselt erineb asjaomase ettevõtja riskiprofiil volatiilsusega korrigeerimise aluseks olevatest eeldustest.“;

(d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teevad lõikes 1 osutatud hindamise kord aastas ja viivitamata pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis.

Välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab ettevõtja konkreetsete asjaolude põhjal, et vajalik on sagedasem hindamine, võivad kindlustusandjad erandina käesoleva lõike esimesest lõigust teha lõikes 1 osutatud hindamise vähemalt kord iga kahe aasta järel ja viivitamata pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

a) kindlustusandja on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- või edasikindlustusandjaks;

b) kindlustusandja on kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja, kes vastab kõigile järgmistele kriteeriumidele:

i) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, ja neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

ii) kaptiivkindlustusandja või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

Vabastus iga-aastasest hindamisest ei takista ettevõtjat pidevalt riske tuvastamast, mõõtmast, jälgimast, juhtimast ja nendest aru andmast.“;

(e) lisatakse lõige 8:

„8. Kui muudele asutustele kui järelevalveasutustele on antud makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, tagavad liikmesriigid käesoleva artikli lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel, et järelevalveasutused jagavad artiklis 45 osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate oma riskide ja maksevõime hindamist käsitlevate makrotasandi usaldatavusnõuete hindamise tulemusi asjaomaste riiklike asutustega, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teevad koostööd makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegevate riiklike asutustega, et analüüsida tulemusi ja teha vajaduse korral kindlaks makrotasandi usaldatavusprobleemid seoses sellega, kuidas kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused jagavad asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandjaga kõiki makrotasandi usaldatavusprobleeme ja hindamise seisukohast olulisi sisendparameetreid.“.

(25) Lisatakse artikkel 45a:

„Artikkel 45a

Kliimamuutuste stsenaariumi analüüs

1. Artikli 45 lõikes 2 osutatud riskide kindlakstegemise ja hindamise eesmärgil hindab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ka seda, kas teda mõjutavad

oluliselt kliimamuutustega seotud riskid. Kindlustus- või edasikindlustusandja peab artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamise käigus näitama, kui oluliselt teda kliimamuutustega seotud riskid mõjutavad.

2. Kui asjaomast kindlustus- või edasikindlustusandjat mõjutavad oluliselt kliimamuutustega seotud riskid, töötab ettevõtja välja vähemalt kaks pikaajalist kliimamuutuste stsenaariumit, sealhulgas järgmised:

a) pikaajaline kliimamuutuste stsenaarium, mille puhul üleilmne temperatuuri tõus jääb alla kahe °C;

b) pikaajaline kliimamuutuste stsenaarium, mille puhul üleilmne temperatuuri tõus on vähemalt kaks °C.

3. Artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamine sisaldab korrapäraste ajavahemike järel tehtavat analüüsi, mis käsitleb käesoleva artikli lõike 2 kohaselt väljatöötatud pikaajaliste kliimamuutuste stsenaariumide mõju kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele. Need ajavahemikud peavad olema kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste kliimamuutuste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega proportsionaalsed, kuid mitte pikemad kui kolm aastat.

4. Lõikes 2 osutatud pikaajalised kliimamuutuste stsenaariumid vaadatakse läbi vähemalt iga kolme aasta järel ja vajaduse korral neid ajakohastatakse.

5. Erandina lõigetest 2, 3 ja 4 ei nõuta neilt kindlustus- ja edasikindlustusandjalt, kes on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, kliimamuutuste stsenaariumide väljatöötamist ega selle mõju hindamist, mida need ettevõtja äritegevusele avaldavad.“.

(26) Artiklit 51 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Võttes arvesse käesoleva artikli lõikes 3 nõutud teavet ja artikli 35 lõikes 4 sätestatud põhimõtteid, nõuavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustaksid igal aastal solventsuse ja finantsseisundi aruande.

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne koosneb kahest osast. Esimene osa sisaldab üksnes kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud teavet ning teine osa üksnes teistele turuosalistele suunatud teavet. Need kaks osa avalikustatakse eraldi või koos, näidates selgelt, et solventsuse ja finantsseisundi aruanne koosneb mõlemast osast.“;

(b) lõige 1a asendatakse järgmisega:

„1a. Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis sisaldab üksnes kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud teavet, peab sisaldama järgmist teavet:

(a) kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse ja teenuste kirjeldus ning

(b) kindlustus- või edasikindlustusandja kapitalijuhtimise ja riskiprofiili lühikirjeldus.“;

(c) lisatakse lõiked 1b ja 1c:

„1b. Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis sisaldab üksnes teistele turuosalistele suunatud teavet, peab sisaldama järgmist teavet kas

täielikult või viitena laadilt ja ulatuselt samaväärsele teabele, mis on avalikustatud muude õiguslike või regulatiivsete nõuete kohaselt:

- a) juhtimissüsteemi kirjeldus;
- b) varade, tehniliste eraldiste ja muude kohustuste kohta eraldi nende hindamisel kasutatud aluste ja meetodite kirjeldus;
- c) kapitalijuhtimise ja riskiprofiili kirjeldus, mis hõlmab vähemalt järgmist:
 - i) omavahendite struktuur ja suurus ning nende kvaliteet;
 - ii) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude suurus;
 - iii) liidu finantssüsteemide finantsstabiilsuse seisukohast oluliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul teave riskitundlikkuse kohta;
 - iv) artiklis 304 sätestatud võimalus, mida on kasutatud solventsuskapitalinõude arvutamiseks ;
 - v) teave, mis võimaldab nõuetekohaselt mõista peamisi erinevusi standardvalemi aluseks olevate eelduste ja mis tahes sisemudeli eelduste vahel, mida kindlustus- või edasikindlustusandja on kasutanud oma solventsuskapitalinõude arvutamiseks;
 - vi) miinimumkapitalinõudele mittevastavuse või solventsuskapitalinõudele olulise mittevastavuse suurus aruandeperioodil, isegi kui mittevastavus on hiljem kõrvaldatud, ning selgitused selle põhjuse ja tagajärgede kohta ning võetud parandusmeetmed.

1c. Artiklis 77b osutatud kattuvuse kohanduse kohaldamise korral kirjeldatakse käesoleva artikli lõike 1b punktis b ja punkti c alapunktides i ja ii osutatud kirjelduses ka kattuvuse kohandust ning seda kohustuste ja määratud varade portfelli, mille suhtes kattuvuse kohandust kohaldatakse, samuti määratakse kindlaks kattuvuse kohanduse nullini vähendamise mõju kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundile.

Käesoleva artikli lõike 1b punktis b ja punkti c alapunktides i ja ii osutatud kirjeldus peab sisaldama ka avaldust selle kohta, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, ning volatiilsusega korrigeerimise kasutamise korral peab kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustama järgmise teabe:

- a) volatiilsusega korrigeerimise nullini vähendamise kvantitatiivne mõju kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundile;
- b) iga asjaomase valuuta või riigi (kui see on asjakohane) puhul kooskõlas artikliga 77d arvutatud volatiilsusega korrigeerimine ja vastavad kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimad hinnangud.“;

(d) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1b punkti c alapunktis i osutatud kirjeldus sisaldab eelmise aruandeperioodiga võrreldes toimunud oluliste muutuste analüüsi ja finantsaruannete selliste elementide väärtusega seotud oluliste erinevuste selgitust ning kapitali ülekantavuse lühikirjeldust.

Käesoleva artikli lõike 1b punkti c alapunktis ii osutatud solventsuskapitalinõude avalikustamisel esitatakse eraldi VI peatüki 4. jao 2. ja 3. alajao kohaselt arvatud summa ja mis tahes lisakapitalinõue, mis on kehtestatud kooskõlas artikliga 37, või selliste konkreetsete parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama kooskõlas artikliga 110, koos asjaomase järelevalveasutuse kokkuvõtliku teabega selle põhjendatuse kohta.

Solventsuskapitalinõude avalikustamisel lisatakse vajaduse korral märge, et lõplik summa sõltub järelevalveasutuse hinnangust.“;

(e) lisatakse lõiked 3–8:

„3. Kaptiivkindlustusandjatele ei nõuta kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud osa avalikustamist ning nad peavad teistele turuosalistele suunatud osasse lisama artiklis 56 osutatud rakendusliku tehnilise standardiga nõutavad kvantitatiivsed andmed ainult juhul, kui kõnealused kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad vastavad järgmistele tingimustele:

- (a) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse selle kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, ning neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;
- (b) kaptiivkindlustusandja kindlustuskohustused ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

4. Kaptiivedasikindlustusandjad ei pea kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud osa avalikustama. Sellistelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatele nõutakse artiklis 56 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega nõutavate kvantitatiivsete andmete lisamist ja teistele sidusrühmadele suunatud osa avalikustamist üksnes juhul, kui kõnealused kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad vastavad järgmistele tingimustele:

- a) kõik kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle kindlustusgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivedasikindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse selle kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, ning neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kindlustusgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest ;
- b) kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuslepingud ei ole seotud ühegi kohustusliku vastutuskindlustusega;
- c) emaettevõtjale või kindlustusgruppi kuuluvatele äriühingutele antud laenud, sealhulgas kindlustusgrupi rahalised kogumid, ei ületa 20 % kaptiivedasikindlustusandja koguvaradest;
- d) tehniliste eraldiste brutosummast tulenevat maksimaalset kahjumit saab hinnata deterministlikult, kasutamata stohhastilisi meetodeid.

5. Erandina lõikest 1 ei tohi edasikindlustusandjad avalikustada solventsuse ja finantsseisundi aruande seda osa, mis on suunatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele.

6. Erandina käesoleva artikli lõikest 1b võivad kindlustusandjad, kes on liigitatud madala riskiprofiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, avalikustada solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb teistele turuosalistele suunatud teabest, ainult artiklis 56 osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites nõutavad kvantitatiivsed andmed, tingimusel et nad avaldavad iga kolme aasta järel täieliku aruande, mis sisaldab kogu käesolevas artiklis nõutud teavet.

7. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas või harvemini 18 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

8. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud aruande raames avalikustama mõju, mis tuleneb artikli 77 kohaste tehniliste eraldiste kindlaksmääramisel sellise riskivaba intressikõvera kasutamisest, mis on kindlaks määratud ilma artikli 77e lõike 1 punktis aa osutatud ekstrapoleerimise üleminekukorda kohaldamata, asjakohase riskivaba intressikõvera asemel.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata avalikustamismõuet valuuta suhtes, mille puhul kehtib üks järgmistest:

- i) kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal selles valuutas ei ole üle 5 % kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest;
- ii) seoses tulevaste rahavoogudega, mis on seotud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kõnealuses valuutas, ei ole selliste lõpptähtaegadega seotud tulevaste rahavoogude osakaal, mille puhul asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, üle 10 % kõigist kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevastest rahavoogudest.“.

(27) Lisatakse artikkel 51a:

„Artikkel 51a

Auditeerimismõuded

1. Nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes ei ole madala riskiprofiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjad, kaptiivkindlustusandjad või kaptiivedasikindlustusandjad, viiakse läbi audit, mis hõlmab solventsuse ja finantsseisundi aruande osana või solventsuse ja finantsseisundi ühtse aruande osana avalikustatavat bilanssi.

2. Liikmesriigid võivad laiendada lõikes 1 sätestatud kohustuse ka kaptiivkindlustusandjatele ja kaptiivedasikindlustusandjatele.

3. Auditi teeb vannutatud audiitor või audiitorühing kooskõlas kohaldatavate rahvusvaheliste standarditega, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga või selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidega kehtestatakse muud põhimõtted ja nõuded mis tahes bilansikirje hindamiseks. Vannutatud

audiitorid ja audiitorühingud peavad selle ülesande täitmisel järgima artiklis 72 sätestatud audiitorite kohustusi.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutusele koos solventuse ja finantsseisundi aruandega eraldi aruande, mis sisaldab vannutatud audiitori või audiitorühingu koostatud auditi laadi ja tulemuste kirjeldust.“.

(28) Artiklit 52 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 1 lisatakse punktid e ja f:

„e) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv, jagatuna madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks ja muudeks kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, kes kasutavad lihtsustusi või muid proportsionaalsusmeetmeid, ning iga ettevõtja kasutatavad proportsionaalsusmeetmed;

f) nende kindlustusgruppide arv, jagatuna madala riskiprofiiliga kindlustusgruppideks ja muudeks kindlustusgruppideks, kes kasutavad lihtsustusi või muid proportsionaalsusmeetmeid, ning iga kindlustusgrupi kasutatavad proportsionaalsusmeetmed.“;

(b) lõikele 2 lisatakse punkt f:

„f) iga liikmesriigi kohta nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv ning kindlustusgruppide arv, jagatuna madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjate ja muudeks kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, kes kasutavad lihtsustusi või muid proportsionaalsusmeetmeid, ning iga ettevõtja kasutatavad proportsionaalsusmeetmed.“;

(c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab lõikes 2 osutatud teabe Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile koos aruandega, milles kirjeldatakse milles kirjeldatakse eri liikmesriikide järelevalveasutuste järelevalvealase ühtsuse taset seoses lisakapitalinõuete ja proportsionaalsusmeetmete kasutamisega.“.

(29) Artikli 53 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata artikli 51 lõike 1 punktis c osutatud teabe suhtes.“.

(30) Artikli 56 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse, millist teavet peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustama. Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse artikli 51 lõikes 7 sätestatud tähtaegu, tingimusel et muudatus on vajalik tervisealaste hädaolukordade, looduskatastroofide ja muude äärmuslike sündmuste tõttu.“.

(31) Artikli 58 lõike 3 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) asub või on reguleeritud väljaspool liitu või

b) on füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes ei kohaldata järelevalvet käesoleva direktiivi, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ,* direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL alusel.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).“.

- (32) Artikli 60 lõike 1 punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 85/611/EMÜ artikli 1a punkti 2“ sõnadega „direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b“.
- (33) Artikli 62 esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:
„Kui artiklis 57 osutatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab kindlustus- või edasikindlustusandja kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et selle kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus, kelles olulist osalust omatakse, taotletakse või suurendatakse, võtaks asjakohaseid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks.“.
- (34) Artikli 63 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“.
- (35) Artikli 72 lõikes 1 asendatakse sõnad „direktiivi 78/660/EMÜ artikli 51, direktiivi 83/349/EMÜ artikli 37 või direktiivi 85/611/EMÜ artikli 31“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 34 või artikli 35 või direktiivi 2009/65/EÜ artikli 73“.
- (36) Artiklile 77 lisatakse lõiked 6 ja 7:
„6. Kui kindlustus- ja edasikindlustuslepingud sisaldavad rahalisi valikuõigusi ja finantstagatise, peavad parima hinnangu arvutamiseks kasutatavad meetodid asjakohaselt kajastama, et nendest lepingutest tulenevate rahavoogude nüüdisväärtus võib sõltuda nii tulevaste sündmuste ja arengusuundumuste eeldatavast tulemusest kui ka võimalikest eeldatavast tulemusest kõrvalekaldumistest teatavate stsenaariumite puhul.
7. Olenemata lõikest 6 võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks, kasutada elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärset deterministlikku hindamist valikuõiguste ja tagatiste puhul, mida ei peeta oluliseks.“.
- (37) Artikkel 77a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 77a

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine

1. Artikli 77 lõikes 2 osutatud asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel kasutatakse asjakohastest finantsinstrumentidest saadud teavet ja kindlaksmääramine peab olema selle teabega kooskõlas. Kindlaksmääramisel võetakse arvesse selliste lõpptähtaegadega asjakohaseid finantsinstrumente, mille puhul on nende finantsinstrumentide turud sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse lõpptähtaegadele, mis on esimesest tasanduspunktist pikemad. Valuuta esimene tasanduspunkt on pikim lõpptähtaeg, mille puhul on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) selle lõpptähtajaga finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad;
- b) selle või pikema lõpptähtajaga lunastamata võlakirjade osakaal kõigist selles valuutas nomineeritud lunastamata võlakirjadest on piisavalt suur.

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleeritud osa aluseks on forvardintressimäärad, mis lähenevad sujuvalt ühelt forvardintressimääralt või forvardintressimäärade kogumilt seoses pikimate lõpptähtaegadega, mille puhul saab võlakirju sügaval, likviidsel ja läbipaistval turul vaadelda, üheks lõplikuks forvardintressimääraks.

Asjakohaste riskivabade intressimäärade ekstrapoleeritud osa puhul võetakse arvesse teavet, mis on saadud finantsinstrumentidest, välja arvatud võlakirjadest, mille lõpptähtaegade puhul ekstrapoleeritakse asjakohast riskivaba intressikõverat, ning kui kõnealuste finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad.

2. Lõike 1 teise lõigu kohaldamisel võib mis tahes parameetrid, mis määravad, kui kiiresti lähenevad forvardintressimäärad ekstrapoleerimise lõplikule forvardintressimäärale, valida nii, et [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = kohaldamise kuupäev] on riskivaba intressikõver piisavalt sarnane sellel kuupäeval kehtiva riskivaba intressikõveraga, mis on kindlaks määratud kooskõlas [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev: üks päev enne kohaldamise kuupäeva] kohaldatavate ekstrapoleerimise reeglitega. Neid ekstrapoleerimise parameetreid vähendatakse üleminekuperioodi jooksul lineaarselt iga kalendriaasta alguses. Ekstrapoleerimise lõplikke parameetreid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2032.

Esimeses lõigus sätestatud üleminekumehhanism ei mõjuta finantsturgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse ega lõikes 1 osutatud esimese tasanduspunkti kindlaksmääramist.“.

(38) Artiklit 77d muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kohaldada asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist, et arvutada artikli 77 lõikes 2 osutatud parim hinnang, kui järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) teatava valuuta volatiilsusega korrigeerimist kohaldatakse kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu arvutamisel, kui kõnealuste kohustuste parima hinnangu arvutamiseks kasutatav asjakohane riskivaba intressikõver ei sisalda artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust;
- b) kindlustus- või edasikindlustusandja tõendab järelevalveasutusele, et ta on kehtestanud nõuetekohased protsessid volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks vastavalt käesoleva artikli lõigetele 3 ja 4.“;

(b) lisatakse lõiked 1a ja 1b:

„1a. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldasid artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist enne [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = üks aasta enne kohaldamise alguskuupäeva], jätkata ilma järelevalveasutuse eelneva heakskiiduta volatiilsusega korrigeerimise kohaldamist, tingimusel et nad täidavad alates [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = kohaldamise kuupäev] käesoleva artikli lõike 1 punktide a ja b tingimusi.

1b. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida enam käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimusi, on järelevalveasutustel

õigus nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetaks artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamisel volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja taastab vastavuse käesoleva artikli lõike 1 punktidele a ja b, võib ta taotleda järelevalveasutustelt eelnevat heakskiitu volatiilsusega korrigeerimise kohaldamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes, et arvutada parim hinnang vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.“;

(c) lõiked 2–4 asendatakse järgmisega:

„2. Iga asjaomase valuuta puhul põhineb asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimine kõnealuses valuutas võlainstrumentidesse tehtud investeeringute võrdlusportfellilt teenitava intressimäära ja kõnealuse valuuta asjaomase põhilise riskivaba intressikõvera määrade vahel.

Teatavas valuutas võlainstrumentidesse tehtud investeeringute võrdlusportfell peab olema esindav varade suhtes, mis on nomineeritud selles valuutas ja millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad on investeerinud, et katta selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut.

3. Valuuta puhul arvutatakse riskivaba intressimäära volatiilsusega korrigeerimise summa järgmiselt:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kus:

- a) VA_{cu} tähistab volatiilsusega korrigeerimist valuuta cu puhul;
- b) $CSSR_{cu}$ tähistab kindlustus- või edasikindlustusandja krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsienti valuuta cu puhul;
- c) RCS_{cu} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet valuuta cu puhul.

$CSSR_{cu}$ ei tohi olla negatiivne ega suurem kui üks. Selle väärtus on ühest väiksem, kui kindlustus- või edasikindlustusandja teatavas valuutas olevate varade tundlikkus krediidiriski marginaali muutuste suhtes on väiksem kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja selles valuutas olevate tehniliste eraldiste tundlikkus intressimäärade muutuste suhtes.

RSC_{cu} arvutatakse erinevusena lõikes 2 osutatud hinnavahe ja nimetatud hinnavahe selle osa vahel, mille võib panna varaga seotud eeldatava kahjumi või ootamatu krediidiriski või muu riski realistliku hinnangu arvele.

VA_{cu} -d kohaldatakse asjakohaste riskivabade intressimäärade suhtes, mis ei ole tuletatud ekstrapoleerimise teel kooskõlas artikliga 77a. Kui asjakohaste riskivabade intressimäärade ekstrapoleeritud osas võetakse arvesse finantsinstrumentidest (v.a võlakirjad) saadud teavet vastavalt artikli 77a lõikele 1, kohaldatakse VA_{cu} -d ka kõnealustest finantsinstrumentidest tuletatud riskivabade intressimäärade suhtes. Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine toimub kõnealuste korrigeeritud riskivabade intressimäärade alusel.

4. Euro puhul suurendatakse volatiilsusega korrigeerimist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimise võrra. Makromajanduslik volatiilsusega korrigeerimine arvutatakse järgmiselt:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

kus:

- a) $VA_{Euro,macro}$ tähistab makromajanduslikku volatiilsusega korrigeerimist riigi co puhul;
- b) $CSSR_{Euro}$ tähistab kindlustus- või edasikindlustusandja krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsienti euro puhul;
- c) RCS_{co} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahe riigi co puhul;
- d) RCS_{Euro} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahe euro puhul;
- e) ω_{co} tähistab riigi korrigeerimistegurit riigi co puhul.

$CSSR_{Euro}$ arvutatakse kindlustus- või edasikindlustusandja krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsiendina euro puhul kooskõlas lõikega 3.

RCS_{co} arvutatakse samal viisil kui riskiga korrigeeritud euro hinnavahe vastavalt lõikele 3, kuid selle aluseks on võrdlusportfell, mis on esindav nende varade suhtes, millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad investeerivad, et katta selle riigi kindlustusturul müüdavate ja eurodes nomineeritud toodete kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parim hinnang.

RCS_{Euro} arvutatakse riskiga korrigeeritud euro hinnavaheena kooskõlas lõikega 3.

Punktis e osutatud riigi korrigeerimistegur arvutatakse järgmiselt:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RCS_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

Kus RCS_{co}^* on esimese lõigu punktis d osutatud riskiga korrigeeritud riigi co hinnavahe, mida on korrutatud võlainstrumentidesse tehtud investeeringute osakaaluga riigis co tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguvarades.“.

(39) Artiklit 77e muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse punkt aa:

„aa) artikli 51 lõike 8 kohase avalikustamise korral asjakohane riskivaba intressikõver ilma kattuvuse kohanduseta või volatiilsusega korrigeerimiseta, mis määratakse kindlaks ilma kõnealuse artikli lõikes 2 sätestatud ekstrapoleerimise üleminekukorda kohaldamata;“;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) iga asjaomase valuuta ja siseriikliku kindlustusturu puhul riskiga korrigeeritud hinnavahe, millele on osutatud vastavalt artikli 77d lõigetes 3 ja 4;“;

iii) lisatakse punkt d:

„d) iga asjaomase liikmesriigi puhul võlainstrumentidesse tehtud investeeringute osakaal artikli 77d lõikes 4 osutatud riigis tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguvardades.“;

(b) lisatakse lõige 1a:

„1a. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kehtestab ja avaldab vähemalt kord aastas iga asjaomase valuuta ja iga sellise lõpptähtaja kohta, mille puhul on asjaomase lõpptähtajaga finantsinstrumentide või võlakirjade turud sügavad, likviidsed ja läbipaistvad, selle või pikema lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõigist selles valuutas nomineeritud võlakirjadest, nagu on osutatud artikli 77a lõikes 1;“;

(c) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Tehniliste eraldiste ja põhiomavahendite arvutamisel ühtsete tingimuste tagamiseks võib komisjon võtta vastu rakendusaktid, milles sätestatakse iga asjaomase valuuta kohta käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tehniline teave ja artikli 77a lõike 1 kohane esimene tasanduspunkt. Kõnealustes rakendusaktides võib kasutada teavet, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on käesoleva artikli lõike 1 kohaselt avaldanud.“;

(d) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Nende valuutade puhul, mille kohta ei ole lõike 1 punktis c osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud, ei kohaldata parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist. Nende liikmesriikide puhul, mille rahaühik on euro ja mille kohta ei ole lõike 1 punktis c osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet ega lõike 1 punktis d osutatud osakaalu lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud, ei lisata volatiilsusega korrigeerimisele makromajanduslikku volatiilsusega korrigeerimist.“;

(e) lisatakse lõige 4:

„4. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel ei muudeta rakendusaktis valuuta kohta sätestatud esimest tasanduspunkti, välja arvatud juhul, kui hindamine, mis käsitleb teatavast lõpptähtajast pikema või sellega võrdse lõpptähtajaga võlakirjade osakaalusid kõigist selles valuutas nomineeritud võlakirjadest, näitab erinevat artikli 77a lõike 1 kohast esimest tasanduspunkti ja artikli 86 lõike 1 punkti b alapunktis iii osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud osakaalu vähemalt kahel järjestikusel aastal.“.

(40) Artiklit 86 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse punkt aa:

„aa) artikli 77 lõikes 7 osutatud usaldusväärne deterministlik hindamine ning tingimused, mille alusel seda hindamist võib kasutada valikuõiguste ja tagatistega tehniliste eraldiste parima hinnangu arvutamiseks.“;

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) meetodika, põhimõtted ja meetodid artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajaliku asjakohase riskivaba intressikõvera määramiseks, eelkõige:

- i) artikli 77a lõikes 1 osutatud ekstrapoleerimise valem, sealhulgas parameetrid, mis määravad ekstrapoleerimise lähenemiskiiruse;
 - ii) artikli 77a lõikes 1 osutatud võlakirjaturgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse kindlaksmääramise meetod;
 - iii) protsent, millest väiksemana loetakse teatavast tähtajast pikema või sellega võrdse lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõikide võlakirjade seas artikli 77a lõike 1 kohaldamisel väikeseks;“;
- iii) punkt i asendatakse järgmisega:
- „i) meetodid ja eeldused artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks, sealhulgas:
 - i) valem kõnealuse artikli lõikes 2 osutatud hinnavahe arvutamiseks;
 - ii) valem kõnealuse artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud krediidiriski marginaali tundlikkuskoeffitsiendi arvutamiseks;
 - iii) iga asjaomase varaklassi puhul selline protsent hinnavahest, mis kajastab seda osa, mille võib panna artikli 77d lõikes 3 osutatud varaga seotud eeldatava kahju või ootamatu krediidiriski või muude riskide realistliku hinnangu arvele;
 - iv) artikli 77a lõikes 2 osutatud üleminekumehhanism;“;
- (b) lisatakse lõige 1a:
- „1a. Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse kriteeriumid, mille alusel võib varad lisada artikli 77b lõike 1 punktis a osutatud varaportfelli.“;
- (c) lisatakse lõige 2a:
- „2a. Selleks et tagada artikli 77 lõike 7 kohaldamise ühetaolised tingimused, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse stsenaariumid, mida tuleb kasutada kõnealuses lõikes osutatud elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärseks deterministlikuks hindamiseks.
- Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].
- Komisjonile antakse õigus võtta vastu kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.“.
- (41) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:
- (a) lõige 1a asendatakse järgmisega:
- „1a. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse finantseerimis- ja krediidasutustes olevate osaluste käsitlemist artikli 212 lõike 2 kolmanda lõigu tähenduses seoses omavahendite kindlaksmääramisega ning nähakse ette meetodid krediidi- ja finantseerimisasutustes olevate oluliste osaluste mahaarvamiseks kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahenditest.

Olenemata esimese lõigu kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud osaluste mahaarvamisest solventsuskapitalinõude täitmiseks nõuetekohastest omavahenditest võivad järelevalveasutused lubada artiklis 88 osutatud põhiomavahendite kindlaksmääramiseks kindlustus- või edasikindlustusandjal mitte arvata maha krediidi- või finantseerimisasutuses oleva osaluse väärtust, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kindlustus- või edasikindlustusandja on ühes käesoleva punkti alapunktis i või ii kirjeldatud olukorras:
 - i) krediidi- või finantseerimisasutus ja kindlustus- või edasikindlustusandja kuuluvad samasse kindlustusgruppi, nagu on määratletud artiklis 212, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, ning sidusettevõtjast krediidi- või finantseerimisasutuse suhtes ei kohaldata artikli 228 lõikes 6 osutatud mahaarvamist;
 - ii) järelevalveasutused nõuavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldaksid, või lubavad neil kohaldada tehnilisi arvutusmeetodeid vastavalt direktiivi 2002/87/EÜ I lisa II osale ning krediidi- või finantseerimisasutus kuulub kõnealuse direktiivi alusel sama täiendava järelevalve alla nagu kindlustus- või edasikindlustusandja;
 - b) järelevalveasutused on veendunud käesoleva lõigu punkti a alapunktis i osutatud kindlustusgrupi järelevalvega või punkti a alapunktis ii osutatud täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustus- või edasikindlustusandja integreeritud juhtimise, riskijuhtimise ja sisekontrolli tasemes;
 - c) seotud osalus krediidi- või finantseerimisasutuses on strateegilist laadi omakapitaliinvesteering, nagu on sätestatud artikli 111 lõike 1 punkti m kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis.“;
- (b) lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Lõikes 1a osutatud osalused finantseerimis- ja krediidiasutustes hõlmavad järgmist:
- a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate osalused järgmistes asutustes:
 - i) krediidiasutused ja finantseerimisasutused määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktide 1 ja 26 tähenduses;
 - ii) investeerimisühingud direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;
 - b) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 52 osutatud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõnealuse määruse artiklis 63 osutatud teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, samuti määruse (EL) 2019/2033 artikli 9 kohased täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad hoiavad seoses käesoleva lõike punktis a osutatud ettevõtjatega, milles neil on osalus.“.

- (42) Artikli 95 teine lõik asendatakse järgmisega:
„Selleks viitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad vajaduse korral artikli 97 lõikes 1 osutatud omavahendite loetelule.“.
- (43) Artikli 96 esimene lõik asendatakse järgmisega:
„Ilma et see piiraks artikli 95 ja artikli 97 lõike 1 kohaldamist, kohaldatakse käesolevas direktiivis järgmist liigitust:
- 1) artikli 91 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluv vahendite ülejääk liigitatakse esimese taseme omavahenditeks;
 - 2) akreditiivid ja garantiid, mida sõltumatu usaldusisik hoiab kindlustusvõlausaldajate huvides usalduskontodel ja mis on välja antud direktiivi 2013/36/EL kohaselt tegevusloa saanud krediitiasutuste poolt, liigitatakse teise taseme omavahenditeks;
 - 3) kõik tulevased nõuded, mida muutuvate sissemaksetega vastastikused või vastastikust tüüpi laevaomanike ühendused, kes kindlustavad üksnes I lisa A osa liikidesse 6, 12 ja 17 kuuluvaid riske, võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, liigitatakse teise taseme omavahenditeks.“.
- (44) Artikli 106 lõige 3 asendatakse järgmisega:
„3. Standardse omakapitali nõude sümmeetiline kohandamine, mis katab aktsiahindade muutustest tulenevaid riske, ei tohi viia selleni, et kohaldatakse omakapitali nõuet, mis on rohkem kui 17 protsendipunkti madalam või kõrgem kui standardne omakapitali nõue.“.
- (45) Artikkel 109 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 109

Standardvalemi lihtsustamine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad konkreetse riski alakomponendi või riskikomponendi puhul kasutada lihtsustatud arvutust, kui nende riskide laad, ulatus ja keerukus seda õigustavad ja kui oleks ebaproportsionaalne nõuda kõikidelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt standarditud arvutuse kohaldamist.

Käesoleva lõike kohaldamisel kalibreeritakse lihtsustatud arvutused kooskõlas artikli 101 lõikega 3.

2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 1 ja artikli 102 lõike 1 kohaldamist, kui kindlustus- või edasikindlustusandja arvutab solventsuskapitalinõude ja riskikomponent või alakomponent ei moodusta rohkem kui 5 % artikli 103 punktis a osutatud põhisolventsuskapitalinõudest, võib kindlustus- või edasikindlustusandja kasutada kõnealuse riskikomponendi või alakomponendi lihtsustatud arvutust kuni kolme aasta jooksul pärast solventsuskapitalinõude arvutamist.

3. Lõike 2 kohaldamisel ei tohi kõikide riskikomponentide või alakomponentide osade summa moodustada lõike 2 kohaste lihtsustatud arvutuste korral rohkem kui 10 % põhisolventsuskapitalinõudest.

Esimeses lõigus osutatud riskikomponendi või alakomponendi osa põhisolventsuskapitalinõudest on see osa, mis arvutati siis, kui riskikomponent või alakomponent arvutati viimast korda ilma lõike 2 kohase lihtsustatud arvutusega.“.

(46) Artikli 111 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

(a) punktid l ja m asendatakse järgmisega:

„l) lihtsustatud arvutused, mis on ette nähtud artikli 109 lõikes 1 osutatud konkreetsete riskikomponentide ja alakomponentide ning artikli 109 lõikes 2 osutatud ebaoluliste riskikomponentide ja alakomponentide puhul, samuti kriteeriumid, millele kindlustus- ja edasikindlustusandjad, sealhulgas kaptiivkindlustusandjad ja kaptiivedasikindlustusandjad, peavad vastama, et neil oleks õigus kasutada lihtsustusi, nagu on sätestatud artikli 109 lõikes 1;

m) meetod, mida tuleb kasutada artikli 13 punktis 21 määratletud oluliste osaluste suhtes solventsuskapitalinõude arvutamisel, eelkõige artikli 105 lõikes 5 osutatud aktsiariski alakomponendi arvutamisel, võttes arvesse kõnealuste oluliste osaluste väärtuse volatiilsuse tõenäolist vähenemist, mis tuleneb kõnealuste investeeringute strateegilisest laadist ning kindlustus- või edasikindlustusandja mõjust nendele investeerimisobjektidele;“;

(b) lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punkti h kohaldamisel ei kohaldata eraldatud vahendite kogumitega seotud kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskide hajutamise vähendatud ulatuse kajastamiseks kasutatavaid meetodeid ja kohandusi varaportfellide suhtes, mis ei ole eraldatud vahendite kogumid ja mis on määratud katma vastavat kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut, nagu on osutatud artikli 77b lõike 1 punktis a.“.

(47) Artikli 112 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Pärast seda, kui järelevalveasutused on sisemudeli kasutamise heaks kiitnud, esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad iga kord, kui nad esitavad aruande solventsuskapitalinõude arvutamise tulemuse kohta vastavalt artikli 102 lõikele 1, järelevalveasutustele ka solventsuskapitalinõude hinnangu, mis on kindlaks määratud vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile.“.

(48) Artiklile 122 lisatakse lõige 5:

„5. Liikmesriigid võivad lubada kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, mis on arvutatud nende sisemudelis kooskõlas artikliga 77d, üksnes juhul, kui:

a) meetod, millega võetakse arvesse krediidiriski marginaali muutuste mõju euro volatiilsusega korrigeerimisele, ei võta arvesse volatiilsusega korrigeerimise võimalikku suurendamist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimisega vastavalt artikli 77d lõikele 4;

b) solventsuskapitalinõue ei ole väiksem järgmistest näitajatest:

i) solventsuskapitalinõudena arvutatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et krediidiriski marginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele võetakse arvesse kooskõlas metoodikaga, mida Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve kasutab tehnilise teabe avaldamiseks vastavalt artikli 77e lõike 1 punktile c;

ii) kooskõlas alapunktiga i arvatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et artikli 77d lõike 2 teises lõigus osutatud valuuta puhul määratakse esindav portfell kindlaks kõigi selles valuutas nomineeritud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kindlustus- või edasikindlustusandjate varade asemel nende varade alusel, millesse kindlustus- või edasikindlustusandja investeerib.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel määratakse teatava valuuta puhul esindav portfell kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandja selles valuutas nomineeritud varade põhjal, mida kasutatakse selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu katmiseks.“.

(49) Artiklit 132 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 3 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivis 85/611/EMÜ“ sõnadega „direktiivis 2009/65/EÜ“;

(b) lisatakse lõiked 5, 6 ja 7:

„5. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad oma investeerimisstrateegia otsustamisel arvesse võimalikke makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning järelevalveasutuse taotlusel ka makrotasandi usaldatavusprobleeme.

6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad, mil määral võib nende investeerimisstrateegia mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning mil määral võib see muutuda süsteemse riski allikaks, ning võtavad selliseid kaalutlusi oma investeerimisotsustes arvesse.

7. Käesoleva artikli lõigete 5 ja 6 kohaldamisel on makromajanduslikel arengusuundumustel ja makrotasandi usaldatavusprobleemidel sama tähendus kui artiklis 45.“.

(50) Artikli 133 lõikes 3 asendatakse sõnad „direktiivis 85/611/EMÜ“ sõnadega „direktiivis 2009/65/EÜ“.

(51) Artikli 138 lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

(a) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt teatavaks tehtud erakordselt ebasoodsas olukorras, mis mõjutab kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kes esindavad märkimisväärset osa turust või mõjutatud tegevusvaldkondadest, võib järelevalveasutus mõjutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul pikendada lõike 3 teises lõigus sätestatud ajavahemikku maksimaalselt seitsme aasta võrra, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas tehniliste eraldiste keskmist kestust.“;

(b) teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 18 kohaseid Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve volitusi, teeb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve käesoleva lõike kohaldamisel asjaomase järelevalveasutuse taotlusel ja vajaduse korral pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist teatavaks, et esineb erakordselt ebasoodne olukord.“.

(52) Artikkel 139 asendatakse järgmisega:

Miimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad viivitamata järelevalveasutust, kui nad tuvastavad miimumkapitalinõude täitmata jätmise või kui on oht, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse järelevalveasutuse teavitamise nõuet olenemata sellest, kas kindlustus- või edasikindlustusandja tuvastab miimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu miimumkapitalinõude arvutamisel vastavalt artikli 129 lõikele 4 või miimumkapitalinõude arvutamisel kahe kuupäeva vahelisel ajal, kui sellisest arvutusest teatatakse järelevalveasutusele vastavalt artikli 129 lõikele 4.

2. Ühe kuu jooksul pärast miimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu tuvastamist esitab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele heakskiitmiseks lühiajalise realistliku rahastamiskava, et taastada kolme kuu jooksul pärast sellist tuvastamist nõuetekohased põhiomavahendid vähemalt miimumkapitalinõude tasemel või vähendada oma riskiprofiili, et tagada miimumkapitalinõude täitmine.

3. Kui lõpetamismenetlust ei algatata kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist, kaalub päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kindlustus- või edasikindlustusandja varade vaba käsutamise piiramist või keelamist. Ta teatab sellest vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutustele. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel võtavad need asutused samasugused meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, mille suhtes kõnealuseid meetmeid rakendatakse.

4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib välja töötada suunised meetmete kohta, mida järelevalveasutused peaksid võtma, kui nad tuvastavad lõikes 1 osutatud miimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu.“.

(53) Artiklile 144 lisatakse lõige 4:

„4. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse kuni lõpetamismenetluse algatamiseni jätkuvalt I jaotise III peatükis sätestatud kindlustusjärelevalve üldeeskirju ja -eesmärke.“.

(54) I jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

„VIIA PEATÜKK

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendid

Artikkel 144a

Likviidsusriski juhtimine

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 44 lõike 2 punktis d osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsusriski juhtimisega säilitatakse piisav likviidsus, et

need ettevõtjad saaksid isegi stressiolukorras täita õigel ajal oma rahalised kohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees.

2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad koostavad ja säilitavad likviidsusriski juhtimise kava, milles prognoositakse nende varade ja kohustustega seotud sissetulevaid ja väljaminevaid rahavoogusid. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad töötavad välja likviidsusriski näitajate kogumi, et teha kindlaks võimalikud likviidsusprobleemid, neid jälgida ja nendega tegeleda.

3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele artikli 35 lõikes 1 osutatud teabe osana likviidsusriski juhtimise kava.

4. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on liigitatud madala riskiprofiiliga kindlustus- ja/või edasikindlustusandjateks vastavalt artiklile 29c, ning kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on saanud järelevalveasutusest eelneva heakskiidu vastavalt artiklile 29d, ei ole kohustatud koostama käesoleva artikli lõikes 2 osutatud likviidsusriski juhtimise kava.

5. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust või artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, võivad nad käesoleva artikli lõikes 3 osutatud likviidsusriski juhtimise kava ja artikli 44 lõike 2 kolmanda lõigu kohaselt nõutava kava ühendada.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse likviidsusriski juhtimise kava sisu ja ajakohastamise sagedust.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 144b

Järelevalvevolitused likviidsusprobleemide lahendamiseks erandlikel asjaoludel

1. Järelevalveasutused jälgivad korrapärase järelevalve käigus kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni. Kui nad teevad kindlaks olulised likviidsusriskid, teavitavad nad sellest hinnangust asjaomast kindlustus- või edasikindlustusandjat. Kindlustus- või edasikindlustusandja selgitab, kuidas ta kavatseb kõnealuseid likviidsusriske maandada.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on vajalikud volitused nõuda, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad tugevdaksid likviidsusriskide või puuduste tuvastamise korral oma likviidsuspositsiooni. Selliseid volitusi kohaldatakse juhul, kui on piisavalt tõendeid, mis kinnitavad haavatavust likviidsusriskide suhtes ja seda, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole võtnud tõhusaid parandusmeetmeid.

Järelevalveasutus vaatab meetmed, mille ta on käesoleva lõike alusel võetud, vähemalt kord aastas läbi ja kõrvaldab need, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on võtnud tõhusad parandusmeetmed.

3. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on õigus ajutiselt peatada kindlustusvõtjate puhul selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate elukindlustuslepingute tagasiostuõigus, kellel on märkimisväärsed likviidsusriskid, mis võivad ohustada kindlustusvõtjate kaitset või finantssüsteemi stabiilsust.

Järelevalveasutus võib sellist õigust kasutada üksnes erandlikus olukorras viimase abinõuna. Järelevalveasutus võtab enne sellise õiguse kasutamist arvesse võimalikku soovimatut mõju finantsturgudele ja kindlustusvõtjate õigustele, sealhulgas piiriüleses kontekstis.

Esimeses lõigus osutatud meetet rakendatakse kolm kuud. Liikmesriigid tagavad, et meetet saab pikendada, kui selle rakendamine endiselt õigustatud, ja et meetet ei rakendata enam, kui selleks ei ole enam põhjust.

Ilma et see piiraks artikli 144c lõike 6 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei tee väljamakseid aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele ega maksa boonuseid ega muid muutuvtasusid seni, kuni järelevalveasutus on tagasiostuõiguse peatamise tühistanud.

Liikmesriigid tagavad, et makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega asutusi, kui need ei ole järelevalveasutused, teavitatakse nõuetekohaselt järelevalveasutuse kavatsusest kasutada käesolevas lõikes osutatud õigust ning nad kaasatakse asjakohaselt teises lõigus osutatud võimaliku soovimatu mõju hindamisse.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teavitavad Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu alati, kui lõikes 3 osutatud õigust kasutatakse finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks.

4. Kui lõikes 3 osutatud erandlikud asjaolud mõjutavad kogu kindlustusturgu või selle olulist osa, võib lõikes 3 osutatud õigust kasutada kõigi asjaomases liikmesriigis tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes.

Liikmesriigid määravad asutuse, kes kasutab käesolevas lõikes osutatud õigust.

Kui määratud asutus ei ole järelevalveasutus, tagab liikmesriik nõuetekohase koordineerimise ja teabevahetuse eri asutuste vahel. Eelkõige peavad asutused tegema tihedat koostööd ja jagama kogu teavet, mis võib olla vajalik käesoleva lõike kohaselt määratud asutusele pandud ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks.

5. Liikmesriigid tagavad, et lõike 4 teises lõigus osutatud asutus teavitab lõikes 4 osutatud õiguse kasutamisest Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks meetmete võtmise korral ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

Teade peab sisaldama võetud meetme kirjeldust, selle kestust ning volituste kasutamist ajendanud põhjuste ja riskide kirjeldust, sealhulgas põhjuseid, miks asjaomast meetet peeti tõhusaks ja proportsionaalseks seoses selle negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist suunised, et:

- a) anda täiendavaid juhiseid likviidsusriski juhtimise puuduste kõrvaldamiseks võetavate meetmete kohta ning nende õiguste vormi, aktiveerimise ja kalibreerimise kohta, mida järelevalveasutused võivad kasutada kindlustus- ja

edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni tugevdamiseks, kui on kindlaks tehtud likviidsusriskid ja kõnealused kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei ole võtnud piisavaid parandusmeetmeid;

b) täpsustada selliste erandlike asjaolude olemasolu, mis võivad õigustada tagasiostuõiguse ajutist peatamist;

c) täpsustada tingimused, millega tagatakse tagasiostuõiguse ajutise peatamise järjepidev kohaldamine kogu liidus, ning aspektid, mida tuleb arvesse võtta kindlustusvõtjate võrdse ja piisava kaitse tagamiseks kõigis päritolu- ja vastuvõtvates jurisdiktsioonides.

Artikkel 144c

Järelevalvemeetmed kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi säilitamiseks erakorraliste turušokkide ajal

1. Ilma et see piiraks artikli 141 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus võtta meetmeid üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate finantsseisundi säilitamiseks erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal, mis võivad ohustada asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit või finantssüsteemi stabiilsust.

2. Erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal on järelevalveasutustel õigus nõuda eriti haavatava riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt vähemalt järgmiste meetmete võtmist:

a) aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele dividendide jaotamise piiramine või peatamine;

b) aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele muude maksete tegemise piiramine või peatamine;

c) aktsiate või osade tagasiostmise ning omavahendite tagasimaksmise või tagasiostmise piiramine või peatamine;

d) boonuste või muude muutuvtasude maksmise piiramine või peatamine.

Liikmesriigid tagavad, et asjaomaseid riiklikke organeid ja asutusi, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, teavitatakse nõuetekohaselt riikliku järelevalveasutuse kavatsusest kasutada käesolevat artiklit ning et nad kaasatakse asjakohaselt erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide hindamisse kooskõlas käesoleva lõikega.

3. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmete rakendamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse artikli 29 lõikes 3 osutatud proportsionaalsuse kriteeriume ning sisemise kapitali planeerimisel ennetavalt kokku lepitud riskitaluvuse piirmäärasid ja künniseid.

4. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmete rakendamisel võetakse arvesse järelevalveprotsessist ning asjaomaste kindlustus- ja/või edasikindlustusandjate solventsuse ja finantsseisundi tulevikku suunatud hindamisest saadud tõendeid kooskõlas artikli 45 lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud hindamisega.

5. Lõikes 2 osutatud meetmed rakendatakse seni, kuni nende rakendamine on õigustatud. Need meetmed vaadatakse iga kolme kuu järel läbi ja kõrvaldatakse niipea, kui meetmete aluseks olnud tingimused on möödunud.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel peatatakse artikli 245 lõikes 2 osutatud olulised kindlustusgrupisisesed tehingud, sealhulgas kindlustusgrupisisesed dividendide väljamaksed, või neid piiratakse üksnes juhul, kui need ohustavad kindlustusgrupi või mõne kindlustusgruppi kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse või likviidsuspositsiooni. Sidusettevõtja järelevalveasutus konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve tegijaga, enne kui ta peatab sidusettevõtja tehingud ülejäänud kindlustusgrupiga või piirab neid.

7. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühtsed tingimused, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist rakenduslikud tehnilised standardid, milles täpsustatakse erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide olemasolu.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.“.

(55) Artikli 145 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

(a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) selle isiku nimi, kellel on piisavad volitused võtta kindlustusandja nimel kohustusi kolmandate isikute suhtes;“;

(b) teine lõik jäetakse välja.

(56) Artikkel 149 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 149

Muudatused riskide või kohustuste laadis

1. Kõik muudatused, mida kindlustusandja kavatseb teha artiklis 147 osutatud teabes, tehakse artiklitega 147 ja 148 ette nähtud korras.

2. Kui kindlustusandja tegevus, mida ta teenuste osutamise vabaduse alusel teostab, muutub nii, et see mõjutab oluliselt tema riskiprofiili või mõjutab oluliselt kindlustustegevust ühes või mitmes vastuvõtvast liikmesriigis, teavitab kindlustusandja sellest viivitamata päritoluliikmesriigi järelevalveasutust. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab viivitamata asjaomaste vastuvõtivate liikmesriikide järelevalveasutusi.“.

(57) Artikli 152a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ja asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust, kui ta teeb kindlaks finantstingimuste halvenemise või muud tekkivad riskid, sealhulgas tarbijakaitsega seotud riskid, mis tulenevad kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusest, mis põhineb teenuste osutamise vabadusel või asutamisevabadusel ning millel võib olla piiriülene mõju. Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib samuti teavitada Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ja asjaomase päritoluliikmesriigi järelevalveasutust, kui tal on tõsiseid ja põhjendatud kahtlusi seoses tarbijakaitsega. Kui kahepoolset lahendust ei leita,

võivad järelevalveasutused pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda abi.“.

(58) Artiklisse 152b lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Kui kaks või enam koostööplatvormi asjaomast asutust ei jõua kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes võetava meetme menetluse või sisu või meetme võtmata jätmise osas kokkuleppele, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve mis tahes asjaomase asutuse taotlusel või omal algatusel aidata asutustel jõuda kokkuleppele kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõikega 1.

6. Kui platvormil ei jõuta kokkuleppele ja kui on tõsiseid kahtlusi seoses negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele või seoses kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes võetavate meetmete sisuga või meetmete võtmata jätmisega, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve omal algatusel otsustada algatada ja koordineerida kohapealseid kontrole. Ta kutsub kõnealustes kohapealsetes kontrollides osalema päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse ja muud koostööplatvormi asjaomased järelevalveasutused.“.

(59) Artikkel 153 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 153

Teabenõuete esitamise tähtaeg ja keel

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib nõuda teavet, mida tal on õigus nõuda selle liikmesriigi territooriumil tegutseva kindlustusandja tegevuse kohta, kas kõnealuse kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt või kindlustusandjalt. Kõnealune teave esitatakse mõistliku aja jooksul vastuvõtva liikmesriigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes või muus keeles, mida vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus aktsepteerib. Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus pöördub kindlustusandja poole otse, teavitab ta teabenõudest päritoluliikmesriigi järelevalveasutust.“.

(60) Lisatakse artikkel 159a:

„Artikkel 159a

Täiendavad nõuded seoses märkimisväärse piiriülese tegevusega

1. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus esitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuse taotluse korral seoses kindlustus- või edasikindlustusandjatega, kelle oluline piiriülene tegevus toimub kõnealuse vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, kogu järgmise teabe, mis on saadud kooskõlas artikliga 35:

- a) solventsuskapitalinõue;
- b) miinimumkapitalinõue;
- c) solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa;
- d) miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite summa.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „märkimisväärne piiriülene tegevus“ kindlustus- ja edasikindlustustegevust, mida teostatakse asutamisoiguse alusel, ning

kindlustus- ja edasikindlustustegevust, mida teostatakse teenuste osutamise vabaduse alusel liikmesriigis ja millega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa on suurem kui 5 % kindlustus- või edasikindlustusandja aastasest brutokindlustusmaksete summast, mõõdetuna kindlustus- või edasikindlustusandja viimase kättesaadava finantsaruande alusel.

2. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida või tõenäoliselt ei täida miinimumkapitalinõuet järgmise kolme kuu jooksul või kui ta ei täida olulisel määral solventsuskapitalinõuet ning kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei võta piisavaid meetmeid sellise olukorra asjakohaseks heastamiseks, võib selle vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus, kus kindlustus- või edasikindlustusandjal on märkimisväärne piiriülene tegevus, nõuda, et päritoluliikmesriigi järelevalveasutus viiks ühiselt läbi sellise kindlustus- või edasikindlustusandja kohapealse kontrolli, selgitades selle põhjuseid.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab esimeses lõigus osutatud taotluse vastu või lükkab selle tagasi ühe kuu jooksul alates selle kättesaamisest.

3. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus nõustub tegema ühist kohapealset kontrolli, esitab ta Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kutse osaleda ühises kohapealses kontrollis.

Pärast ühise kohapealse kontrolli lõpuleviimist peavad asjaomased järelevalveasutused jõudma kahe kuu jooksul ühistele järeldustele. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab selliseid ühiseid järeldusi arvesse otsuse tegemisel asjakohaste järelevalvemeetmete kohta.

Kui järelevalveasutused ei jõua ühise kohapealse kontrolli järelduste suhtes kokkuleppele, võib kumbki neist kahe kuu jooksul pärast teises lõigus osutatud ajavahemiku lõppu ning ilma et see piiraks järelevalvemeetmeid ja volitusi, mida päritoluliikmesriigi järelevalveasutus peab kasutama, et käsitleda solventsuskapitalinõude täitmata jätmist või miinimumkapitalinõude täitmata jätmist või tõenäolist täitmata jätmist, pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda abi kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19. Küsimust ei suunata Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele pärast käesolevas lõigus osutatud kahekuulise tähtaja möödumist ega pärast seda, kui järelevalveasutused on jõudnud kooskõlas teise lõiguga ühistes järeldustes kokkuleppele.

Kui mõni asjaomane järelevalveasutus on kolmandas lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud kõnealuses küsimuses Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19, lükkab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ühise kohapealse kontrolli lõplike järelduste vastuvõtmise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teha, ning võtab järeldused vastu kooskõlas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusega. Kõik asjaomased järelevalveasutused tunnistavad neid järeldusi määravana.

4. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus keeldub tegemast ühist kohapealset kontrolli, selgitab ta taotluse esitanud järelevalveasutusele kirjalikult keeldumise põhjuseid.

Kui järelevalveasutused ei ole keeldumise põhjustega nõus, võivad nad ühe kuu jooksul pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse otsuse teatavakstegemist

pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda temalt abi kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt volitustele, mis on talle kõnealuse artikliga antud. “.

(61) Artiklit 212 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

- i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7“;
- ii) punktis b asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7“;
- iii) punkti c muudetakse järgmiselt:

– punkt i asendatakse järgmisega:

„i) mis koosneb osalust omavast kindlustus- või edasikindlustusandjast, selle tütarettevõtjatest, ettevõtjatest, milles osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal või selle tütarettevõtjatel on osalus, ning kindlustus- ja/või edasikindlustusandjatest, mida osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või selle tütarettevõtjad juhivad ühiselt ühe või mitme kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaga, kes ei kuulu kindlustusgruppi, ning kindlustus- ja/või edasikindlustusandjatest, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7 sätestatud suhte alusel, ja nende sidusettevõtjatest, või“;

– lisatakse alapunkt iii:

„mis koosneb alapunktide i ja ii kombinatsioonist;“;

iv) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) „kindlustusvaldusettevõtja“ – emaettevõtja, kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja ning kelle peamine tegevus on osaluse omandamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, kusjuures vähemalt üks nendest tütarettevõtjatest on kindlustus- või edasikindlustusandja; tütarettevõtjad on peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad, kui rohkem kui 50 % emaettevõtja omakapitalist, konsolideeritud varast, tuludest, töötajatest või muust näitajast, mida järelevalveasutus peab asjakohaseks, on seotud tütarettevõtjatega, kes on kindlustus- või edasikindlustusandjad, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad või segafinantsvaldusettevõtjad;“;

v) lisatakse punkt fa:

„fa) „kolmanda riigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtja“ – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses ja kelle peamine tegevusala on osaluse omandamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on eranditult või peamiselt kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad.“;

- (b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitavad järelevalveasutused emaettevõtjana ka iga kindlustus- ja edasikindlustusandjat, kellel on järelevalveasutuste arvates valitsev mõju teise kindlustus- või edasikindlustusandja üle, sealhulgas juhul, kui seda mõju teise kindlustus- või edasikindlustusandja otsuste üle teostatakse tsentraliseeritud koordineerimise kaudu.“;

- (c) lisatakse lõiked 3, 4, 5 ja 6:

„3. Käesoleva jaotise kohaldamisel võtavad järelevalveasutused arvesse ka seda, et kaks või enam kindlustus- või edasikindlustusandjat moodustavad kindlustusgrupi lõike 1 punkti c tähenduses, kui järelevalveasutuste arvates juhitakse neid kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaid ühtsetel alustel.

Kui sellise kindlustusgrupi suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, määrab kindlustusgrupp neist kindlustus- ja/või edasikindlustusandjatest ühe emaettevõtjaks, kes vastutab käesoleva jaotise järgimise eest. Teisi esimeses lõigus osutatud kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaid käsitatakse tütarettevõtjatena.

4. Kui kindlustusgrupp on kindlaks määratud kooskõlas lõigete 2 ja 3 ning kui kõnealuse kindlustusgrupi emaettevõtja või tütarettevõtja on ka mõne teise lõike 1 punktis c määratletud kindlustusgrupi lõplik osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, käsitatakse kõnealust teist kindlustusgruppi lõigete 2 ja 3 kohaselt kindlaks määratud kindlustusgruppi kuuluvana.

Järelevalveasutused võivad kohaldada lõikeid 2 ja 3, et laiendada lõike 1 punktis c määratletud kindlustusgrupi ulatust.

5. Vähemalt kahe lõigetes 2 ja 3 osutatud kindlustus- ja/või edasikindlustusandja vahelise suhte kindlakstegemisel võtavad järelevalveasutused arvesse kõiki järgmisi tegureid:

- (a) füüsilise isiku või ettevõtja kontroll või võime mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandja otsuseid, sealhulgas finantsotsuseid, eelkõige tulenevalt kapitali või hääleõiguse omamisest, esindatusest haldus-, juhtimis- või järelevalveorganis või kuulumisest isikute hulka, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes täidavad muid põhilisi, kriitilise tähtsusega või olulisi funktsioone;
- (b) kindlustus- või edasikindlustusandja jõuline tuginemine teisele kindlustus- ja/või edasikindlustusandjale või juriidilisele isikule oluliste finants- või mittefinantstehingute või -toimingute olemasolu tõttu;
- (c) tõendid kahe või enama kindlustus- ja/või edasikindlustusandja finantsotsuste, -strateegiate või -protsesside kooskõlastamise kohta.

6. Kui kindlustusgrupp ei määra emaettevõtjat kooskõlas lõike 3 teise lõiguga, määravad järelevalveasutused emaettevõtja, kes vastutab käesoleva jaotise järgimise eest. Teisi sellise kindlustusgrupi kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaid käsitatakse tütarettevõtjatena.

Emaettevõtja määramisel kooskõlas esimese lõiguga võtavad järelevalveasutused arvesse järgmisi tegureid:

- (a) iga kindlustus- ja edasikindlustusandja tehniliste eraldiste suurus;

- (b) iga kindlustus- ja edasikindlustusandja aastane brutokindlustusmaksete summa;
- (c) sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate arv iga kindlustus- ja edasikindlustusandja kohta.

Järelevalveasutused hindavad korrapäraselt, kas määramine on jätkuvalt asjakohane. Kui see nii ei ole, määravad järelevalveasutused teise emettevõtja. Kõnealune muu ettevõtja vastutab käesoleva jaotise järgimise eest.“.

(62) Artiklit 213 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet, kui kindlustusgrupp hõlmab järgmisi isikuid:“;

(b) lisatakse lõige 2a:

„2a. Selle kindlustusgrupi ulatus, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet vastavalt käesoleva artikli lõikele 2, määratakse kindlaks kooskõlas artikliga 212.“;

(c) lisatakse lõiked 3a, 3b ja 3c:

„3a. Lõike 2 punktis b osutatud juhtudel tagab kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) kindlustusgrupi sisekord ja ülesannete jaotus on käesoleva jaotise järgimiseks piisav ning eelkõige tõhus selleks, et:

- i) koordineerida kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kõiki tütarettevõtjaid, sealhulgas vajaduse korral jaotades ülesanded asjakohaselt nende kindlustus- ja/või edasikindlustusandjate vahel;
- ii) hoida ära ja hallata kindlustusgrupisisesid konflikte ning
- iii) jõustada kogu kindlustusgrupis grupiülesed põhimõtted, mille on kehtestanud emettevõtjana tegutsev kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;

b) selle kindlustusgrupi organisatsiooniline struktuur, kuhu kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kuulub, ei piira ega takista muul viisil kindlustusgrupi ja selle tütarettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjate tõhusat järelevalvet, võttes eelkõige arvesse järgmist:

- i) kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja positsioon mitmekihilises kindlustusgrupis;
- ii) aktsiate või osade omamise struktuur ning
- iii) kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja roll kindlustusgrupis.

3b. Kui lõike 3a punktis a sätestatud tingimused ei ole täidetud, on kindlustusgrupi järelevalve tegijal õigus nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt kindlustusgrupi sisekorra ja ülesannete jaotuse muutmist.

Kui lõike 3a punktis b sätestatud tingimused ei ole täidetud, rakendab kindlustusgrupi järelevalve tegija kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või vajaduse korral taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmine. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt kindlustusgrupi struktureerimist viisil, mis võimaldab asjaomasel järelevalveasutusel teha tõhusat kindlustusgrupi järelevalvet. Sellist õigust võib kasutada üksnes erandlikel asjaoludel pärast konsulteerimist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega ja vajaduse korral muude asjaomaste järelevalveasutustega ning seda tuleb kindlustusgrupile nõuetekohaselt põhjendada.

3c. Käesoleva artikli lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui sellise kindlustusgrupi organisatsiooniline struktuur, mis koosneb kindlustus- ja/või edasikindlustusandjatest, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7 sätestatud suhte alusel, ja nende sidusettevõtjatest või mis on kindlaks määratud käesoleva direktiivi artikli 212 lõike 3 alusel, on selline, et see piirab või takistab kindlustusgrupi tõhusat järelevalvet või takistab kindlustusgrupil käesoleva jaotise järgimist, rakendatakse kindlustusgrupi suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või vajaduse korral taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesoleva jaotise järgimine. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor asub liidus, või sellise kindlustus- või edasikindlustusandja asutamist liidus, kellel on keskse koordineerimise kaudu valitsev mõju kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate otsuste, sealhulgas finantsotsuste üle. Sellisel juhul vastutab kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või tegelikult tsentraliseeritud koordineerimist teostav kindlustus- või edasikindlustusandja käesoleva jaotise järgimise eest.“;

- (d) lõikes 5 asendatakse sõnad „direktiivi 2006/48/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2013/36/EL“.

(63) Lisatakse artikkel 213a:

„Artikkel 213a

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine kindlustusgrupi tasandil

1. Kindlustusgrupi järelevalve tegija liigitab artiklis 212 määratletud kindlustusgrupid, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b, madala riskiprofiiliga kindlustusgruppideks, järgides käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud menetlust, kui nad vastavad kindlustusgrupi tasandil viimase kahe majandusaasta jooksul kõigile järgmistele kriteeriumidele:

- a) kui vähemalt üks kindlustusgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole kahjukindlustusandja, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) artikli 105 lõike 5 punktis a osutatud intressiriski alakomponent ei ole suurem kui 5 % kindlustusgrupi artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;

ii) investeeringutasuvus, välja arvatud investeerimisriskiga elukindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud investeeringute puhul, on kõrgem kui tagatud keskmine intressimäär;

iii) kindlustusgrupi tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 1 000 000 000 eurot;

b) kui vähemalt üks kindlustusgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole elukindlustusandja, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) viimase kolme majandusaasta keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;

ii) kindlustusgrupi aastane brutokindlustusmaksete kogusumma ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;

iii) I lisa A jao liikide 3–7 ning liikide 14 ja 15 puhul ei ole aastane brutokindlustusmaksete summa suurem kui 30 % kindlustusgrupi kahjukindlustustegevuse aastastest kindlustusmaksete kogusummast;

c) selliste kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus, kelle peakontor asub muus liikmesriigis kui kindlustusgrupi järelevalve tegija liikmesriik, ei ületa 5 % kindlustusgrupi aastastest brutokindlustusmaksete kogusummast;

d) kindlustusgrupi tegevus muudes liikmesriikides kui kindlustusgrupi järelevalve tegija liikmesriik ei ületa 5 % tema aastastest brutokindlustusmaksete kogusummast;

e) ebatraditsioonilised investeeringud ei moodusta üle 20 % koguinvesteeringutest;

f) kindlustusgrupi tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis moodustab rohkem kui 50 % kindlustusgrupi brutokindlustusmaksete kogusummast.

2. Artiklit 29b kohaldatakse *mutatis mutandis* kõrgeima tasandi emattevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.

3. Kindlustusgrupid, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b vähem kui kaks aastat, võtavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavuse hindamisel arvesse ainult viimast majandusaastat.

4. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, ei liigitata kindlustusgruppe, kes kasutavad kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks heakskiidetud osalist või täielikku sisemudelit, kunagi madala riskiprofiiliga kindlustusgruppideks.

5. Kõrgeima tasandi emattevõtjana tegutsevad kindlustus- või edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad

võtavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavuse hindamisel arvesse järgmise kolme majandusaasta äriplaane.

6. Artikleid 29c, 29d ja 29e kohaldatakse *mutatis mutandis*.“.

(64) Artiklit 214 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 213 kohane kindlustusgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad tegema järelevalvet eraldi kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja või segakindlustusvaldusettevõtja üle.“;

(b) lõikesse 2 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Kui kindlustusgrupi järelevalve tegija hindab, ega kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole esimese lõigu punkti b kohase kindlustusgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline, tagab ta, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- i) kindlustus- või edasikindlustusandja suurus koguvara ja tehniliste eraldiste mõttes on teiste kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustusgrupi kui tervikuga võrreldes väike;
- ii) kindlustus- või edasikindlustusandja väljaarvamine kindlustusgrupi järelevalve alt ei mõjutaks oluliselt kindlustusgrupi solventsust;
- iii) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed riskid, sealhulgas kindlustusgrupisisesest tehingutest tulenevad riskid, mida kindlustus- või edasikindlustusandja põhjustab või võib põhjustada kogu kindlustusgrupile, on ebaolulised.“;

(c) lisatakse lõige 3:

„3. Kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja väljaarvamine kindlustusgrupi järelevalve alt vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 tooks kaasa olukorra, mille puhul ei kohaldata kindlustusgrupi järelevalvet artikli 213 lõike 2 punktide a, b ja c alusel, konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve tegija enne väljaarvamist käsitleva otsuse tegemist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega ning vajaduse korral teiste asjaomaste järelevalveasutustega. Selline otsus tehakse üksnes erandlikel asjaoludel ning seda põhjendatakse nõuetekohaselt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele ja vajaduse korral teistele asjaomastele järelevalveasutustele. Kindlustusgrupi järelevalve tegija hindab korrapäraselt uuesti, kas tema otsus on jätkuvalt asjakohane. Kui see ei ole enam nii, teatab kindlustusgrupi järelevalve tegija Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele ja vajaduse korral teistele asjaomastele järelevalveasutustele, et ta hakkab tegema kindlustusgrupi järelevalvet.

Enne kõrgeima tasandi emaettevõtja väljajätmist kindlustusgrupi järelevalve alt vastavalt lõike 2 punktile b konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve tegija Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega ja vajaduse korral teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning hindab, millist mõju avaldab kindlustusgrupi järelevalve tegemine vahepealse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja tasandil kindlustusgrupi solventsuse positsioonile. Selline

väljajätmine ei ole võimalik eelkõige juhul, kui see parandaks oluliselt kindlustusgrupi solventsuse positsiooni.“.

(65) Artiklit 220 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikes 1 asendatakse sõnad „artiklites 221–233 sätestatud“ sõnadega „artiklites 221–233a sätestatud“;

(b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui järelevalveasutused täidavad teatava kindlustusgrupi suhtes kindlustusgrupi järelevalve tegija rolli, lubavad liikmesriigid järelevalveasutustel pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja kindlustusgrupi endaga konsulteerimist siiski otsustada kohaldada kõnealuse kindlustusgrupi suhtes 2. meetodit kooskõlas artiklitega 233 ja 234 või kui 1. meetodi ainukohaldamine ei oleks asjakohane, siis 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni kooskõlas artiklitega 233a ja 234.“;

(c) lisatakse lõige 3:

„3. Ilma et see piiraks artikli 228 lõikes 1 osutatud ettevõtjate kohtlemist, võivad järelevalveasutused otsustada kohaldada 2. meetodit käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu kohaselt üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ning kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjate suhtes.“.

(66) Artiklisse 221 lisatakse lõige 1a:

„1a. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 tähendab „suhteline osa“ üksnes artikli 228 kohaldamisel ja olenemata sellest, kas kasutatakse 1. või 2. meetodit, märgitud kapitali osa, mida osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja otseselt või kaudselt omab sidusettevõtjas.“.

(67) Artikli 222 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud omavahendite summa ei või olla suurem kui sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes.“.

(68) Artiklile 226 lisatakse lõige 3:

„3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel käsitatakse kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjaid samuti kindlustus- või edasikindlustusandjatena.“.

(69) Artikli 227 lõike 1 esimeses lõigus lisatakse sõnade „artikli 233“ järele sõnad „ja artikli 233a“.

(70) Artikkel 228 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 228

Muude finantssektorite konkreetsete sidusettevõtjate kohtlemine

1. Olenemata käesoleva direktiivi artikli 220 kohaselt kasutatud meetodist, võtab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel arvesse järgmiste ettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites ja kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes:

- (a) krediidasutused või investeerimisühingud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 või 2 tähenduses;
- (b) eurofondi valitsejad direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses ja kõnealuse direktiivi artikli 27 kohaselt tegevusloa saanud äriühinguna asutatud fondid, tingimusel et nad ei ole kõnealuse direktiivi kohaselt fondivalitsejat määranud;
- (c) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses;
- (d) ettevõtjad, kes ei ole reguleeritud ettevõtjad ja kes tegelevad ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisas osutatud tegevusega, kui need tegevused moodustavad olulise osa nende üldisest tegevusest;
- (e) tööandjapensioni kogumisasutused direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punkti 1 tähenduses.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites arvutatakse iga ettevõtja omavahendite suhtelise osa summana, kui need omavahendid arvutatakse järgmiselt:

- (a) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud ettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud asjakohaste valdkondlike eeskirjadega;
- (b) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punktiga 1;
- (c) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktiga ad;
- (d) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud asjakohaste valdkondlike eeskirjadega, kui tegemist on reguleeritud üksustega kõnealuse direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses;
- (e) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud sidusettevõtja puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 17a kohaselt arvutatav kasutusel olev solventsusmarginaal.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel ei võeta arvesse iga sidusettevõtja omavahendite summat, mis vastab mittejaotatavatele reservidele ja muudele kirjetele, mille puhul kindlustusgrupi järelevalve tegija on tunnistanud, et need on väiksema kahjumi katmise võimega, samuti eelisaktiaid, vastastikuse kindlustusandja liikme allutatud kontot, allutatud kohustusi ja edasilükkunud tulumaksu varasid, mis on kaasatud omavahenditesse ja mis ületavad lõike 3 kohaselt arvutatud omavahendite nõudeid, välja arvatud juhul, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja suudab kindlustusgrupi järelevalve tegijale põhjendada, et neid varasid saab kasutada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Ülemääraste omavahendite koosseisu kindlaksmääramisel võtab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja arvesse, et mõne sidusettevõtja teatavad nõuded täidetakse ainult esimese taseme põhiomavahendite või täiendavate esimese taseme omavahenditega määruse (EL) nr 575/2013 tähenduses.

3. Lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes arvutatakse iga sidusettevõtja kapitalinõude või tingliku kapitalinõude suhteliste

osade summana, kui kõnealune kapitalinõue või tinglik kapitalinõue arvutatakse järgmiselt:

- (a) käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud sidusettevõtjate puhul kooskõlas järgmisega:
- (b) iga sellise investeerimisühingu puhul, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 kohaseid omavahendite nõudeid, kõnealuse määruse artiklis 11 sätestatud nõude, direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud omavahendite erinõuete või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa;
- (c) iga krediidiasutuse puhul järgmistest suurem:
 - määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c sätestatud nõude, sealhulgas kõnealuse määruse artiklites 458 ja 459 osutatud meetmete, muude riskide kui direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks vajalike omavahendite erinõuete, kõnealuse direktiivi artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõude või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa;
 - määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d sätestatud nõuete, sealhulgas kõnealuse määruse artiklites 458 ja 459 osutatud meetmete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks vajalike omavahendite erinõuete, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a sätestatud finantsvõimenduse määra puhvri nõude või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa, kui need nõuded tuleb täita esimese taseme omavahenditega;
- (d) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 7 lõike 1 punktiga a;
- (e) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikliga 9;
- (f) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud sidusettevõtja puhul kapitalinõue, millele sidusettevõtja peaks vastama direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud asjakohaste valdkondlike eeskirjade kohaselt, kui ta oleks reguleeritud üksus kõnealuse direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses;
- (g) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud sidusettevõtja puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 17b kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal.

4. Kui mitu lõikes 1 osutatud sidusettevõtjat moodustavad alakindlustusgrupi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud alusel kapitalinõuet kooskõlas ühega lõikes 3 osutatud direktiividest või määrustest, võib kindlustusgrupi järelevalve tegija lubada arvutada kõnealuste sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites selle alakindlustusgrupi omavahendite suhtelise osana, selle asemel et kohaldada iga sellesse alakindlustusgruppi kuuluva ettevõtja suhtes lõike 2 punkte a–e. Sellisel juhul arvutab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja ka kõnealuste sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes suhtelise

osana kõnealuse alakindlustusgrupi kapitalinõudest, selle asemel et kohaldada iga sellesse alakindlustusgruppi kuuluva ettevõtja suhtes lõike 3 punkte a–e.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse lõikeid 2 ja 3 alakindlustusgrupi suhtes *mutatis mutandis*.

5. Olenemata lõigetest 1–4 lubavad liikmesriigid oma järelevalveasutustel, kui nad täidavad kindlustusgrupi järelevalve tegija rolli seoses konkreetse kindlustusgrupiga, otsustada osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja taotlusel või omal algatusel arvata lõike 1 punktides a–d osutatud osalus maha osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsuse jaoks vajalikest nõuetekohastest omavahenditest.“.

(71) III jaotise II peatüki 1. jao 3. alajaole lisatakse artikkel 229a:

„Artikkel 229a

Lihtsustatud arvutused

1. Artikli 230 kohaldamisel võib kindlustusgrupi järelevalve tegija pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist lubada osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal kohaldada sidusettevõtjates olevate ebaoluliste osaluste suhtes lihtsustatud meetodit.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja põhjendab esimeses lõigus osutatud lihtsustatud meetodi kohaldamist ühe või mitme sidusettevõtja suhtes kindlustusgrupi järelevalve tegijale nõuetekohaselt, võttes arvesse sidusettevõtja(te) riskide laadi, ulatust ja keerukust.

Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja hindaks igal aastal, kas lihtsustatud meetodi kasutamine on endiselt põhjendatud, ning avalikustab oma kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruandes nende sidusettevõtjate loetelu ja suuruse, kelle suhtes lihtsustatud meetodit kohaldatakse.

2. Lõike 1 kohaldamisel tõendab osalust omav kindlustus- ja edasikindlustusandja kindlustusgrupi järelevalve tegijale rahuldaval viisil, et lihtsustatud meetodi kohaldamine ühes või mitmes sidusettevõtjas oleva osaluse suhtes on piisavalt usaldusväärne, et vältida kindlustusgrupi solventsuse arvutamisel kõnealusest ettevõtjast või kõnealustest ettevõtjatest tulenevate riskide alahindamist .

Kui lihtsustatud meetodit kohaldatakse kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kelle peakontor asub riigis, mis ei ole samaväärne või ajutiselt samaväärne artikli 227 tähenduses, ei või sidusettevõtja osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes olla selle tulemusena madalam kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja kapitalinõudest, mille on kehtestanud asjaomane kolmas riik.

Lihtsustatud meetodit ei kohaldata sidusettevõtjast kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kui osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal ei ole usaldusväärset teavet kõnealuses kolmandas riigis kehtestatud kapitalinõude kohta.

3. Lõike 1 kohaldamisel loetakse sidusettevõtjad ebaoluliseks, kui iga ettevõtja bilansiline väärtus on väiksem kui 0,2 % kindlustusgrupi konsolideeritud aastaaruande summast ja kõigi selliste ettevõtjate bilansiliste väärtuste summa on väiksem kui 0,5 % kindlustusgrupi konsolideeritud aastaaruande summast.“.

(72) Artiklit 230 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsus arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete alusel.

Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsus on järgmiste elementide vahe:

- (a) konsolideeritud andmete alusel arvatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või 4;
- (b) konsolideeritud andmete alusel arvatud solventsuskapitalinõude summa kindlustusgrupi tasandil ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudes, kui kõnealune osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või 4.

Teise lõigu kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajagu ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajagu kohaldatakse solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite ja solventsuskapitalinõude arvutamiseks konsolideeritud andmete alusel kindlustusgrupi tasandil. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud omavahendeid ei loeta koormatistevabaks artikli 93 lõike 2 teise lõigu punkti c tähenduses eelkõige juhul, kui nende omavahendite tagasimaksmisest nende omanikule ei saa sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamisel keelduda.“;

(b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) teise lõiku lisatakse punktid c ja d:

„c) sidusettevõtjatest kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohalike kapitalinõuete suhteline osa, mille korral tegevusluba tühistatakse;

d) kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate tingliku miinimumkapitalinõude suhteline osa.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punkti d kohaldamisel võrdub kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tinglik miinimumkapitalinõue 35 %-ga tema tinglikust solventsuskapitalinõudest, kui tinglik solventsuskapitalinõue arvutatakse kooskõlas artikli 226 lõike 1 teise lõiguga.“;

iii) neljas lõik jäetakse välja;

(c) lisatakse lõige 3:

„3. Osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad täidavad oma kindlustusgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet, mis on väikseim järgmistest:

- (a) 45 % lõike 1 teise lõigu punktis b osutatud arvutuse tulemusest;
- (b) lõike 2 teises lõigus osutatud arvutuse tulemus.

See miinimumnõue tuleb katta nõuetekohaste põhiomavahenditega, mis on kindlaks määratud kooskõlas artikli 98 lõikega 4 ja arvutatud konsolideeritud andmete alusel. Selleks ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

Selleks et määrata kindlaks, kas sellised nõuetekohased omavahendid sobivad kindlustusgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks, kohaldatakse artiklites 221–229 sätestatud põhimõtteid *mutatis mutandis*. Artikli 139 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.“.

- (73) Artikli 232 esimese lõigu sissejuhatavas lauses asendatakse sõnad „artikli 37 lõike 1 punktides a–d osutatud“ sõnadega „artikli 37 lõike 1 punktides a–e osutatud“.

- (74) Artiklit 233 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) artikli 220 lõikes 3 ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas ning kindlustusgrupi solventsuskapitali kogunõue, nagu on sätestatud lõikes 3.“;

- (b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

- i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa iga üksiku sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikes nõuetekohastes omavahendites.“;

- ii) lisatakse punkt c:

„c) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa kindlustusgrupi nõuetekohastes omavahendites, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või artikli 228 lõikega 4.“;

- (c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

- i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) iga üksiku sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhteline osa;“;

- ii) lisatakse punkt c:

„c) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa grupi solventsuskapitalinõudes, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või artikli 228 lõikega 4.“.

- (75) Lisatakse artikkel 233a:

1. ja 2. meetodi kombinatsioon

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusgrupi solventsus on järgmiste elementide vahe:
 - a) järgmiste summa:
 - i) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse 1. meetodit, solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid, mis on arvatatud konsolideeritud andmete alusel;
 - ii) iga sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, tema solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite suhteline osa;
 - iii) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa, mis on arvatatud kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või artikli 228 lõikega 4, ning
 - b) järgmiste summa:
 - i) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse 1. meetodit, kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue, mis on arvatatud konsolideeritud andmete alusel kooskõlas artikli 230 lõikega 2;
 - ii) iga sellise kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, tema solventsuskapitalinõude suhteline osa;
 - iii) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa, mis arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või artikli 228 lõikega 4.
2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti i ja lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.
3. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti i ja lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 220 lõikes 3 osutatud sidusettevõtjates, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit.

Käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel võetakse konsolideeritud andmetes arvesse artikli 220 lõikes 3 osutatud kindlustus- ja/või edasikindlustusandjates, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, olevate osaluste väärtust, mis ületab nende enda solventsuskapitalinõuet, kui arvutatakse varade ja kohustuste tundlikkust valuutakursside taseme või volatiilsuse muutuste suhtes („valuutarisk“). Kõnealuste osaluste väärtust ei saa siiski pidada tundlikuks aktsiate turuhindade taseme või volatiilsuse muutuste suhtes („aktsiarisk“).
4. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti ii ja punkti b alapunkti ii kohaldamisel kohaldatakse *mutatis mutandis* artikli 233 lõiget 4.
5. Artiklit 231 kohaldatakse *mutatis mutandis* juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või ühiselt

kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjad taotlevad luba arvutada kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue ning kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel.

6. Osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad täidavad oma kindlustusgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet, mis on väikseim järgmistest:

- a) 45 % lõike 1 punkti b alapunktis i osutatud kindlustusgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude ja lõike 1 punkti b alapunktis iii osutatud osa summast;
- b) artikli 230 lõike 2 teises lõigus osutatud arvutuse tulemus.

Kindlustusgrupi minimaalne konsolideeritud solventsuskapitalinõue peab olema kaetud nõuetekohaste põhiomavahenditega, mis on kindlaks määratud kooskõlas artikli 98 lõikega 4 ja arvutatud konsolideeritud andmete alusel. Selle arvutuse tegemisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

Selleks et määrata kindlaks, kas sellised nõuetekohased omavahendid sobivad kindlustusgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks, kohaldatakse *mutatis mutandis* artiklites 221–229 sätestatud põhimõtteid. Artikli 139 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

7. Määrates kindlaks, kas käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaselt arvutatud summa kajastab asjakohaselt kindlustusgrupi riskiprofiili seoses artikli 220 lõikes 3 osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjatega, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, pööravad asjaomased järelevalveasutused erilist tähelepanu kindlustusgrupi tasandil esinevatele konkreetsetele riskidele, mis ei oleks piisavalt kaetud, kuna neid riske on raske hinnata.

Kui kindlustusgrupi riskiprofiil seoses artikli 220 lõikes 3 osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjatega, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, erineb oluliselt artikli 233 lõikes 3 osutatud kindlustusgrupi solventsuskapitali kogunõude aluseks olevatest eeldustest, võib kehtestada lisakapitalinõude, mis lisandub käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaselt arvutatud summale.

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse *mutatis mutandis* koos artikli 37 lõigete 6, 7 ja 8 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakenduslike tehniliste standarditega.“.

- (76) Artikkel 234 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 234

Delegeeritud õigusaktid artiklites 220–229 sätestatud tehniliste põhimõtete ja meetodite, artiklis 229a sätestatud lihtsustatud meetodi ning artiklite 230–233a kohaldamise kohta

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmist:

- a) artiklites 220–229 sätestatud tehnilised põhimõtted ja meetodid;

b) artikli 229a lõikes 1 sätestatud lihtsustatud meetodi tehnilised üksikasjad ning kriteeriumid, mille alusel võivad järelevalveasutused lihtsustatud meetodi kasutamise heaks kiita;

c) artiklite 230–233a kohaldamine, mis kajastab konkreetsete õiguslike struktuuride majanduslikku olemust.

Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse kriteeriumid, mille alusel võib kindlustusgrupi järelevalve tegija artikli 229a lõikes 2 sätestatud lihtsustatud meetodi kohaldamise heaks kiita.“.

(77) Artikli 244 lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks et määrata kindlaks oluline riskikontsentratsioon, mille kohta tuleb aru anda, kehtestab kindlustusgrupi järelevalve tegija pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja kindlustusgrupiga konsulteerimist asjakohased künnised, mis põhinevad solventsuskapitalinõuetel, tehnilistel eraldistel, nõuetekohastel omavahenditel, muudel asjakohaseks peetavatel kvantitatiivsetel või kvalitatiivsetel riskipõhistel kriteeriumidel või nende kombinatsioonil.“.

(78) Artiklit 245 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikes 1 asendatakse sõnad „lõigete 2 ja 3“ sõnadega „lõigete 2, 3 ja 3a“;

(b) lisatakse lõige 3a:

„3a. Lisaks kindlustusgrupisisestele tehingutele artikli 13 punkti 19 tähenduses võivad järelevalveasutused käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisel, kui see on põhjendatud, nõuda, et kindlustusgrupid esitaksid aruande ka nende kindlustusgrupisiseste tehingute kohta, mis hõlmavad muid ettevõtjaid kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad.“.

(79) Artiklit 246 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. I jaotise IV peatüki 2. jaos sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* kindlustusgrupi tasandil. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem hõlmab osalust omavaid kindlustus- või edasikindlustusandjaid, emaaettevõtjana tegutsevaid kindlustusvaldusettevõtjaid või emaaettevõtjana tegutsevaid segafinantsvaldusettevõtjaid, samuti kõiki artiklis 212 määratletud kindlustusgruppi kuuluvaid sidusettevõtjaid, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem hõlmab ka kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, keda osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või selle tütarettevõtjad juhivad koos ühe või mitme kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaga, kes ei kuulu samasse kindlustusgruppi.

Ilma et see piiraks käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamist, rakendatakse riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteeme ning aruandluskorda järjepidevalt kõigis kindlustus- ja edasikindlustusandjates, kes kuuluvad kindlustusgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, et neid süsteeme ja seda aruandluskorda saaks kindlustusgrupi tasandil kontrollida.

Liikmesriigid tagavad, et kõrgeima tasandi emaaettevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja, liidus asuva peakontoriga

kindlustusvaldusettevõtja segafinantsvaldusettevõtja või artikli 212 lõike 3 kohaselt määratud osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganil lasub lõplik vastutus selle eest, et kindlustusgrupp, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, täidab käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnorme. Kindlustusgruppi kuuluva iga kindlustus- ja edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab jätkuvalt selle eest, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja täidab kõiki artiklis 40 ja artikli 213 lõike 1 teises lõigus sätestatud nõudeid.

Riskijuhtimissüsteem hõlmab vähemalt kõiki kindlustusgrupis teostatavaid kindlustus- ja edasikindlustustegevusi ning olulisi kindlustusväliseid tegevusi. See hõlmab ka neist tegevustest tulenevaid riske, millega kindlustusgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, ja nende vastastikust sõltuvust.

Ilma et see piiraks käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamist, rakendatakse riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteeme ning aruandluskorda järjepidevalt kõigis kindlustus- ja edasikindlustusandjates, kes kuuluvad kindlustusgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, et neid süsteeme ja seda aruandluskorda saaks kindlustusgrupi tasandil kontrollida.“;

(b) lõikesse 2 lisatakse järgmised lõigud:

„Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja jälgib korrapäraselt oma sidusettevõtjate, sealhulgas artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate ja reguleerimata ettevõtjate tegevust. See järelevalve peab olema vastavuses nende riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, mida sidusettevõtjad kindlustusgrupi tasandil tekitavad või võivad tekitada.

Osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal, kindlustusvaldusettevõtjal või segafinantsvaldusettevõtjal on kindlustusgrupi tasandil kehtestatud kirjalikud strateegiad ning nad tagavad kõigi kindlustusgruppi kuuluvate reguleeritud ettevõtjate kirjalike strateegiate kooskõla kindlustusgrupi strateegiatega. Samuti tagab ta, et kõik kindlustusgruppi kuuluvad reguleeritud ettevõtjad rakendavad kindlustusgrupi strateegiaid järjepidevalt.“;

(c) lõike 4 esimese lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Kindlustusgrupi tasandil läbi viidav oma riskide ja maksevõime hindamine hõlmab vähemalt kõiki kindlustus- ja edasikindlustustegevusi kindlustusgrupis, samuti olulisi kindlustusväliseid tegevusi. See hõlmab ka neist tegevustest tulenevaid riske, millega kindlustusgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, ja nende vastastikust sõltuvust. Selle üle teeb järelevalvet kindlustusgrupi järelevalve tegija kooskõlas III peatükiga.“;

(d) lisatakse lõige 5:

„5. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tagaks, et kindlustusgrupil on tugev juhtimiskord, mis hõlmab selget organisatsioonilist struktuuri, mida iseloomustavad selgelt määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad vastutusalad ning ülesannete lahusus kindlustusgrupi sees. Kindlustusgrupi juhtimissüsteem püüab vältida huvide konflikte või juhib neid, kui vältimine ei ole võimalik.

Kindlustus- või edasikindlustusgruppi tegelikult juhtivad isikud on isikud, kes tegelikult juhivad emasettevõtjat või lõike 1 teises lõigus osutatud osalust omavat kindlustus- või edasikindlustusandjat.

Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja määraks kindlaks isikud, kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest kindlustus- või edasikindlustusgrupis, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c. Käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus osutatud haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab nende isikute tegevuse eest.

Kui isikud, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusgruppi või vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, on samuti isikud, kes tegelikult juhivad üht või mitut kindlustus- või edasikindlustusandjat või muud sidusettevõtjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest mõne neist ettevõtjatest, tagab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, et kindlustusgrupi tasandi rollid ja kohustused on selgelt eraldatud iga üksiku kindlustus- või edasikindlustusandja tasandil kohaldatavatest ülesannetest ja kohustustest.“.

(80) III jaotisele lisatakse IIA peatükk:

„IIA PEATÜKK

Makrotasandi usaldatavusnõuded kindlustusgrupi tasandil

Artikkel 246a

Likviidsusriski juhtimine kindlustusgrupi tasandil

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad koostaksid ja haldaksid kindlustusgrupi tasandil likviidsusriski juhtimise kava. Artiklit 144a kohaldatakse *mutatis mutandis*.
2. Erandina artiklist 144a tagavad liikmesriigid, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjad, kes kuuluvad kindlustusgrupi järelevalve alla kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b, vabastatakse individuaalse tasandi likviidsusriski juhtimise kava koostamisest ja haldamisest, kui käesoleva artikli lõike 1 kohane likviidsusriski juhtimise kava hõlmab asjaomaste tütarettevõtjate likviidsuse juhtimist ja likviidsusvajadusi.

Liikmesriigid nõuavad, et iga kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle suhtes kohaldatakse esimese lõigu kohast erandit, esitaks oma järelevalveasutusele likviidsusriski juhtimise kava need osad, mis hõlmavad kogu kindlustusgrupi olukorda ja kindlustus- või edasikindlustusandja enda olukorda.
3. Olenemata lõikest 2 võivad järelevalveasutused nõuda, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja koostaks individuaalsel tasandil likviidsusriski juhtimise kava ja haldaks seda, juhul kui järelevalveasutus tuvastab konkreetse likviidsusriski või kui kindlustusgrupi tasandi likviidsuse juhtimise kava ei sisalda asjakohast teavet, mida tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab

võrreldavatelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nende likviidsuspositsiooni jälgimiseks.

4. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve regulatiivsed tehnilised standardid, milles täpsustatakse kindlustusgrupi tasandi likviidsusriski juhtimise raamkava sisu ja ajakohastamise sagedust.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = 12 kuud pärast jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 246b

Muud makrotasandi usaldatavusnõuded

Artikleid 144b ja 144c kohaldatakse *mutatis mutandis* osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.“.

- (81) Artikli 252 esimeses lõigus asendatakse sõnad „direktiivis 2006/48/EÜ määratletud krediidiasutuse, direktiivis 2004/39/EÜ määratletud investeerimisühinguga“ sõnadega „määruses (EL) nr 575/2013 määratletud krediidiasutuse, direktiivis 2014/65/EL määratletud investeerimisühinguga“.

- (82) Artiklile 254 lisatakse lõige 3:

„3. Osalust omav kindlustus- ja edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja esitavad kindlustusgrupi järelevalve tegijale käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas 20 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu ning kui käesolevas artiklis osutatud teavet nõutakse kord kvartalis, siis 11 nädala jooksul pärast iga kvartali lõppu.“.

- (83) Artiklit 256 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal solventsuse ja finantsseisundi aruande kindlustusgrupi tasandil. See aruanne sisaldab teistele turuosalistele suunatud teavet kindlustusgrupi kohta, nagu on osutatud artikli 51 lõikes 1b. Artikleid 51, 53, 54 ja 55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Liikmesriigid tagavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja avalikustavad käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas või harvemini 24 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.“;

- (b) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kindlustusgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema eristatav, sealhulgas solventsuse ja finantsseisundi aruande mõlemad osad, ning mis tuleb vastavalt artiklitele 51, 53, 54 ja 55 avalikustada.“;

(c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse teavet, mis tuleb käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ühtses solventsuse ja finantsseisundi aruandes ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kindlustusgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruandes avalikustada.“;

(d) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„5. Selleks et tagada ühtse ning kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande puhul ühetaolised kohaldamistingimused, koostab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, milles käsitletakse käesolevas artiklis sätestatud ühtse ja kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande avalikustamise menetlusi ja vorme ning avalikustamise viise.“.

(84) Lisatakse artiklid 256b ja 256c:

„Artikkel 256b

Kindlustusgrupi regulaarne järelevalveline aruanne

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad esitaksid järelevalveasutustele igal aastal regulaarse järelevalvelise aruande kindlustusgrupi tasandil. Artikli 35 lõiget 5a kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas või harvemini 24 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib asjaomaste järelevalveasutuste nõusolekul esitada ühtse regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab järgmist teavet:

a) kindlustusgrupi tasandi teave, mille kohta tuleb aru anda kooskõlas lõikega 1;

b) iga kindlustusgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema eristatav, esitatakse kooskõlas artikli 35 lõikega 5a ning selle tulemusel ei esitata vähem teavet, kui esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes esitavad artikli 35 lõike 5a kohaselt regulaarse järelevalvelise aruande.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib kindlustusgrupi järelevalve tegija järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone. Kui asjaomased riiklikud järelevalveasutused nõusolekut ei anna, tuleb seda nõuetekohaselt põhjendada. Kui järelevalvekolleegium kiidab lõike 2 kohase ühtse regulaarse järelevalvelise aruande heaks, esitab iga kindlustus- ja edasikindlustusandja ühtse regulaarse järelevalvelise aruande oma järelevalveasutusele. Igal järelevalveasutusel on õigus teha järelevalvet ühtse regulaarse järelevalvelise aruande konkreetse osa üle seoses asjaomase tütarettevõtjaga. Kui esitatud

ühtne regulaarne järelevalveline aruanne riiklikku järelevalveasutust ei rahulda, võib heakskiidu tühistada.

4. Kui lõikes 2 osutatud aruanne ei sisalda teavet, mida kindlustusgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavatelt ettevõtjatelt, ja kui väljajätmine on oluline, on asjaomasel järelevalveasutusel õigus nõuda asjaomaselt tütarettevõtjalt vajaliku lisateabe esitamist.

5. Kui kindlustusgruppi kuuluvale tüharettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus tuvastab artikli 35 lõike 5a rikkumise või nõuab ühtse regulaarse järelevalvelise aruande muutmist või selgitamist, teavitab ta sellest ka järelevalvekolleegiumi, ning kindlustusgrupi järelevalve tegija esitab sama nõude osalust omavale kindlustus- või edasikindlustusandjale, kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale.

6. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse, millist teavet tuleb esitada.

Artikkel 256c

Auditeerimisnõuded

1. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusgruppi kuuluva osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja puhul auditeeritaks konsolideeritud bilanssi, mis avalikustatakse kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana või ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande osana.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja esitab kindlustusgrupi järelevalve tegijale koos solventsuse ja finantsseisundi aruandega või ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruandega eraldi aruande, milles on märgitud nii kinnituse liik kui ka auditi tulemused.

3. Ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande olemasolu korral täidetakse sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kehtestatud auditeerimisnõudeid ning osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja esitab artikli 51a lõikes 4 osutatud aruande kõnealuse ettevõtja järelevalveasutusele.

4. Artiklit 51a kohaldatakse *mutatis mutandis*“.

(85) Artikkel 257 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 257

Sobivust ja nõuetekohasust käsitlevad nõuded isikute puhul, kes tegelikult juhivad kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat tegelikult juhtivad isikud ja vajaduse korral isikud, kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja nõuetekohased.

Artiklit 42 kohaldatakse *mutatis mutandis*.“.

(86) Artiklit 258 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Järelevalveasutustele antakse kõik järelevalvevolitused võtta kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes meetmeid, mis on vajalikud tagamaks, et kindlustusgrupid, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, täidavad kõiki käesolevas jaotises sätestatud nõudeid. Need volitused hõlmavad artiklis 34 osutatud üldisi järelevalvevolitusi.

Ilma et see piiraks kriminaalõiguse sätete kohaldamist, kehtestavad liikmesriigid sanktsioonid või võtavad meetmeid selliste kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kes rikuvad käesoleva jaotise ülevõtmiseks kehtestatud õigus- ja haldusnorme, või neid äriühinguid tegelikult juhtiva isiku suhtes. Järelevalveasutused teevad tihedat koostööd, et tagada selliste sanktsioonide või meetmete tõhusus, eelkõige juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas liikmesriigis.“;

(b) lisatakse lõiked 2a ja 2b:

„2a. Kui kindlustusgrupi järelevalve tegija on teinud kindlaks, et artikli 213 lõikes 3a sätestatud tingimused ei ole täidetud või ei ole enam täidetud, rakendatakse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või vajaduse korral taastada kindlustusgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning tagada käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmine. Segafinantsvaldusettevõtja puhul võetakse järelevalvemeetmete rakendamisel eelkõige arvesse mõju finantskonglomeraadile tervikuna ja sellesse kuuluvatele reguleeritud sidusettevõtjatele.

2b. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2a kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes rakendatavad järelevalvemeetmed hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale kuuluvate tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiate või osadega seotud hääleõiguse kasutamise peatamine;
- b) ettekirjutuste tegemine või sanktsioonide või trahvide määramine kindlustusvaldusettevõtjale, segafinantsvaldusettevõtjale või nende äriühingute haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetele;
- c) kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale korralduste või juhiste andmine tütarettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjates olevate osaluste üleandmiseks aktsionäridele või osanikele;
- d) teise kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või kindlustus- või edasikindlustusandja määramine kindlustusgrupis ajutiselt vastutavaks käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmise tagamise eest;

e) aktsionäridele tehtavate väljamaksete või intressimaksete piiramine või keelamine;

f) nõudmine, et kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad loovutaksid osalused kindlustus- või edasikindlustusandjates või muudes artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates või vähendaksid neid osalusi;

g) nõudmine, et kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad esitaksid kava nõuete taas täitmise viivitamatuks saavutamiseks.

Kindlustusgrupi järelevalve tegija konsulteerib enne esimeses lõigus osutatud meetmete võtmist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega, kui need meetmed mõjutavad kindlustus- ja/või edasikindlustusandjaid, kellel on peakontor rohkem kui ühes liikmesriigis.“.

(87) Artiklit 262 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel rakendada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve artiklis 212 määratletud kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, kelle suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga c. Need meetodid peab heaks kiitma kindlustusgrupi järelevalve tegija, kes määratakse kindlaks kooskõlas artikliga 247, pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Esimeses lõigus osutatud meetodid peavad võimaldama saavutada kindlustusgrupi järelevalve eesmärgi, mis on sätestatud käesolevas jaotises. Need eesmärgid hõlmavad järgmist:

a) säilitada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kapitalipaigutus ja omavahendite koosseis ning takistada olulise kindlustusgrupisise kapitali loomist, kui sellist kindlustusgrupisest kapitali rahastatakse sellistest võlakirjadest või muudest finantsinstrumentidest saadud tulust, mis emaettevõtja puhul ei kvalifitseeru omavahenditeks;

b) hinnata ja jälgida riske, mis tulenevad nii liidus kui ka väljaspool liitu asuvatest kindlustus- ja/või edasikindlustusandjatest, ning piirata ohtu, et nendelt kindlustus- ja/või edasikindlustusandjatelt ja muudelt reguleerimata ettevõtjatelt levivad riskid kindlustusgruppi kuuluvatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning alakindlustusgrupile, mille kõrgeima tasandi emaettevõtja on kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, nagu on osutatud artiklis 215, kui selline alakindlustusgrupp on olemas.

Esimeses lõigus osutatud meetodid peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud, dokumenteeritud ning nendest tuleb teavitada teisi asjaomaseid järelevalveasutusi, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ja komisjoni.“;

(b) lisatakse lõige 3:

„3. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel võivad asjaomased järelevalveasutused kohaldada selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kes kuuluvad kindlustusgruppi, mille suhtes kohaldatakse kindlustusgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga c, üht või mitut järgmistest meetoditest:

- (a) ühe kindlustus- või edasikindlustusandja määramine, kes vastutab käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmise eest, kui kindlustusgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole liidus ühist emaettevõtjat;
- (b) nõudmine, et asutatakse liidus peakontorit omav kindlustusvaldusettevõtja või liidus peakontorit omav segafinantsvaldusettevõtja, kui kindlustusgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole liidus ühist emaettevõtjat, ning käesoleva jaotise kohaldamine nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes kuuluvad kindlustusgruppi, mida kõnealune kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhib;
- (c) kui mitu kindlustusgruppi kuuluvat kindlustus- ja edasikindlustusandjat moodustavad alakindlustusgrupi, mille emaettevõtja peakontor asub liidus, siis lisaks käesoleva jaotise kohaldamisele selle alakindlustusgrupi suhtes täiendavate meetmete võtmine või täiendavate nõuete (sh käesoleva lõigu punktides d, e ja f osutatud nõuded) kehtestamine ning tõhustatud järelevalve riskikontsentratsiooni üle artikli 244 tähenduses ja kindlustusgrupisisesete tehingute üle artikli 245 tähenduses, et saavutada käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud eesmärk;
- (d) nõudmine, et liidus asuva kõrgeima tasandi emaettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed oleksid väljaspool liitu asuvast kõrgeima tasandi emaettevõtjast sõltumatud;
- (e) tehingute, sealhulgas dividendimaksete ja allutatud võla kupongimaksete keelamine, piiramine, jälgimine või nendest eelneva teatamise nõudmine, kui sellised tehingud ohustavad või võivad ohustada kindlustusgruppi kuuluva kindlustus- ja edasikindlustusandja finantsseisundit või solventsuse positsiooni ning kui nendega on seotud ühelt poolt kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, mille peakontor asub liidus, või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub liidus, ja teiselt poolt kindlustusgruppi kuuluva kindlustus- ja/või edasikindlustusandja, mille peakontor on väljaspool liitu; kui kindlustusgrupi järelevalve tegija liidus ei ole selle liikmesriigi järelevalveasutus, kus asub sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor, teavitab kindlustusgrupi järelevalve tegija liidus kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et võimaldada neil võtta asjakohaseid meetmeid;
- (f) teabe nõudmine väljaspool liitu asuva peakontoriga emaettevõtjate solventsuse ja finantsseisundi, riskiprofiili ja riskitaluvuspiiride

kohta, sealhulgas vajaduse korral kõnealuste kolmandate riikide emaaettevõtjate haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile või järelevalveasutustele neil teemadel esitatud aruannete nõudmine.“.

(88) Artiklisse 265 lisatakse lõige 1a:

„1a. Samuti tagavad liikmesriigid, et kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja emaaettevõtja on krediitiasutus, investeerimisühing, finantseerimisasutus, eurofondi valitseja, alternatiivse investeerimisfondi valitseja, töandjapensioni kogumisasutus või reguleerimata ettevõtja, kes tegeleb ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisas osutatud tegevusega, kui need tegevused moodustavad olulise osa tema üldisest tegevusest, teevad kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad järelevalveasutused üldist järelevalvet kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate ning emaaettevõtja ja tema sidusettevõtjate vaheliste tehingute üle.“.

(89) Artiklit 301a muudetakse järgmiselt:

(a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Artiklites 29, 35b ja 256b osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäev].“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Esimeses ja teises lõigus osutatud volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.“;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 17, 29, 31, 35, 35b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 ja 308b osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.“;

(c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud artikli 17, 29, 31, 35, 35b, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 või 308b alusel, jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet ning kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“.

(90) Artikli 304 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Alates [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] võivad elukindlustusandjad jätkata käesoleva artikli lõikes 1

osutatud meetodi kohaldamist ainult nende varade ja kohustuste suhtes, mille suhtes järelevalveasutused on enne [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] heaks kiitnud kestusel põhineva aktsiariski alakomponendi kohaldamise.“.

(91) Lisatakse artikkel 304a:

„Artikkel 304a

Kestlikkusriskidega seotud läbivaatamine

1. Pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga hindab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve määruse (EL) nr 575/2013 artikli 501c punktis c sätestatud volituste alusel tehtava töö raames olemasolevate andmete ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/852* artiklis 20 osutatud kestliku rahanduse platvormi ja EBA järelduste põhjal, kas oleks põhjendatud selliste varade või tegevustega seotud riskipositsioonide spetsiaalne usaldatavusnõuetekohane käsitlemine, mis on olulisel määral seotud keskkonna- ja sotsiaalsete eesmärkidega. Eelkõige hindab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve selliste varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide spetsiaalse usaldatavusnõuetekohase käsitlemise võimalikku mõju, mis on olulisel määral seotud keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega või mis on olulisel määral seotud nende eesmärkide kahjustamisega kindlustusvõtjate ja liidu finantsstabiilsuse kaitsmisel.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande 28. juuniks 2023. Vajaduse korral kaalutakse aruandes selliste varade ja tegevustega seotud riskipositsioonide võimalikku usaldatavusnõuetekohast käsitlemist, mis on olulisel määral seotud keskkonna- või sotsiaalsete eesmärkidega või mis on olulisel määral seotud nende eesmärkide kahjustamisega, ning aruandele lisatakse hinnang mõju kohta, mida kavandatud muudatused kindlustus- ja edasikindlustusandjatele avaldavad.

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vaatab vähemalt iga kolme aasta järel seoses looduskatastroofiriskiga läbi artikli 105 lõike 2 kolmanda lõigu punktis b osutatud solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi standardparameetrite ulatuse ja kalibreerimise. Sellise läbivaatamise puhul võtab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve arvesse uusimaid kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid kliimateaduse kohta ja riskide asjakohasust seoses riskidega, mille on võtnud kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kasutavad solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi arvutamiseks standardvalemite.

Esimese lõigu kohane esimene läbivaatamine viiakse lõpule hiljemalt [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve leiab esimese lõigu kohase läbivaatamise käigus, et kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi standardparameetrite ulatuse või kalibreerimise tõttu esineb märkimisväärne lahknevus solventsuskapitalinõude looduskatastroofidega seotud osa ja tegeliku looduskatastroofiriski vahel, millega kindlustus- ja edasikindlustusandjad kokku puutuvad, esitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve komisjonile arvamuse looduskatastroofiriski kohta.

Komisjonile kolmanda lõigu kohaselt esitatud arvamuses looduskatastroofiriski kohta kaalutakse solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alakomponendi standardparameetrite ulatust või kalibreerimist, et kõrvaldada leitud lahknevus, ning sellele lisatakse hinnang mõju kohta, mida kavandatud muudatused kindlustus- ja edasikindlustusandjatele avaldavad.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).“.

(92) Artikli 305 lõiked 2 ja 3 jäetakse välja.

(93) Artikkel 308a jäetakse välja.

(94) Artiklit 308b muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 5–8 jäetakse välja;

(b) lõige 12 asendatakse järgmisega:

„12. Olenemata artiklist 100, artikli 101 lõikest 3 ja artiklist 104 tagavad liikmesriigid, et standardvalemi kohaselt turu kontsentratsiooniriski ja hinnavaheeriski alakomponentide arvutamisel kasutatavad standardparameetrid on seoses liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu esitatud nõuetega, mis tekkisid enne 1. jaanuarit 2020 ning on nomineeritud ja väljastatud mis tahes liikmesriigi omavääringus, samad, mida kohaldataks selliste riskipositsioonide suhtes, mis on nomineeritud ja väljastatud nende omavääringus.“;

(c) lõikesse 17 lisatakse esimese lõigu järele järgmised lõigud:

„Kui kindlustus- või edasikindlustusgrupp või mõni tema tütaretttevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 308c osutatud riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeedet või artiklis 308d osutatud tehniliste eraldistega seotud üleminekumeedet, avalikustab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja artiklis 256 osutatud kindlustusgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana ning lisaks artikli 308c lõike 4 punktis c ja artikli 308c lõike 5 punktis c osutatud avalikustatavale teabele kvantifitseeritud mõju, mida tema finantsseisundile avaldab eeldus, et nende üleminekumeetmete rakendamisest tulenevaid omavahendeid ei saa tegelikult kasutada selle osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks, mille kohta kindlustusgrupi solventsus arvutatakse.

Kui kindlustus- või edasikindlustusgrupp tugineb olulisel määral artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeetmete kasutamisele viisil, mis moonutab kindlustusgrupi tegelikku solventsuse positsiooni, isegi kui kindlustusgrupi solventsuskapitalinõuet täidetakse ilma kõnealuseid üleminekumeetmeid kasutamata, on kindlustusgrupi järelevalve tegijal õigus võtta asjakohaseid meetmeid, sealhulgas vähendada omavahendite summat, mis tuleneb selliste üleminekumeetmete kasutamisest, mida võib pidada kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks nõuetekohaseks.“.

(95) Artiklit 308c muudetakse järgmiselt:

(a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Pärast [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] kiidavad järelevalveasutused asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulise kohandamise heaks ainult järgmistel juhtudel:

a) 18 kuu jooksul enne heakskiitmist kohaldati käesoleva direktiivi norme esimest korda selle kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes taotles heakskiitu pärast seda, kui ta oli artikli 4 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud;

b) heakskiitmisele eelneva kuue kuu jooksul on heakskiitu taotlev kindlustus- või edasikindlustusandja saanud loa võtta vastu lepinguportfell vastavalt artiklile 39, kui üleandev kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldas asjaomase lepinguportfelli suhtes enne üleandmist asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulist kohandamist.“;

(b) lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) avaldavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud teistele turuosalistele suunatud teabest, kõik järgmised andmed:

i) asjaolu, et nad kohaldavad üleminekulist riskivaba intressikõverat;

ii) selle mõju kvantifitseerimine, mida kõnealuse üleminekumeetme kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile;

iii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ilma kõnealust üleminekumeedet kohaldamata, siis selle üleminekumeetme kohaldamise põhjused;

iv) hinnang kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealusest üleminekumeetmest sõltuvuse kohta ja vajaduse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmete kirjeldus.“.

(96) Artiklit 308d muudetakse järgmiselt:

(a) lisatakse lõige 1a:

„1a. Pärast [Väljaannete talitus: palun lisada kuupäev = käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäev] kiidavad järelevalveasutused heaks tehniliste eraldiste üleminekulise mahaarvamise üksnes järgmistel juhtudel:

a) 18 kuu jooksul enne heakskiitmist kohaldati käesoleva direktiivi norme esimest korda selle kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes taotles heakskiitu pärast seda, kui ta oli artikli 4 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud;

b) heakskiitmisele eelneva kuue kuu jooksul võttis heakskiitu taotlev kindlustus- või edasikindlustusandja artikli 39 kohaselt vastu lepinguportfelli, kui üleandev kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldas asjaomase lepinguportfelli suhtes enne üleandmist asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulist kohandamist.“;

(b) lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) avaldavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud teistele turuosalistele suunatud teabest, kõik järgmised andmed:

- i) asjaolu, et nad kohaldavad üleminekulist mahaarvamist tehniliste eraldiste suhtes;
- ii) selle mõju kvantifitseerimine, mida kõnealuse üleminekulise mahaarvamise kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile;
- iii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ilma kõnealuseid üleminekumeetmeid rakendamata, siis selle üleminekumeetme rakendamise põhjused;
- iv) hinnang kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealusest üleminekumeetmest sõltuvuse kohta ja vajaduse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmete kirjeldus.“.

(97) Artikli 309 lõike 1 neljas lõik jäetakse välja.

(98) Artikli 311 teine lõik jäetakse välja.

(99) III lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = 18 kuud pärast jõustumist]. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates [Väljaannete talitus, palun lisada kuupäev = 18 kuud ja üks päev pärast jõustumist].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 22.9.2021
COM(2021) 581 final

ANNEX

LISA

järgmise dokumendi juurde:

**Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv,
millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve
kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi
usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning kindlustusgrupi ja piiriülese
järelevalvega**

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

LISA

III lisa muudetakse järgmiselt:

- (1) A jaos „Kahjukindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27;
- (2) B jaos „Elukindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27;
- (3) C jaos „Edasikindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27.